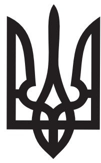
П'ЯТНИЦЯ, 13 КВІТНЯ 2007 РОКУ ■ № 65 (4065)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Майбутнє — за біологічними видами палива

Ранкове засідання 12 квітня

Верховна Рада України розглянула та ухвалила в першому читанні проект закону про розвиток виробництва та споживання біологічних видів палива. Як зазначив доповідач, народний депутат Григорій Калетнік, законопроект розроблено для врегулювання ринку та створення необхідних умов для стимулювання виробництва і споживання біологічних видів палива. Крім того, цей законопроект спрямований на приведення законодавства України у відповідність із законодавством ЄС у галузі охорони навколишнього середовища та екології, а також покликаний сприяти розвитку національного паливного ринку, забезпечити розвиток агропромислового комплексу України.

(Закінчення на 2-й стор.).

У Сумах подешевшає хліб і з'являться соціальні сорти

Обласне відділення Антимонопольного комітету зобов'язало ВАТ «Сумський хлібокомбінат» повернутися до торішніх цін на свою продукцію. За словами в. о. голови Сумського обласного відділення АМК Петра Косодія, відповідач визнав монопольне становище і зобов'язався привести ціни на хліб (із суміші) і батон (з борошна вищого ґатунку) до рівня цін 2006 року. Аргументи про те, що подорожчало борошно, не були переконливими. Адже його комбінат купував чомусь у єдиного постачальника і за цінами, що перевищують середньоринкові в області. А тому підприємство зобов'язали закуповувати сировину на конкурсних засадах, **передає УНІАН.**

Тим часом на виконання домовленості з керівництвом облдержадміністрації хлібокомбінати Сумщини почали раціонально виготовляти продукцію для соціально незахищених верств. Випікають дешевий хліб вісім підприємств області, у тому числі й «Сумський хлібокомбінат». Покупцям пропонують сірий і пшенично-житній хліб. Можна побачити й соціальні види з борошна вищого ґатунку, **повідомляє наш кореспондент у Сумській області Владислав ЖМУРКОВ.**

Блакитне паливо прийшло у найвіддаленіше село Волині

Відтепер природним газом зможуть користуватися мешканці Щитині Любешівського району — найвіддаленішого села Волині. Для цього збудовано чотири кілометри підвідного газопроводу, на що з державного бюджету витрачено 210 тисяч гривень. Ще 264 тисячі, за які проклали вуличні магістралі, зібрали селяни. Щитинь стало сьомим населеним пунктом Любешівського району, де вже користуються цим зручним видом палива.

Поки що такої можливості не мають мешканці трьох із шістнадцяти районів області: Маневицького, Любомльського, Шацького. Коли і до них прийде блакитне паливо, не відомо. А тим часом у Луцькому, Іваничівському, Горохівському районах більшість населених пунктів уже газифіковано, **передає наш власкор у Волинській області Микола ЯКИМЕНКО.**

Скільки коштує склянка води в університеті «Україна»?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Спілкуються президент університету Петро Таланчук *(ліворуч)* і міністр освіти та науки України Станіслав Ніколаєнко.

12 квітня відбулася зустріч міністра освіти і науки України Станіслава Ніколаєнка з колективом вищого навчального закладу, що має символічну назву — університет «Україна».

Зустріч вийшла нестандартною. На початку міністрові запропонували випити... склянку води інженерного пристрою з очищення водостоків, який розробили вчені університету. Потім запросили подивитися лабораторії фізики, мікробіології і сучасний видавничо-друкарський комплекс.

Це спростувало думку, що недержавні вузи здебільшого роблять «швидкі гроші» на юристах та економістах. В «Україні» все — інакше. Безумовно, є тут юристи, економісти та політологи, мають попит психологи і фахівці з міжнародної інформації. Але майже третина — студенти інженерних спеціальностей, за якими, вважає міністр, майбутнє. Сподобалося й те, що кожен студент дистанційної форми навчання отримує авторські підручники практично з усіх навчальних дисциплін.

(Закінчення на 5-й стор.).

Стихійна торгівля б'є по здоров'ю

З початку року в Миколаєві на 20 відсотків зросла кількість випадків кишкових захворювань. Цифра пролунала на нараді в міського голови з питань стихійної торгівлі. Цей факт фахівці пов'язують з несанкціонованою торгівлею, коли продуктами торгують уздовж доріг, просто з землі або з непристосованих прилавків, що не відповідає ветеринарно-санітарним нормам і правилам роздрібної торгівлі.

«Торік за цими порушеннями до адміністративної відповідальності притягнуто 2500 осіб. Вилучено майже шість тонн риби і більш як чотири тонни м'яса», — повідомив головний санітарний лікар Миколаєва Василь Ганусовський.

(Закінчення на 4-й стор.).

Чому зацікавилися шкільними прогулами

Прокуратура Донецька звернулася до начальника управління освіти міської ради, наполягаючи притягнути до дисциплінарної відповідальності керівників п'яти шкіл. Такі висновки перевірки 15 шкіл, гімназій та ліцеїв обласного центру. Зокрема, прокуратуру цікавило дотримання законодавства про освіту. Адже з початку року 13 донецьких школярів скоїли злочини, серед яких — 4 вбивства, 10 розбоїв і 22 пограбування. З'ясувалося, що із загальноосвітньої школи № 8 на підставі листа районної служби у справах неповнолітніх відраховано двоє учнів четвертого і восьмого класів у зв'язку із перебуванням у притулку. Оскільки притулок є закладом тимчасового утримання неповнолітніх, відрахування дітей зі школи порушило їхнє право на здобуття освіти, вважають у прокуратурі. Тому керівництво школи зобов'язали поновити школярів. В інших закладах виявлено факти, коли директори перевіряють класні журнали лише формально, а вчителі не повідомляють батькам про те, що їхні чада пропускають уроки, **інформує наш власкор у Донецькій області Ліна КУЩ.**

Тут щороку зростає кількість передплатників

Більш як шість тисяч передплатників обслуговує бригада листонош у міському відділенні зв'язку «Канів-3», що в Черкаській області.

— Крім організацій, що передплачують газету «Голос України», — каже заступник начальника відділу поштової доставки Людмила Нестеренко, — є чимало шанувальників цього видання і серед городян. Декотрі дружать із газетою уже вісім-дванадцять років. І з кожною передплатною компанією зростає кількість її прихильників. Торік нашій бригаді за добру роботу подарували електрочайник, а нинішнього — до 8 Березня — нагородили заохочувальною премією. Тож святковий стіл у нас був на найвищому рівні.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: за роботою бригадир листонош Ніна Косик.

Фото автора.

КОРОТКО

■ Міністерство оборони спільно з іноземними партнерами продовжує підготовку до проведення міжнародних навчань на території України (Укрінформ).

■ ДК «Укргазвидобування» у березні 2007 року збільшила видобуток природного газу на 1,7 відсотка — до 1,3 млрд куб. м. (Укрінформ).

■ Грошово-кредитний ринок України залишається стабільним і демонструє стале зростання депозитів і кредитування (Укрінформ).

■ Молодіжний громадський центр «Еталон» з Івано-Франківська організував навчання сільської молоді з питань працевлаштування та започаткування власної справи (Укрінформ).

■ Студенти Луганського інституту культури і мистецтв відзначають п'ятирічний ювілей вузу прем'єрою опери «Русалка» (Укрінформ).

■ У НОМЕР

Віктор ЯНУКОВИЧ: «Проведення дострокових виборів можливе за будь-якого рішення Конституційного Суду»

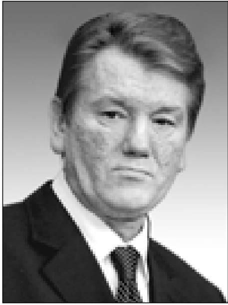

Таку думку висловив Прем'єр-міністр України після вчорашньої зустрічі з прем'єром Литви Гядімінасом Кіркіласом.

«Проведення дострокових виборів можливе лише в двох випадках. Перше, і найголовніше — якщо Конституційний Суд визнає, що указ Президента є конституційним. У цьому разі уряд і політичні сили виконуватимуть указ Президента», — зазначив Віктор Янукович.

Водночас прем'єр вважає за можливе проведення дострокових виборів і в разі, якщо КС визнає указ Президента про дострокове припинення повноважень Верховної Ради неконституційним. «У цьому випадку вибори можливі, якщо всі учасники політичного процесу погодяться. На яких умовах вони погодяться — покаже час», — додав він.

Дату дострокових виборів може бути змінено

Про це заявив Президент України Віктор Ющенко на традиційній щоквартальній прес-конференції в Києві «Відповідальність. Законність. Вибір народу». Глава держави зауважив, що розпуск парламенту — для нього не самоціль. Але сьогодні — це, «по-перше, єдиний спосіб повернути життя у країні у правове русло». По-друге, можливість «прищепити парламентаріям чітке усвідомлення відповідальності перед виборцями». І по-третє, «залагодити електоральні розломи в українському суспільстві». Віктор Ющенко наголосив, що він — палкий прихильник того, щоб політичну кризу вирішували політичними методами. Глава держави зазначив, що Конституція дає тільки 60 днів для призначення повторних виборів до Верховної Ради. Проте, на його переконання, треба і можна шукати політичний компроміс у питанні про дату дострокових виборів. Для того треба негайно розпочати консультації між парламентськими партіями.

Президент України бачить розв'язання політичної кризи в державі в такий спосіб. Перший блок — спільна оцінка обставин, що призвели до парламентської кризи, в якій слід визнати: було допущено неконституційний формат утворення парламентської коаліції; визнати чинність і легітимність указу Президента та нелегітимність рішень парламенту, розпочинаючи з 22 березня. Ще один блок питань — що треба зробити, щоб в Україні не було переможців і переможених, а була взаємна відповідальність, та щоб парламент розпочав працювати повнокровно і до сесійної зали повернулися всі 450 депутатів. Віктор Ющенко й надалі наполягає на тих компромісах, які він пропонував і главі парламенту, і Прем'єр-міністру ще до видання указу про розпуск Верховної Ради: ухвалення закону про імперативний мандат, скасування чинної редакції закону про Кабінет Міністрів, ухвалення на рівні закону Універсалу національної єдності, створення єдиної робочої групи з розроблення змін до Конституції тощо.

Віктор Ющенко також заявив, що він підкориться будь-якому рішенню Конституційного Суду стосовно указу про розпуск парламенту.

Юліана ШЕВЧУК.

■ ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про деякі заходи щодо запобігання порушенням конституційного ладу та забезпечення невтручання Національного банку України у дії, які загрожують конституційному правопорядку

З метою забезпечення конституційного правопорядку, громадянського спокою і стабільності в державі Верховна Рада України **постановляє**:

1. Тимчасово, до ухвалення Конституційним Судом України рішення щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України від 2 квітня 2007 року № 264 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України», заборонити Національному банку України та його посадовим особам у будь-який спосіб брати участь у забезпеченні фінансування заходів, передбачених цим Указом.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ, 3 квітня 2007 року. № 847-V.

Майбутнє — за біологічними видами палива

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 12 квітня

(Початок на 1-й стор.).

Пріоритетними напрямами державної підтримки ринку біопалива є передбачене законопроектом розширення застосування біопалива нафтопереробними та іншими підприємствами у виробництві і сумішевих видах палива та запровадження обов'язкових норм. Для прикладу, у країнах ЄС аналогічні заходи у вигляді обов'язкового використання біопалива у процентному мму відношенні до загальної його кількості були запроваджені ще 2003 року і до 2010-го мають сягнути шести відсотків.

Член Комітету Верховної Ради з питань агрополітики та земельних відносин Сергій Рижук нагадав, що закон про альтернативні види палива Верховна Рада ухвалила ще 10 років тому, але зрушення в цьому напрямі незначні. Водночас він повідомив, що США у недалекому майбутньому планують за рахунок біопалива забезпечувати до 80 відсотків потреб у пальному. У зв'язку з цим він наголосив, що Україна має достатньо земельних ресурсів для того, щоб забезпечити біопальним щонайменше весь аграрний сектор. Тобто, якщо для гарантованого проведення сільськогосподарських робіт потрібно близько 1870 тисяч тонн дизельного палива та 620 тисяч тонн бензину, то цю потребу у пальному цілком можна забезпечити за рахунок біопалива, яке виробляється з ріпаку.

До слова, це дасть можливість вивільнити близько 4,5 мільйона тонн нафти, котра йде для виготовлення необхідного сільгоспвиробникам пального. Втім, Олександр Баранівський зауважив, що варто бути готовими до спротиву цьому законопроекту з боку нафтотрейдерів, які не зацікавлені у широкому виробництві біопалива.

Також у першому читанні Верховна Рада ухвалила проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування угод про розподіл продукції. Доповідач, народний депутат Володимир Ярощук зазначив, що вже перші конкурси на розробку нафтогазового родовища на шельфі Чорного та Азовського морів показали: ухвалений ще 1999 року закон «Про угоди про розподіл продукції» фактично не працює, оскільки містить істотні неузгодження з іншими законодавчими актами. Законопроект передбачає внесення змін до Митного кодексу України, Кодексу «Про надра», до законів «Про зовнішньоекономічну діяльність» та «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

На думку авторів законопроекту, він сприятиме створенню належних законодавчих засад для застосування угод про розподіл продукції, спрощенню окремих дозвільних процедур у сфері надрокористування, усуненню окремих прогалин у законодавстві, пов'язаних із застосуванням митних процедур до вуглеводнів, видобутих на митній території України, розташованих за межами державного кордону, але в межах виключної економічної зони України, та інше.

Насамкінець Верховна Рада ухвалила низку постанов: про відзначення на державному рівні 1100-річчя літописного Чернігова; про відзначення на державному рівні 975-річчя міста Богуслава; про відзначення 65-ї річниці з дня створення підпільної молодіжної організації «Молода гвардія»; про вшанування пам'яті видатної української та російської письменниці Марка Вовчка (Марії Олександрівни Вілінської).

На початку засідання головуючий привітав із днем народження народних депутатів Михайла Поживанова та Миколу Сивульського.

Сергій ІВАНІВ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора Верховна Рада України розглянула питання про обрання безстроково суддів Запорізького апеляційного господарського суду та деяких місцевих судів

Члени ЦВК просять КС

якнайшвидше розглянути подання щодо конституційності указу Президента

Члени Центральної виборчої комісії — заступник голови ЦВК Марина Ставнійчук, секретар Сергій Дубовик, Валентина Завалевська та Михайло Охендовський — направили до Конституційного Суду, Верховної Ради та Президента України звернення, в якому просять у якнайкоротші строки розглянути конституційне подання, що стосується призначення позачергових виборів народних депутатів України. Про це «Голосу України» **повідомили в прес-службі ЦВК.**

«За умов суспільного протистояння, конфронтації, недосконалості, правової суперечності законодавчих та інших нормативно-правових актів є цілком прогнозованою ситуація, коли будь-які дії, рішення Центральної виборчої комісії щодо організації та проведення процесу виборів будуть піддаватися сумніву, оскаржуватися, що за жорсткого часового обмеження та відсутності належного законодавчого регулювання виборчих процедур практично унеможливить забезпечення Центральною виборчою комісією виконання Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, у тому числі і зазначеного указу Президента України», — аргументують члени ЦВК своє прохання.

Вони переконані: позачергові вибори — це демократичний і законний спосіб розв'язання політико-правових проблем, коли такі вибори проводяться відповідно до конституційних засад і принципів у порядку, встановленому виборчим законодавством України.

***

Редакція звернулася по коментар до Марини Ставнійчук.

— Відразу хочу зазначити, що це звернення підписали не всі члени ЦВК, а тільки четверо. Гадаю, днями нашу позицію підтримають і інші члени комісії. Про це я з ними вже говорила, і вони поділяють мою тривогу з приводу ситуації, що склалася. Йдеться про те, що є ціла низка насамперед правових проблем проведення виборів. Їх вирішення дасть можливість законно, відкрито і справедливо вести виборчий процес. Нині неналежним чином урегульовано механізм проведення виборів. Досі не вирішено питання їх фінансування. Недостатньо було подано пропозицій з формування окружних виборчих комісій.

У нашій заяві до КС нема ніякої політики. Ми говоримо про правові проблеми, які, безумовно, матимуть наслідки.

Для мене, як члена ЦВК і просто громадянина, очевидне існування політичного конфлікту, в парламенті насамперед. І певний збій у системі противаг, що створений конституційною моделлю поділу влади. В таких умовах досить складно провадити вибори. А щоб їх провести, має бути належне правове забезпечення.

Зараз дуже важливо, щоб КС дав оцінку конституційності указу Президента й у такий спосіб вирішив якщо не політичні питання, то хоча б правові, що дасть змогу надалі організувати легітимний виборчий процес.

— Як працює сьогодні Центральна виборча комісія? Чи тиснуть на вас політичні сили?

— ЦВК діє в робочому режимі. Але з великими складностями. За десять днів ми вже одержали три рішення суду із забороною брати участь у підготовці виборів. І хоча одні рішення було скасовано через кілька днів, інші — через кілька годин, усе це говорить про нестабільну правову ситуацію.

Прямого політичного тиску немає. Але в приміщенні ЦВК присутні народні депутати від одних політичних сил. По телевізору звучать заяви інших політичних сил про розгін ЦВК. Я вже звикла, що в усіх політичних конфліктах намагаються знайти крайнього. У таких виборчих процесах багато хто хоче зробити крайньою ЦВК. Ще раз повторюю: ми перебуваємо в дуже складній правовій ситуації. І для того, щоб нормально працювати, нам треба розуміння всіх суб'єктів виборчого права і гілок влади.

Безумовно, з одного боку, ми розуміємо, що указ Президента діє. З другого боку, — Верховна Рада забороняє нам починати будь-які дії. Наші кроки з виконання цього указу негайно спричиняють звернення до Генпрокуратури і т. д. Усе непросто.

(Закінчення на 3-й стор.).

Заява Генеральної прокуратури України

Останнім часом до Генеральної прокуратури України надходять звернення народних депутатів України, а також лунають виступи окремих політиків на телебаченні, мітингах про кризову ситуацію, яка склалася в суспільстві.

При цьому є намагання втягнути органи прокуратури в розв'язання цієї проблеми, а також звучать натяки на невдоволеність невтручанням прокуратури в політичне протистояння.

Вважаємо неправильним не реагувати на такі спроби втягнення органів прокуратури в суто політичні процеси.

Нагадуємо, що відповідно до Конституції України та Закону України «Про прокуратуру» Генеральний прокурор України і підпорядковані йому прокурори здійснюють нагляд виключно за додержанням і правильним застосуванням **законів**.

Єдиним органом у державі, уповноваженим виносити рішення щодо конституційності актів Верховної Ради України, Президента України і Кабінету Міністрів України є Конституційний Суд України.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Тому цілком слушною є позиція тих посадових осіб, які звертаються до Конституційного Суду України з клопотанням винести свій вердикт з цього питання у можливо найкоротший термін.

Водночас запевняємо наших громадян, що прокуратура ніколи не була і не буде інструментом політичного тиску, а отже, здійснює свої повноваження виняткво на підставі дотримання Конституції та законів України, і наша діяльність спрямована на всебічне утвердження верховенства закону.

Прес-служба Генеральної прокуратури України.

ПРОФСПІЛКА МЕТАЛУРГІВ І ГІРНИКІВ — У КОНСТРУКТИВНІЙ ОПОЗИЦІЇ

Ситуація, що склалася у зв'язку з указом Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України від 2 квітня 2007 р., та зростання активності політичних партій спричинили масові звернення трудящих до Центрального комітету ПМГУ з приводу позиції та дій профспілки в умовах політичної кризи в суспільстві.

Передусім слід пам'ятати, що з огляду на свої статутні завдання Профспілка металургів і гірників України завжди перебуває у конструктивній опозиції до влади та власників підприємств, незважаючи на їхню політичну належність.

Завдання профспілки — за будь-якого політичного «забарвлення» власників вимагати від них виконання всіх норм галузевої угоди та колективних договорів. Зважаючи на сприятливу ситуацію на ринку металопродукції, на втілення інноваційних програм у галузі, трудові колективи не можуть допустити зниження ефективності роботи підприємств. Адже наша спільна мета — **стабільна робота, покращення умов праці та зростання реальної заробітної плати металургів і гірників.**

Тому ми закликаємо всі політичні сили та всі гілки влади, відкинувши свої амбіції, врегулювати ситуацію таким чином, щоб уникнути протистояння в українському суспільстві, не допустити зривів у промислово-виробничій сфері через політичну нестабільність.

Сьогодні країна перебуває у стані конституційного перерозподілу влади. Профспілка стурбована тим, що політичні баталії стають підґрунтям напруженого мікроклімату в суспільстві. Політичні розбіжності мають вирішувати самі політики і лише політичними методами — конструктивно і без зайвих емоцій. Тому ми звертаємось до первинних організацій, до профспілкових лідерів усіх ланок ПМГУ із закликом **утриматись від колективних дій та коментарів політичних подій від імені профспілки**.

Будь-які невиважені дії можуть призвести до неприязні на політичній основі всередині профспілки. Пам'ятайте, що до ПМГУ входять люди з різними політичними переконаннями, і кожен з нас, як громадянин, згідно з Конституцією України має право виявити свою волю стосовно політичних переконань.

Шановні спілчани! Президія ЦК ПМГУ закликає кожного із більш як 750 тисяч членів профспілки виявити стриманість, політичну толерантність і зосередити всі свої зусилля на виконанні наших статутних завдань. Адже не політичні баталії формують авторитет профспілки, а реальні здобутки з підвищення добробуту та соціального захисту трудящих підприємств гірничо-металургійного комплексу.

У політичній ситуації, що сьогодні склалася, головне гасло профспілки: «Єдність та добробут трудящих!»

Президія Центрального комітету Профспілки металургів і гірників України.

Дніпропетровськ, 11 квітня 2007 року.

■ У НОМЕР

Кримські депутати підтримали парламент і уряд

Кримчани запропонували Президентові скасувати свій указ, підтримали позицію Верховної Ради України, Кабміну, а всіх учасників політичного процесу закликали до продовження діалогу з метою взаємоприйнятного компромісу.

На півострові, у свою чергу, депутати пообіцяли стабільність і громадський порядок. Текст заяви Верховної Ради Криму ухвалено після бурхливих більш як двогодинних дискусій 72 голосами «за» на позачерговому пленарному засіданні. Проект заяви розробляли кілька фракцій, хоч опозиція наполягала: «Позачергові вибори — єдиний цивілізований вихід з політичної кризи, й боятися їх не варто».

Голова ВР АРК Анатолій Гриценко вважає: Верховна Рада автономії не дає юридичну оцінку указові Президента — депутати лише заявляють про свою думку.

Аналогічні заяви ухвалили сім міських і чотирнадцять районних рад півострова.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Майдан через екран

Близько п'яти тисяч осіб взяли в середу участь у мітингу, організованому в Донецьку обласними організаціями Партії регіонів, Комуністичної та Соціалістичної партій. Акція проходила під гаслами «Ні — порушенню Конституції України!», «Захистимо свій вибір!», «Ні — розколу України!», «Схід і захід разом з урядом!» та іншими. На екрані, встановленому на площі, присутні могли спостерігати за перебігом мітингу прихильників коаліції в Києві та слухати виступ Прем'єр-міністра Віктора Януковича.

Ліна КУЩ.

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

«Українська правиця». Без БЮТ і «НУ»

Угоду про створення виборчого блоку «Рух-Українська правиця» підписали Борис Тарасюк (НРУ), Юрій Костенко (УНП) та Анатолій Матвієнко (УРП «Собор»). Про це «Голосу України» повідомили в прес-службі НРУ.

Керівники правоцентристських партій, керуючись рішеннями власних з'їздів, які пройшли 10 квітня, узгодили спільну участь в дострокових парламентських виборах, а також визначили квоти представництва кожної партії у виборчому списку.

Міжпартійний з'їзд блоку «Рух-Українська правиця» відбудеться 16 квітня.

«Враховуючи те, що Україна перебуває на межі громадянського конфлікту, Українська народна партія, наступаючи на горло своїй правій пісні, запропонувала вийти на вибори спочатку пропрезидентським мега-блоком, а після того, як цю ідею не сприйняла лідерка БЮТ, звернулася з ідеєю право-ліберального блоку до НСНУ. Позиція керівництва НСНУ мені невідома й досі», — повідомив лідер УНП Юрій Костенко. Він наголосив, що його «дивує позиція БЮТ та НСНУ, які перед загрозою єдності країни керуються власними амбіціями. «Це складна річ — об'єднувати правих», — додав Костенко.

Представники блоку передали в Центральну виборчу комісію установчі документи. Як заявив голова НРУ Борис Тарасюк, до блоку «Рух-Українська правиця» можуть приєднатися й інші національно-демократичні партії.

***

Всеукраїнська партія Народної довіри першою повідомила Центральну виборчу комісію про свій намір брати участь у позачергових парламентських виборах. Про це заявив лідер партії Андрій Азаров. Відповідну заяву було подано до ЦВК ще 6 квітня. «Ми зареєстровані як претендент на участь у виборах, і сьогодні ми готуємо документи, щоб провести з'їзд, щоб подати своїх кандидатів у депутати Верховної Ради. І ми сьогодні заявляємо про те, що ідеологію, яку ми створили, якої дотримуємося, ми хочемо відстоювати на кандидатських майданах», — зазначив А. Азаров.

***

Партія «Реформи і Порядок» увійшла до виборчого Блоку Юлії Тимошенко. Таке рішення ухвалили делегати першого етапу XIII позачергового з'їзду партії «Реформи і Порядок». До БЮТ приєдналася і Українська соціал-демократична партія. Відповідне рішення ухвалив VI позачерговий з'їзді УСДП. Після цього лідери «Батьківщини» — Юлія Тимошенко, ПРП — Віктор Пинзеник та УСДП — Євген Корнійчук підписали відповідну угоду.

***

Партія «Демократичний Союз» офіційно повідомила про обрання головою партії Олександра Біловола. Володимир Горбулін склав із себе повноваження голови партії, **повідомила прес-служба Мін'юсту.**

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Білій Церкві побудують сталепрокатний завод

На виїзному засіданні Комітет Верховної Ради України з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва підтримав будівництво нового сталепрокатного заводу в Білій Церкві, що в Київській області. Орієнтовна вартість нового металургійного підприємства — 600 млн. доларів.

«З точки зору розвитку промисловості, цей проект знайде своє місце — тут є все необхідне: транспортні магістралі, енергозабезпечення, навіть проблем з кадрами не буде. За цим проектом — майбутнє», — зазначив в інтерв'ю «Голосові України» народний депутат Борис Петров (Партія регіонів).

Новий завод, за його словами, — це насамперед робочі місця (до двох тисяч осіб на новому об'єкті, до трьох тисяч — на суміжних підприємствах) і, врешті-решт, зняття соціальної напруги. З депресивного району Біла Церква, переконаний Борис Петров, перейде до розряду інвестиційно привабливих. Та й щорічні надходження до місцевого бюджету, за попередніми підрахунками експертів, становитимуть до 17 млн. грн., а до державного — 400 млн.

Вл. інф.

Висловлюємо щире співчуття заступникові керівника апарату Верховної Ради України ЯСЕНЧУКУ Юрію Васильовичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його матері

Ірини Андріївни.

Голова Верховної Ради України Олександр МОРОЗ; Перший заступник Голови Верховної Ради Адам МАРТИНЮК; заступник Голови Верховної Ради Микола ТОМЕНКО; керівник апарату Верховної Ради Валентин ЗАЙЧУК.

Члени ЦВК просять КС

яканйшвидше розглянути подання щодо конституційності указу Президента

(Початок на 2-й стор.).

Є постанови Верховної Ради про скасування постанови про наше призначення в 2004 році. Троє моїх колег звернулися до суду по захист своїх інтересів. Суд на сьогодні не розглянув справу по суті, а лише вжив заходів для забезпечення позовних заяв. Таким чином, призупинено дію постанови Верховної Ради. Ми в непростій ситуації, але сподіваємось, що все проходитиме законно.

***

Центральній виборчій комісії у визначені строки буде досить складно провести кампанію позачергових виборів до парламенту. Про це на вчорашній прес-конференції заявив народний депутата Руслан Князевич («Наша Україна»).

Можливий шлях виходу, на його переконання, це якщо Президент внесе зміни до свого указу про достроковий розпуск Верховної Ради щодо конкретної дати виборів.

Водночас парламентарій зазначив, що його дуже турбують розмови про перенесення дати виборів. Він нагадав, що, відповідно до Конституції, виборчий процес є безперервним і таким, який починається одразу після опублікування відповідного указу глави держави. Він також висловив сподівання, що рішення Конституційного Суду щодо указу Президента про розпуск парламенту «не поставить під сумнів правову природу КС як арбітра конституційної юрисдикції».

■ ФОТОФАКТ

У центрі столиці одночасно проходять мітинги прихильників опозиції та коаліції національної єдності.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фракція Партії регіонів України у Верховній Раді України висловлює глибокі співчуття своєму колезі народному депутату України ПОПЕСКУ Івану Васильовичу з приводу тяжкої втрати — смерті матері

Аурікі Федорівни.

Нехай світла пам'ять про неї збережеться в серцях усіх, хто її знав і любив, — рідних, близьких, друзів, колег.

З глибоким сумом і скорботою, голова депутатської фракції Партії регіонів Раїса БОГАТИРЬОВА.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 13 КВІТНЯ 2007 ■ № 65 (4065)

Цього року херсонські овочівники збираються побити свій рекорд з виробництва городини — зібрати її 800 тисяч тонн *(Укрінформ)*

Уряд зобов'яже борошномелів звітувати про зміну відпускних цін на їхню продукцію і не перевищувати визначений владою рівень рентабельності *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

Злочинці отримували страховки за фіктивно викрадені автомобілі

Запорізька область. Зловмисники зазвичай через знайомих страхували неіснуючі авто. А точніше — машини, що потрапляли в аварії й існували лише на папері. Потім заявляли про їх зникнення або фіктивно викради власні, придбані у кредит автомобілі. Такі схеми давали їм змогу «відвоювати» банківський кредит й отримати авто задарма або одержувати компенсацію від страхових компаній. З кожної «вкраденої» машини послідовники Чичикова мали від 2 до 12 тисяч доларів США. Як повідомили правоохоронці, вже доведено сім епізодів злочинної діяльності затриманих. Однак міліціонери вважають, що це аж ніяк не остаточна цифра. Стосовно затриманих порушено справи за трьома статтями Кримінального кодексу України. Їм загрожує позбавлення волі від 10 до 15 років з конфіскацією майна.

Микола МАНЬКО.

Чемпіонат з мотоболу проведуть на Поділлі

Хмельницька область. 19 квітня в місті над Смотричем розіграють кубок України з мотоболу. У ньому візьмуть участь також команди Росії й Білорусі. На змагання мають прибути понад тисяча вітчизняних та зарубіжних прихильників технічних видів спорту. Проте чемпіонат — лише одна сторінка триденної програми фестивалю, який назвали «Технопарк кам'яного періоду». Змагатимуться авіамоделісти, мотокросмени, картингісти. На трасі зі складними перешкодами в селах Вербка, Привороття, Сахкамінь відбудеться перший етап чемпіонату України з авторалі «Стара фортеця». У Старому місті автомобілісти вдень розіграють «Угон-шоу», а ввечері свій парад влаштують байкерські клуби. Група «Калич блюз» зі Львова запросить на концерт. Хлоп'ячі розваги увінчає конкурс «Мініміс Поділля». Організатори фестивалю поспішають облаштувати занедбаний мотобольний стадіон, що згодом стане майданом і для молодіжних шоу та рок-концертів.

Віра ШПИЛЬОВА.

■ ФОТОФАКТ

У колекції ужгородця Володимира Корнети — понад 400 радіоприймачів: з 30-х років ХХ століття і до сьогодні.

На знімку: експонати військової радіотехніки з'явилися в міні-музеї зовсім недавно.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Мобілці приробили ноги

Рівненська область. Міліцейські зведення рясніють повідомленнями про крадіжки телефонів. Ось що розповів юнак, у якого поцупили мобілку: «Ми розмовляли на вулиці, коли підійшов молодий чоловік, який тримав у руці дорогу мобілку. «Хочу подзвонити дівчині, але мобільний розрядився, — сказав він. — Дайте подзвонити зі свого». Хлопці поспівчували закоханому і простягнули йому мобільний. А ще попередили, що на рахунку коштів немає. «Я свою сім-картку вставлю», — не розгубився молодик. Як тільки мобільний опинився в його руках, «закоханий» щодуху чкурнув від хлопців. Зрозумівши, що їх ошукали, приятелі побігли навздогін. Але шахрай заскочив у «Жигулі», що стояли неподалік з відчиненими дверима і працюючим двигуном.

У центрі громадських зв`язків УМВСУ в Рівненській області розповіли, що «мобільні» злодії стають дедалі винахідливішими. Можуть підійти до вас, запропонувати кілька гривень, щоб ви дали свій телефон для термінового дзвінка. А далі — шукай вітра в полі.

Олександра ЮРКОВА.

Жінок з фізичними вадами навчать мистецтва манікюру

Уже третій рік поспіль Київський центр роботи з жінками разом з Інститутом підготовки кадрів промисловості організовують курси манікюру для жінок з обмеженими можливостями. Молоді дівчата, прикуті до інвалідного візка, на півтора місяця стають старанними ученицями і навчаються усіх тонкощів манікюрної справи: від класичного манікюру до розпису й дизайну нігтів.

— Наші курси складаються з теорії і практики. Ми розуміємо, що таким жінкам важко дістатися до інституту, тому до кожної з них додому ходитиметь досвідчені майстрині і займатимуться з ними індивідуально, — розповідає керівник навчального процесу Людмила Бахмач.

30-річна Валентина записалася на курси, щоб навчитися нарощувати нігті. Каже, самій це важко, а за допомогою фахівців у неї все вийде. Валентина і тепер робить подругам манікюр. У майбутньому хоче дати оголошення і приймати клієнтів у себе вдома. — Може, відкрию такий собі маленький салончик у квартирі, — мріє жінка. А поки що Валя не працює. Такій, як вона, зазначає, важко кудись влаштуватися.

З нею погоджується і заступник директора Центру роботи з жінками Євгенія Ярошенко: — Іноді навіть для цілком здорової людини питання працевлаштування проблематичне. А у нашому суспільстві ще не створено відповідних умов для таких жінок. Подекуди немає пандусів і спеціально обладнаних туалетних кімнат, щоб людина змогла обслужити себе сама.

За її словами, ще жодна випускниця курсів не знайшла роботу. Проте Центр разом з Інститутом сподіваються долучити до проекту салони-перукарні, де жінки з обмеженими можливостями змогли б застосувати здобуті знання на практиці.

Наталія ОВДІЄНКО.

На знімку: Світлана Коновальчук і Наталка Удод з оптимізмом починають навчання.

Фото Дмитра ЛАРІНА (Укрінформ).

Стихійна торгівля б'є по здоров'ю

(Початок на 1-й стор.).

Як заявив міський голова Володимир Чайка, якщо не зупинити торгівлю «із землі», місто може втратити контроль над розвитком малого і середнього бізнесу. «Потрібно вирішувати цю проблему, адже 40% доходів малого і середнього бізнесу ідуть у «тінь». А тим часом у таких містах, як Суми і Полтава, впоралися з цією проблемою. Отже, і ми зможемо», — резюмував чиновник.

Сьогодні в обласному центрі 27 точок стихійної торгівлі. Серед причин їх виникнення називають закриття промислових підприємств на початку 90-х, витіснення продовольчої продукції з ринків і відсутність важелів впливу на порушників. Окремі дії різних інстанцій, рейди і штрафи у 17 гривень результатів не дають. Тому вирішено провести протягом місяця загальміські профілактичні заходи. При міськвиконкомі створено штаб, який координуватиме і спрямовуватиме роботу влади, правоохоронців, ветеринарних і санітарних лікарів, одне слово, всіх зацікавлених в усуненні ганебного для міста явища.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Пластуни святкували день народження

Учора, в день свого 95-річчя, Івано-Франківський Пласт організував святковий концерт. На одній із вулиць обласного центру також посадили 95 каштанів. А вже 15 квітня центральний майдан міста перетвориться на наметове містечко. Тут пройде акція «Стань пластуном на один день!». Досвідчені пластуни навчатимуть в'язанню вузлів, картографії та інших необхідних у пластунському житті речей. Увечері відбудеться рок-концерт, а завершиться дійство переглядом кращих пластових фільмів.

Таке широке святкування пояснюється тим, що Івано-Франківська область посідає друге місце за кількістю пластунів, поступившись у цьому лише Львівській. Загалом, за словами голови обласної скаутської організації Пласт Руслана Марцинківа, за 18 років тут пройшли вишкіл 60 тисяч дітей, було організовано понад 550 літніх оздоровчих таборів, постійно проводяться різні соціальні заходи. Зокрема, кампанія проти вживання алкоголю, тютюну та наркотиків, акції «АнтиСНІД» тощо.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ ФОТОФАКТ

На території Національного еколого-натуралістичного центру столиці відбулося відкриття всеукраїнської акції «Зелений паросток майбутнього».

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

У Львівському палаці мистецтв причарувала відвідувачів виставка-ярмарок дитячої літератури

У рамках заходу, що завершиться завтра, проводять Міжнародний науковий симпозіум «Візуалізація образу дитини в літературі» за участі дослідників із 16 країн.

Друковане слово, адресоване юному поколінню, презентують півсотні видавництв, серед яких «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» та «Махаон-Україна». Цікавинка ярмарку — читання книжок уголос. Зокрема, лідер групи «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук виконає для дітей «Лиса Микиту» Івана Франка. До справи долучаться й інші музиканти — Тарас Чубай, Сашко Положинський.

А загалом ситуація з книжками для дітей України — не найкраща. Інформація для роздумів: щороку у нас видають 600 найменувань, у Росії — 15 тисяч...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Німці грюкали у міськраді по столу

У Чернігові розпочалися дні німецького міста-побратима Меммінгена. Велика делегація, у складі якої — політики, працівники культури, спортсмени, знайомиться з життям підприємств, освітніх і культурних установ. Приміром, вони з приємністю дізналися, що німецьку мову нині вивчають аж у 23 школах обласного центру. Ще 17 років тому, коли започатковували взаємини Чернігова з Меммінгеном, її викладали лише у чотирьох освітніх закладах. У Чернігівській міськраді відбувся «круглий стіл», на якому обговорено перспективи співробітництва у сфері місцевого самоврядування, туризму, культури. Цікаво, що учасники німецької делегації всі слушні пропозиції вітали-схвалювали своєрідним стуканням долонями по столах. Обербургомістр Меммінгена пан Іво Хольцингер у своєму виступі зазначив, що за період розвитку співробітництва та дружби двох міст майже три тисячі чернігівців налагодили особисті або ділові контакти з мешканцями міста-побратима.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Скільки коштує склянка води в університеті «Україна»?

(Початок на 1-й стор.).

Спілкуючись із студентами та викладачами, С. Ніколаєнко розповів про стратегію розвитку національної освітньої галузі, про наміри міністерства зробити прорив у вітчизняних вузах з точки зору підвищення якості освіти та розвитку фундаментальної і прикладної університетської науки. Він наголосив, що й надалі МОН підвищуватиме вимоги до «псевдовузів», які не мають відповідної матеріальної бази, незалежно від форми власності.

А загалом, на думку міністра, «у нас всі вузи — державні, лише форми власності різні». Саме тому МОН надалі планує вирішити питання з держзамовленням для недержавних вузів, що відповідають державним вимогам за якістю освіти, та залученням їх до програм міжнародного співробітництва.

Наостанок міністра здивували студенти-дизайнери, які подарували йому проект... його власного родового герба.

Покупців мало не обрахували на 85 тисяч гривень

Майже в половині перевірених торгових точок не дотримували граничного рівня торговельних надбавок на визначені продукти харчування.

Такі результати перевірок, проведених Хмельницькою державною інспекцією контролю за цінами. Зафіксовано, що дозволені надбавки на 10 відсотків збільшувались у 1,5—2 рази. За таких цін протягом року можна обрахувати покупців майже на 85 тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

У місті Ченду (Китай) проходить фестиваль тайських плодів і продуктів, а також косметики.

На знімку: дами у традиційних тайських костюмах рекламують національні продукти.

Фото болгарського телеграфного агентства БТА/Укрінформ.

Ситуація на столичному ринку зовнішньої реклами лякає іноземних інвесторів

З вересня 2006 року органи київської влади відмовляються приймати в більшості операторів ринку заявки на встановлення конструкцій зовнішньої реклами. Про це під час учорашньої прес-конференції в УНІАН розповів виконавчий директор Асоціації зовнішньої реклами України Роман Паламарчук.

Але, незважаючи на це, кожний киянин бачить, що жодна рекламна конструкція столиці не стоїть без діла —навіть на житлових будинках з'являється дедалі більше закликів придбати той чи інший продукт. Особливо дивує представників асоціації поява кількох нових білбордів у самому центрі Києва. Хто дав дозвіл на їх установлення, залишається загадкою...

Влада, каже Роман Паламарчук, мотивує свої дії відсутністю нового порядку розміщення зовнішньої реклами, який, до речі, нині розробляють. Він має встановити цивілізовані правила гри в цій сфері. В асоціації кажуть, що хочуть внести до нового документа зауваження, завдяки яким ринок розвиватиметься і даватиме чималий прибуток міському бюджету. Однак влада поки що не погодилася взяти до уваги пропозиції з принципових позицій, заявив Роман Паламарчук.

Підтримує вимоги громадської організації, що представляє інтереси двох третин операторів столичного ринку зовнішньої реклами, й голова київського представництва Держкомпідприємництва України Віталій Апостолов. Він зауважив, що у проекті є чимало пунктів, котрі унеможливлюють здорову конкуренцію в галузі.

«Ситуація на столичному ринку зовнішньої реклами лякає іноземних інвесторів, — упевнений Роман Паламарчук. — Сьогодні вона більше нагадує принцип «друзям — усе, ворогам — закон».

Анна БОЙКО.

■ СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА — ТУРЕЧЧИНА

Шанс взяти участь у консорціумі

Україна може стати шостою країною, котра візьме участь у будівництві газопроводу від Каспію через Туреччину, Болгарію, Угорщину і Румунію до Австрії. Нещодавно претендентом на це місце була французька компанія, але Туреччина призупинила з нею переговори і розглядає інші варіанти. Зокрема, Анкара прихильно ставиться до німецьких і українських компаній, які хочуть приєднатися до проекту. Початок будівництва заплановано на 2008 рік, а запустити газопровід мають намір у 2011-му.

США

Помер Курт Воннегут

Знаменитому американському письменнику було 84 роки. Воннегут писав п'єси, есеї, але справжню популярність йому принесли романи, котрі стали настільними для студентів 60—70-х років. Перший роман письменника «Механічне піаніно» (у рос. перекладі — «Утопія 14») вийшов у 1952 році. За ним були «Сирени Титана», «Мати пітьма», «Колиска для кішки» та інші. Роман «Бійня номер п'ять», опублікований 1969 року, визнано шедевром, за ним був знято фільм. Грем Грін вважав Воннегута чи не найталановитішим письменником сучасності.

АЛЖИР

Відповідальна за вибухи — Аль-Каїда

Провину за теракти в столиці Алжиру взяла на себе Аль-Каїда. Нагадаємо: напередодні в результаті вибухів тут загинули 30 чоловік, а число поранених перевищило сотню. Одна з бомб розірвалася біля будинку уряду і ще одна — біля поліцейського відділку в районі місцевого міжнародного аеропорту. Алжирські ісламісти ведуть боротьбу проти уряду з 1992 року, коли було скасовано результати виборів, на яких перемогли радикали. Відтоді у країні продовжує діяти надзвичайний стан.

КИРГИЗІЯ

Опозиція проти президента

Тисячі прихильників опозиції вийшли на головну площу столиці, вимагаючи відставки президента Курманбека Бакієва. Протести викликані недавніми урядовими перестановками. 28 березня президент Киргизії відправив у відставку кількох високопоставлених чиновників. Бакієв уже погодився задовольнити деякі вимоги опозиції і направив у парламент проект нової конституції, де обмежує свої повноваження.

На Івано-Франківщині порушено кримінальні справи за невиплату зарплати

Заборгованість із виплати заробітної плати на Прикарпатті на 1 березня становила 8,2 млн. грн. Половина з них припадає на підприємства-банкрути. Завдяки прокурорським перевіркам до кінця першого кварталу вдалося зменшити цей борг до 6,4 млн. грн.

Обласна прокуратура порушила кримінальну справу за зловживання службовим становищем працівниками ВАТ «Капітальний ремонт свердловин». Маючи 58 тис. грн. заборгованості з заробітної плати, тут порушили план санацій і в листопаді 2006 року спрямували понад 102 тис. грн. від реалізації своїх активів на погашення податкової заборгованості. Завдяки прокурорському припису на підприємстві-банкруті ВАТ «Оріана», що в Калуші, повністю розрахувалися з працівниками —їм виплатили 50 тис. грн. А загалом на підприємствах-банкрутах погашено 192 тисячі гривень заборгованості.

Прокурорські перевірки виявили факти безпідставної невиплати заробітної плати більш як за місяць. Так, прокурор Івано-Франківська порушив кримінальну справу проти керівництва ПП «Вімакс-Тех-сервіс». На рахунок цього ПП у першому кварталі надійшло майже 800 тис. грн., однак воно не виплачувало заробітну плату — більш як 90 тис. гривень. А прокурор Городенківського району порушив кримінальну справу проти керівника СВК «Воля», який придбав для власного користування автомобіль вартістю понад 32 тис. грн., в той час як заборгував працівникам 124 тис. грн. Всього протягом січня—березня за фактами невиплати заробітної плати порушено 17 кримінальних справ.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ ФОТОФАКТ

Виставка інсталяцій львівської художниці Ірини Дзиндри експонується у Львівському музеї ідей.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

У бармени я піду, хай мене научать!

Вже за місяць Микола, учень дев'ятого класу однієї з загальноосвітніх шкіл столиці, складатиме іспити. У його планах — вступ до професійно-технічного навчального закладу. Втім, якого саме, юнак іще не вирішив. Сьогодні у Києві — більше 30 таких установ. Вибір величезний: ювелір, квітникар, організатор свят, модельєр, будівельник, паркетник, столяр, водій тощо. Для Миколи та всіх інших учнів 9 та 11 класів у Палаці дітей та юнацтва Києва було проведено ярмарок професій. В очах відвідувачів сніжило від величезної кількості рекламних листівок. «Звідси можна відразу йти в пункт прийому макулатури!» — жартували школярі.

У дівчат найпопулярніша була експозиція ювелірних виробів та моделювання одягу. А хлопчача половина зупинялася здебільшого або біля Професійного ліцею НАУ, де пропонували стати авіатехніком, або біля бармена, який так вправно змішував якісь рідини. Щось корисне для себе міг знайти кожен.

— Тут справді цікаво, — ділиться враженнями Марина, відвідувачка ярмарку. — По дорозі назбирала листівочок. Деякі з них виявилися досить-таки корисними — календарики, списки найважливіших телефонів.

А от Микола свій вибір так і не зробив. Хлопець думав, що навчатися в ПТУ буде значно легше, ніж в університеті. Тому й збирався вступати в профтехучилище. Втім, насправді все виявилося зовсім не так. Засмучений, поринувши в роздуми, майбутній студент побрів додому.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 13 КВІТНЯ 2007 ■ № 65 (4065)

Ухвалено угоду між урядами України, Молдови та Європейською комісією щодо продовження мандата місії ЄС на українсько-молдовському кордоні на 2008—2009 роки *(Укрінформ)*

Новий уряд Естонії заявив про підтримку реформ в Україні, Молдові та Грузії *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

«Про зміну ролей влади й опозиції поки що не йдеться»...

Після відомого Президентського указу опозиційні сили вже готуються до нових виборів. Законність даного указу має підтвердити або спростувати Конституційний Суд. Тільки після його рішення коаліція почне діяти. Однак уже нині її лідери не відкидають можливості виборів. Багато хто з експертів стверджує, що вони істотно не вплинуть на розклад політичних сил в Україні. А яка буде диспозиція політичних партій, якщо парламентські вибори таки відбудуться? Це питання коментує «Голосу України» заступник директора Агентства моделювання ситуацій Олексій Голобуцький.

— Порядок переможців залишається незмінним уже кілька років: ПР, потім БЮТ, «НУ» і ліві. Різниця, що намітилася, тільки в складі лівого крила — тепер це будуть, зважаючи на все, домінуючі комуністи та маніпульована партія Вітренко (ПСПУ). Що, на наш погляд, є негативною тенденцією для демократичного суспільства. Дотепер м'який дрейф прихильників лівих ідей до центру, до соціал-демократії збігався з євроінтеграційними процесами і зростанням відкритості суспільства, громадянської активності та політичної культури населення. Однак неадекватна політика лідерів соціалістів, тим більше на тлі попереднього досвіду об'єднаних псевдо-соціал-демократів, сприяла відновленню радикальних гасел, неконструктивних, натомість таких, котрі цілком відповідають протестним настроям, що посилюються. Безумовно, ніша ліво-центристської партії не залишиться порожньою — або туди офіційно мігрує БЮТ, або, що ймовірніше, досвідчені політики, які «випали з обойми», створять новий партійний проект під залишки цього електорату. І процес «соціал-європеїзації» відновиться, фактично, з нуля.

Склад лівого блоку нового парламенту не є основною інтригою. Сьогодні принципово інше. А саме — чи вдасться опозиції об'єднатися і досягти паритету з Партією регіонів або навіть повернути регіоналів в опозицію. Втім, останнє малоймовірно. Багато що залежить від того, хто очолить список Народного союзу «Наша Україна». Якщо це буде Юрій Луценко, то результат, безумовно, буде вищий.

У цифрах розклад буде приблизно такий: ПР — приблизно 30%, БЮТ — приблизно 20%, «НУ» — до 15—18%, КПУ — до 6—8%, ПСПУ — мінімальні 3—4%. Тобто паритет «НУ»—БЮТ і ПР—КПУ—ПСПУ — це максимальний результат. Про зміну ролей влади й опозиції поки що не йдеться.

Ольга ВІТЕР.

На Хортиці через шашлики вигоріло два гектари

Незважаючи на заповідний статус, острів Хортиця не може відбитися від безтурботних відпочивальників, котрі у невстановлених місцях розводять багаття і смажать шашлики. Один з таких неконтрольованих пікніків став причиною пожежі ввечері на Великдень. Оскільки повідомлення про займання у сосновому бору надійшло пізно, на момент прибуття рятувальників вогонь охопив досить велику територію. Горіли хвойна підстилка та дерева на площі 2 гектари. Тому пожежники викликали на допомогу ще п'ять автоцистерн і спеціальну машину, яка вміщує 7 тонн води.

Щоб упоратися з пожежею, вогнеборцям знадобилася майже година. А винуватця, як завжди буває в таких випадках, не встановлено. Скоріш за все, він і не здогадується, що накоїв лиха.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Наші у глухому куті Європи

Їдьте звідси швидко — кажуть американські військові українцям 1-го батальйону 30-ї гвардійської окремої механізованої бригади. Нині вони складають основу українського національного контингенту в Косово.

Звичайно, це жарт. Річ у тім, що американці ніяк не можуть виграти волейбольний турнір серед багатонаціональної тактичної бригади «Shid» сил KFOR, до якої входить контингент США, Греції, Польщі, Литви та України. Протягом 8 місяців, поки тут перебував цей склад наших сил, — чотири рази чемпіонами ставали українці. Беруть участь військові й у інших спортивних змаганнях, де також посідають призові місця.

Але основне завдання — це військова служба: підтримувати мир і стабільність у Косово. Військові займаються патрулюванням, супроводжують конвої, забезпечують роботу міжнародних організацій ООН, ОБСЄ, Червоного Хреста. До складу контингенту входять 179 осіб під командуванням підполковника Олександра Павлюка. Наші воїни базуються на найбільшій у Європі американській військовій базі «Bondstil» та в таборі Бреза в селі Брезовіца.

Особовий склад з періодичністю в два тижні змінюється. Село Брезовіца — це сербський анклав Косово — навколо живуть албанці. Своєю присутністю тут українське військо стабілізує ситуацію, яку коротко можна назвати — ні миру, ні війни.

Заступник командира з виховної роботи майор Олександр Зварко розповідає про буденну службу. В одному селі в анклаві є зруйнована церква. Серби хотіли забрати з неї великі дзвони. Але три роки не могли зняти, бо церква стоїть на горі з дуже небезпечним під'їздом. Звернулися до українців. Молодший сержант Сергій Підвальний заїхав на автокрані на гору і зняв дзвін. Допомагав йому старший сержант Віктор Лознюк.

Американське командування було вражене майстерністю наших солдатів, а серби щиросердно дякували. Взагалі всі українські військовослужбовці тут добре підготовлені для цієї служби. Можна сказати, це кращі з кращих.

Ми у Косово захищаємо честь своєї Батьківщини — кажуть вони. Обстановка тут складна. В середині березня 2007 року у Відні безрезультатно закінчилися переговори між Белградом та Пріштіною про статус краю Косово. Албанці хочуть незалежності — серби цього категорично не підтримують. Для сербів Косово — колиска нації, свята земля. Тут дуже багато монастирів та церков. У середньовіччі, намагаючись зупинити османську навалу, тут майже повністю загинула сербська знать. Нині в Косово більшість населення албанці, до середини XX ст. переважали серби. Старий серб Орле із села Брезовіца, емоційно жестикулюючи, розповідає, як за часів Югославії він добре жив. Тоді у них був капіталізм при комуністах. Він отримував на місяць 3000 німецьких марок, працював у сфері туризму. Слухаючи тужливі сербські пісні, каже, що його народ у Косово став заручником геополітики великих країн і переконаний, що Косово — якщо не тепер, то через 10—50 років буде вільним сербським краєм.

Олександр КЛИМЕНКО.

Косово.

Фото автора.

Коли сьогодення стає історією
Часопису «Віче» — 15 років!

Квітневий номер журналу Верховної Ради України «Віче» святковий і водночас традиційний — проблемний, аналітичний, насичений роздумами, тривогами та прогнозами. Святковий, бо часопису — 15 років!

З цією датою редакцію вітають Олександр Мороз, політики, вчені, представники місцевого самоврядування та читачі з різних куточків нашої країни. Віншування щирі, по-весняному теплі, сонячні, як і усмішки вічан на їхньому фамільному знімку. Цілком закономірно, що тепер, під світлом ювілейних юпітерів, можна вдивитися в обличчя кожного співробітника, пригадати і окремі публікації, і все те добре, що вони з любов'ю та натхненням зробили для шанувальників поважного, воістину елітарного видання. Так і має бути: кожна його сторінка — сьогодення, але вже й історія.

Це, зокрема, яскраво засвідчують грунтовні статті, подані в традиційних розділах «Громадянське суспільство», «Самоврядна громада» та «Наукова бібліотека». Вони становлять незмінне осердя «Віча» — єдиного в державі теоретичного та громадсько-політичного видання Верховної Ради України, яке протягом останнього часу стало провідником законодавчої й науково-практичної думки у важливій для всіх царині державотворення, в розвитку парламентаризму та місцевого самоврядування, соціально-економічного поступу країни, її геополітичного впливу на світових обширах.

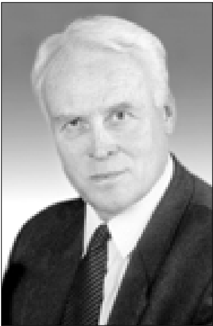
Цілеспрямоване ведення цих тем забезпечує повсякденна копітка праця згуртованого колективу, спрямована на висвітлення законопроектної роботи комітетів Верховної Ради України, залучення до співтворчості народних депутатів, подача експертних оцінок фахівців. Чільне місце у квітневому номері часопис відводить суспільним наукам, адже постановами Президії ВАК України 1999-го та 2006 року «Віче» внесено до переліку видань, публікації в яких зараховуються як наукові роботи під час захисту дисертацій з політології, соціології та юридичних наук. Це великою мірою сприяє розширенню кола авторів та читацької аудиторії.

Квітневий номер символічно підбиває підсумки майже дворічної (з травня 2005-го) великої організаторської роботи, яка забезпечила подолання кризових явищ та інтенсивний розвиток видання. За короткий час тираж «Віча» зріс більш як удвічі й нині сягає майже 5000 примірників. Саме таким накладом квітневий номер подає найсвітліші слова про Великдень, розвиває широкомасштабний проект «Гетьманськими столицями, козацькими шляхами», який знайомить читачів з історією та сучасним станом малих міст і сіл України, розповідає про незвичну посаду — вічовий дзвін, простежує етапи становлення національної марки, вболіває за безпеку дорожнього руху на рідних вибоїстих, украй звивистих шляхах. А ще подає своєрідні лірико-філософські роздуми про творчість Бориса Пастернака та вимірює вміст хлору в питній воді.

У ювілейні дні хочеться нагадати, що журнал має власний сайт, на якому розміщено електронну версію кожного номера, а також англомовні анотації до кожної з публікацій. Це дає змогу зарубіжному читачеві ознайомитися зі змістом видання. Підвищує рейтинг часопису й те, що «Віче» надходить до Національної бібліотеки імені В. Вернадського, Національної парламентської бібліотеки, Книжкової палати України, до книгозбірень Конгресу США й Ради Європи, а також регіональних бібліотек держави та вищих навчальних закладів.

Отож пишаймося та вічаймося, друзі! І не лише в ці весняні ювілейні дні, які на наших очах стають історією.

Народ України примушують виконати указ Президента України і розтоптати Конституцію, законність та демократію в Україні

Йдеться про Указ Президента №264/2007 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України».

Для того, щоб оцінити конституційність і законність цього указу, потрібно звернутися до Конституції України як до системного юридичного документа, в якому статті не тільки взаємопов'язані між собою, а й зумовлюють їх зміст. Для юридичної оцінки указу, на предмет його відповідності Конституції України, необхідно звернути увагу на зміст усієї Конституції України не тільки за її формою, але й за духом, а особливо на статті 6, 8, 9, 81, 102, 106 і 90.

Стаття 6 встановлює, що органи законодавчої, виконавчої і судової влади здійснюють свої повноваження в установлених чинною Конституцією межах і відповідно до законів України. Що це значить? Це означає, що жоден державний орган, включаючи Президента, уряд, Верховну Раду, суди та інші, не має права у своїх рішеннях виходити за межі вимог положень Конституції України. Поняття «межа» означає рамки чогось прийнятого, встановленого, дозволеного, допустимого. Вийти за межу Конституції означає вийти за рамки дозволеного, порушити допустиме, учинити протизаконне діяння.

Серйозність і важливість вимог, викладених у ст. 6 Конституції України, підкреслюється тією обставиною, що заради її реалізації суспільство, держава утримує спеціальний орган — Конституційний Суд України, котрий і покликаний вирішувати питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України. Якщо орган чи посадова особа виходить у своїх рішеннях за межі вимог Конституції України, ця посадова особа чинить антиконституційну дію і її рішення мають бути визнані нікчемними, котрі не мають юридичної сили. Така вимога принципу законності. З другого боку, Конституція України наділяє всіх суб'єктів конституційних відносин вичерпними повноваженнями. Це означає, що всі перераховані в Конституції України посадові особи можуть приймати рішення тільки в межах повноважень, прописаних у Конституції України.

Вийти за межі повноважень, виписаних у Конституції України, означає прийняти неконституційне рішення. Які наслідки цього? Звичайно, зацікавлені особи звернуться до Конституційного Суду України і вимагатимуть визнати таке рішення невідповідним Конституції, що спричиняє його скасування. Однак, у ст. 19 Конституції України сказано, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, згідно з якими ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади й органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти тільки на підставі, у межах повноважень і у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України. Вдумайтеся в зміст цієї статті. Тут викладено чітку вимогу через слово «тільки», яка полягає в тому, що будь-яке рішення державного органу або посадової особи, включаючи Президента України, якщо воно прийняте не на підставі Конституції або за межами повноважень, установлених Конституцією і законами України, чи у спосіб, не прописаний у Конституції і законі, є нікчемним, таким, яке не має юридичної чинності. І таке неконституційне, незаконне рішення ніхто не може примусити виконувати. Але кому дано визначати — законне це рішення чи незаконне? Насамперед Конституційному Суду. Однак рішення Конституційного Суду завжди розтягнуто в часі, а суб'єктові, до якого звернене рішення, необхідно приступити до виконання вже зараз, негайно, хоча він вважає його незаконним і неконституційним. Що робити в цій колізійній ситуації? Виконувати, наприклад, указ Президента, який суб'єкт-виконавець вважає неконституційним, і порушувати Конституцію разом з Президентом або не виконувати указ і виставити себе правопорушником з наслідками настання юридичної відповідальності? Дилема, але перша частина ст. 19 Конституції України її вирішує так: «... ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством». Отже, виконавець вправі відмовитися виконувати указ Президента, якщо він не передбачений Конституцією і законодавством.

Конкретно, постає питання, чи зобов'язані Верховна Рада України і уряд виконувати Указ Президента України «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України», якщо вважають цей указ таким, що не передбачений Конституцією. Думаю, що згідно зі ст. 19 Конституції України — не зобов'язані. Але до рішення Конституційного Суду. Тут той випадок, коли рішення Конституційного Суду неминуче. За такої колізії між Президентом і Верховною Радою України обидві ці державні інституції зобов'язані звернутися до Конституційного Суду, і Конституційний Суд не зможе тут ухилитися від свого рішення по суті спору. Треба враховувати ту обставину, що в Конституції України чітко прописано конкретні випадки, коли Президент України має право достроково припинити повноваження Верховної Ради України. Якщо в указі Президента немає посилань на ці конкретні випадки, то у Верховної Ради є всі підстави прийняти свою постанову, в якій визнати указ Президента таким, що не передбачений законодавством, і як наслідок, посилаючись на ст. 19 Конституції України, відмовитися його виконувати. Але постає питання, адже, згідно зі ст. 106: «Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими для виконання на території України». Люди, котрі оточують Президента і готують для нього проекти указів, в один голос кричать: указ виданий, і він, незважаючи ні на що, має виконуватися. Думаю, це не так. Має виконуватися і видаватися указ Президента тільки на основі й на виконання Конституції і законів України. Якщо указ видано Президентом не на основі й не на виконання Конституції, але той, хто такий указ виконуватиме, нестиме юридичну відповідальність за свої дії. Так, Конституція України наділяє Президента України повноваженнями видавати укази, але тільки в межах, установлених Конституцією України. Якщо ми — законослухняні громадяни, і кожен із нас бажає, щоб стосовно нас чинили за законом, то цього ми вправі вимагати і від інших, включаючи Президента України. А тепер звернімося до Конституції України і проаналізуємо, в яких випадках Президент має право достроково припинити повноваження Верховної Ради України. Конституція у ст. 90 вичерпно перелічує такі повноваження: «Президент України має право достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо:

1) протягом одного місяця у Верховній Раді України не сформовано коаліцію депутатських фракцій відповідно до статті 83 цієї Конституції»;

2) протягом шістдесяти днів після відставки Кабінету Міністрів України не сформовано персональний склад Кабінету Міністрів України;

3) протягом тридцяти днів однієї чергової сесії пленарні засідання не можуть розпочатися».

Це вичерпний перелік підстав для дострокового припинення повноважень Верховної Ради України Президентом України. Інших підстав для дострокового припинення повноважень Верховної Ради України Конституція України не передбачає. А ст. 8 Конституції України зазначає, що «в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй». Указ Президента є нормативно-правовим актом, що прийнятий не на основі Конституції України і не відповідає їй. У чому це проявляється. Якщо ми встановили через ст. 90 Конституції України конкретний і вичерпний перелік підстав, у яких трьох випадках фактичних обставин Президент має право достроково припинити повноваження Верховної Ради України, то тепер звернімося до Указу Президента «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України» і подивимося, на які фактичні обставини посилається Президент України, видаючи цей указ. Насамперед Президент вважає, що у Верховній Раді України більшість, сформована в коаліцію, порушує вимоги Конституції стосовно формування коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України. У чому це проявляється. В указі сказано, що є практика масового поповнення складу коаліції на засадах індивідуального або групового членства. Простіше кажучи, багато хто з депутатів почали виходити з фракцій парламенту, котрі не входять до коаліції, і писати заяви з проханням уключити їх до складу коаліції, тобто парламентської більшості. Президент вважає, що така практика є антиконституційною і винна в цьому коаліція більшості. На якій підставі? На тій підставі, що коаліція приймає втікачів із опозиційних фракцій. Але ст. 83 Конституції України зазначає: «Засади формування, організації діяльності та припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України встановлюються Конституцією України і Регламентом Верховної Ради України». А в Регламенті Верховної Ради України, до речі, прийнятому ще Верховною Радою попереднього скликання, дозволяється індивідуальне членство.

Тож які вимоги Конституції і Регламенту в цьому конкретному випадку порушує коаліція?

Думаю, з боку коаліції порушень немає. Коаліція більшості вже сформована, і це визнано Президентом України. Тому претензій до формування коаліції бути не може. Цей процес уже закінчено, і Президент його визнав, коли прийняв від коаліції пропозицію про кандидатуру Прем'єр-міністра України. Отже, вимогу статей 83 і 90 Конституції України з боку коаліції виконано. Формування коаліції закінчено — це загальновизнаний факт.

Більш того, коаліція сформувала визнаний Президентом уряд. Тому тут немає, і в принципі не може бути, конституційних порушень. Адже процес формування коаліції завершено, і він визнаний усіма політичними силами в Україні, включаючи Президента, тому порушення принципу формування коаліції не може бути покладено в підставу дострокового припинення повноважень Верховної Ради. Коаліція більшості у Верховній Раді сформована на основі вимог Конституції України, тому претензії Президента до коаліції не мають під собою обов'язково необхідних фактичних підстав.

Однак, є інші обставини, на котрі Президент як гарант додержання Конституції може і повинен звернути увагу. Це факт виходу конкретних депутатів із фракцій, сформованих політичними партіями, до списків яких ці депутати входили на виборах.

У пункті 6 статті 81 сказано, що «повноваження народного депутата України припиняються достроково в разі: ... 6) невходження народного депутата України, обраного від політичної партії (виборчого блоку політичних партій), до складу депутатської фракції цієї політичної партії (виборчого блоку політичних партій) або виходу народного депутата України із складу такої фракції». Якщо є факти виходу депутатів із фракцій парламенту, сформованих політичними партіями за підсумками виборів, у списках яких ці депутати балотувалися на виборах, так висувайте ці вимоги до цих конкретних депутатів, а причому тут коаліція і достроковий розпуск парламенту. Справді, як у Грибоєдова: «Шел в комнату, попал в другую».

Так, конкретні депутати за порушення Конституції України повинні нести персональну відповідальність. Але висувати претензії до парламенту в цілому за поведінку конкретних депутатів — це абсурд. Такого немає і не може бути в практиці роботи парламенту.

У більшості парламентів світу є практика дострокового розпуску парламенту, але скрізь з цим інститутом Конституції поводяться дуже обережно і вимогливо: парламент може бути розпущено тільки строго відповідно до тих фактичних обставин, які чітко сформульовані в Конституції. Це очевидна практика усіх парламентів світу. Отже, покладена в основу указу Президента про достроковий розпуск парламенту така фактична обставина, як перехід депутатів із фракцій, що не входять до коаліції більшості, не передбачена Конституцією, а тому не може бути причиною дострокового припинення повноважень Верховної Ради України.

На підставі надуманого факту порушення конституційних норм з приводу формування коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України в указі йдеться і про порушення волевиявлення народу на виборах 2006 року, про порушення народного суверенітету, про нехтування конституційними виборчими правами громадян, але ці претензії необгрунтовані, якщо необгрунтовані ті фактичні обставини, які покладені в основу указу Президента України. А те, що вони необгрунтовані, очевидно не тільки для юристів, а й для будь-якого громадянина, котрий має навіть початкову освіту. Адже від кожного громадянина країни потрібно розуміння того, що незнання закону не звільняє від відповідальності.

Ті, хто складав проект указу, проігнорували вимоги статті 90 Конституції України, як і весь текст Конституції, але це не звільняє їх від відповідальності за спробу незаконно розпустити достроково Верховну Раду України.

У зв'язку з виданням цього, на мій погляд, явно неконституційного указу в середовищі юристів і політологів виник цілий ряд висловлювань, що намагаються виправдати дії Президента за межами конституційних вимог або через вільне розширювальне тлумачення окремих статей Конституції України. Деякі стверджують, що указ — це не правове, а політичне рішення Президента, як гаранта дотримання Конституції. Такий підхід у правовій демократичній державі може бути визначений як політична дикість, безкультур'я, неграмотність, варварство. Це заклик силу права підмінити правом сили. Це заклик до сваволі, бо в правовій державі політика може бути вільно реалізована тільки в межах правових вимог. Вихід за межі правових вимог називається сваволею, узурпацією влади, державним переворотом, правовим нігілізмом, але не правопорядком і законністю. Давній спір юристів і політиків про доцільність і законність у більшості демократичних держав вирішено на користь законності.

Є тільки один випадок, коли чинна законність може бути порушена, знехтувана. Це коли реалізується право народу на опір гнобленню. Але, що дозволено народу, не дозволено президентам. Для президентів, як і для давньоримських преторів, є латинська формула: «Praetor ins fasere non potest» — «Претор не може запроваджувати власних законів». Тому повернення до «указного права» кучмістів, яку демонструє Президент України, видаючи, на мою думку, неконституційний указ про достроковий розпуск парламенту на догоду лідерам помаранчевої опозиції — неприпустимий.

Людству надто великою ціною дався принцип законності, щоб ми, громадяни України, дозволили порушувати його на догоду корисливим інтересам політичних авантюристів із БЮТ і «Нашої України», які умовляли і підштовхували Президента до, вочевидь, неконституційних дій. Є й такі «розумники», котрі кажуть, що після видання указу Верховна Рада повинна саморозпуститися і припинити свої засідання.

Таким гарячим, але дуже недалеким головам незрозумілий принцип безперервності державної влади в трьох гілках. Їм незрозуміло, що державна організація суспільства так улаштована, що всі три гілки влади — законодавча, виконавча і судова — взаємодоповнюють одна одну, постійно відтворюючи таке поняття, як державна влада. А без влади, як відомо, немає держави. Тому Конституція України чітко передбачає у ст. 90: «Повноваження Верховної Ради України припиняються у день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання».

А в ст. 81 зазначено: «Повноваження народного депутата України припиняються достроково також у разі дострокового припинення відповідно до Конституції України повноважень Верховної Ради України — в день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання».

Як бачимо, Конституція України охолоджує гарячі голови «розумників», котрі своєю безграмотністю можуть зруйнувати державність і ставлять Україну в умову соціальної катастрофи. Немає можливості без катастрофічних наслідків призупинити діяльність кожної з трьох гілок влади. Єдина влада, яку можна призупинити з найменшою шкодою, — це президентська. Що і відбувається в період імпічменту. Без президентської влади державна організація суспільства може обійтися, а без безперервної діяльності законодавчої, виконавчої і судової влади починається процес саморуйнування державності. Деякі політики кажуть, що Президент міг видати такий неправовий указ, керуючись ст. 102 Конституції України, де сказано: «Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, дотримання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина». Мовляв, Президент як гарант може робити усе, що вважає за потрібне, аби гарантувати державний суверенітет, дотримання Конституції і прав громадян. Ні, панове! Президент може робити не що завгодно, а тільки те, що запропоновано Конституцією. Слово «гарантувати» означає забезпечувати, охороняти, захищати, але не вбивати, засуджувати, розпустити, розганяти, закривати тощо. Ст. 102 передбачає, що Президент, як гарант, забезпечує дотримання Конституції і державного суверенітету правовими засобами. Вчасно звертаючись до судів, виступаючи з посланнями, із законодавчою ініціативою, накладаючи вето на закони, виступаючи в ЗМІ і парламенті зі своїми ініціативами тощо.

Але це ніяк не означає, що гарант може дозволити собі чинити сваволю, здобуваючи з цього вигоду для певних кланів, партій, блоків, олігархів та інших політичних авантюристів, прикриваючись турботою про народний суверенітет і права громадян. Ні! Президент — гарант букви і духу Конституції України і народного волевиявлення, правопорядку і законності, а тому сам не повинен порушувати Закон. Інакше ст. 111 Конституції України передбачає механізм усунення Президента з посади в порядку імпічменту. Конституція — це не іграшка в руках амбіційних корисливих політиків-бізнесменів. Це Основний Закон, за яким живе Народ, будується Держава, забезпечуються Права і Свободи Людини і Громадянина, і нікому, навіть Президенту, не дозволено її порушувати, тим більше руйнувати. Адже ви дуже хочете в Європу, панове, тож навчіться дотримуватися букви Закону, це перший пропуск до правової європейської культури, де панування права і верховенство парламенту — найперша ознака демократії. А дана конституційна криза ще раз показала і загострила проблему необхідності зміни форми правління в Україні. Президентська форма правління вже зжила себе, про це пишуть і говорять відомі публіцисти і у Франції, і в США та в інших країнах.

В Україні перехід до справжнього парламентаризму відбувається болісно, президентське оточення нервує, втрачаючи свої можливості особистого збагачення, нервують і клани олігархів, нервують БЮТ і «Наша Україна», адже втрачаються можливості, пов'язані з волею Президента. Парламентаризм у своїй основі містить волю Народу, а не Президента, і заручитися підтримкою цієї волі значно складніше, ніж волею однієї людини. У цьому і причина теперішньої кризи. Але парламентаризм — це сьогодні політичний прогрес, ключ до прогресу соціального, а це прямий інтерес народу. Тому парламентаризм неминучий, а Президент нехай приймає послів, роздає нагороди, забезпечує права громадян, законність і правопорядок, керуючись Конституцією — для однієї людини роботи достатньо.

Василь СІРЕНКО,
доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент НАН України,
академік АПрНУ, заслужений діяч науки
і техніки України, народний депутат
України третього і четвертого скликань,
безпартійний.

Точка зору юриста: що може Президент?

■ ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ

Перспективи й реалії «Чорноморнафтогазу»

Протягом десяти років це державне акціонерне товариство може збільшити видобуток вуглеводнів майже вдесятеро й довести його до семи щорічних мільярдів кубометрів газу та мільйона тонн нафти. Але за умови, що в компанію буде вкладено щонайменше 20 мільярдів гривень інвестицій. Проте охочих ризикувати під час геологорозвідувальних робіт небагато. Хоча на шельфі Чорного й Азовського морів із десяти розроблених свердловин продуктивними виявляються п'ять, а середньосвітовий показник — три. Нині ведуться обнадійливі переговори про можливе співробітництво з австрійцями, повідомив на прес-конференції голова правління ДАТ «Чорноморнафтогаз» Анатолій Присяжнюк.

А ще компанія підписала тристоронній протокол про співробітництво з розробки родовища на площі Паласа з запасами більш як 150 мільярдів кубометрів газу з «Нафтогазом України» і російським «Газпромом» й нині перебуває на фініші домовленостей про нюанси спільної діяльності.

Та для старту розвідки необхідний міждержавний договір України й Росії про спільну діяльність в зоні економічних інтересів двох держав. Робота обіцяє бути масштабною, адже прогнозовані ресурси шельфу Чорного й Азовського морів у газовому еквіваленті становлять 1,53 трильйона кубометрів. Експерти засвідчили — це майже третина всіх ресурсів вуглеводнів України.

Але реалії сьогодні такі, що компанія через недостатнє фінансування і тяжкий податковий прес не може почати освоєння навіть шести законсервованих родовищ Чорного й Азовського морів і продовжити освоєння Одеського газового та Суботінського нафтового родовищ, в які уже вклала майже 100 мільйонів гривень. Бо необхідно відрахувати в бюджет 40% прибутку, що за минулий рік становить 58 млн. грн. Коштів на освоєння родовищ не може знайти й партнер «Чорноморнафтогазу» — «Укргазовидобуток», який затримує прокладення підводного газопроводу. Непосильні податки паралізують розробку нових родовищ, а отже, перспективу видобутку вітчизняних запасів нафти і газу. Хоча з початку року «Чорноморнафтогаз» постачив споживачам півострова рекордних більш як 1,7 млрд. кубів газу, зокрема населенню — 922,5 мільйона, а торік збільшив видобуток блакитного палива на 2% —- до 1, 276 млрд. кубометрів, нафти — на 3% (до 10,8 тисяч тонн), газового конденсату — на 6% (до 78 тисяч тонн), лише в першому кварталі перевиконав план з видобутку природного газу на 89 тисяч кубометрів. Чистий прибуток компанії торік зріс в 2,6 разу — до 145,5 млн. грн.

Але з початку року довелося сплатити майже 60 мільйонів податків — на 14 млн. більше ніж торік. Лише рентна плата за підсумками першого кварталу становила 25,8 мільйона, а в цілому за рік — понад 100 млн. Таке підвищення ренти на видобуток вуглеводнів визначив наприкінці минулого року Закон України «Про внесення змін в деякі законодавчі акти України з питань оподаткування». І хоча компанії-постачальники блакитного палива населенню раніше були звільнені від цього тягаря, сьогодні «Чорноморнафтогаз» вимушений вгинатися від непосильної, як вважають тут, додаткової ноші. Адже під час ухвали закону не було враховано, що ця компанія — єдине підприємство країни, котре працює на шельфі, де видобуток конденсату дорожчий, аніж на суші.

Такі само проблеми оплати ренти змусили призупинити видобуток вуглеводнів в Західному нафтопромисловому регіоні, зокрема, в Івано-Франківській, Львівській і Чернівецькій областях. Також про призупинення видобутку на родовищах з виснаженими запасами через зависоку рентну плату попередило в березні керівництво ВАТ «Укрнафта». Всі «згорблені й задавлені» податковим вантажем нафтогазові компанії попрохали Кабмін вислухати їх і якнайшвидше вирішити ці проблеми на спеціальному засіданні уряду.

Віктор ХОМЕНКО.

Зростання промислового виробництва в Україні у березні 2007 р. становило 10,7 процента *(Укрінформ)*

Завод, де б'ють шампанське

■ З МІСЦЯ ПОДІЇ

На Херсонському суднобудівному заводі спущено на воду друге судно (з чотирьох) серії рефрижераторів, яке збудовано для норвезької компанії «Мутлібуст прожект». На урочистості прибув сам голова ради директорів компанії. Замовник задоволений: якість роботи відповідає заявленим вимогам. З такої нагоди гендиректор суднобудівного, депутат міської ради Василь Федін щиро подякував колективові й оголосив, що «знімає всі догани, котрі були винесені під гарячу руку в цей гарячий час, коли будувалося судно».

Справді, у заводчан гарячі часи. Адже після десятиріччя «затишку» в 2005-му, коли завод із державних рук перейшов до компанії «Євроресурс», почалося відродження підприємства з багатолітньою історією та традиціями. Нині, коли робота кипить на всіх дільницях, то перед будь-яким замовником заводчанам не доводиться опускати очей долу.

— А уявіть, два роки тому, коли все навкруг стояло, як важко було переконати замовника, що він може розмістити будівництво саме в нас, — розповідає Василь Федін.

Сьогодні на підприємстві прагнуть до європейських стандартів. Зарплата електрозварника сягає чотирьох доларів за годину. А таких спеціалістів на заводі цінують на вагу золота. Конче необхідні робітничі кадри — зварники і складальники. Готові прийняти хоч зараз, але ж немає. Пороз'їжджалися люди по закордонних верфях.

Василь Федін каже, що хоч себе хвалити не прийнято, але зазначає, що за рейтингом у своїй галузі Херсонський суднобудівний посідає стабільно друге місце після миколаївського «Дамена».

— Чи правда, що змагаєтеся з сусідами в розмірі зарплатні?

— Ні, змагання бути не може, але зарплатня приблизно однакова. Підвищувати безпідставно, аби привабити кадри, не можемо. Адже якщо робити високу зарплату, треба підвищувати ціну на судна. А підвищати її можна лише тоді, коли будуть висока якість і гарантія. Ось нині обговорили з норвежцями наступні замовлення, і вже вартість їх буде вища. А відтак і зарплата виросте, усі хочуть підвищення, і я теж не виняток, — посміхається гендиректор. — Але ж протягай ніжки по одежині.

— Завод бере багато замовлень на ремонт, але основним напрямом ви визначили суднобудування. Як скоро перейдете на повнокомплектне суднобудування?

— Уже в кінці квітня розпочнемо будівництво такого судна для Російської Федерації. Портфель замовлень заповнений до кінця року. Нинішнього року судноремонт становитиме 30 відсотків у загальному обсязі виробництва.

Об'єми виробництва, до речі, за останній рік істотно підвищилися, зросли і показники продажу виробленої продукції. Нині, за даними Міністерства промислової політики, приріст об'ємів виробництва продукції у галузі забезпечують саме «Дамен» та ХСЗ. Цього року об'єм виробництва планується на рівні 200 мільйонів гривень.

Виробничі потужності дають змогу зводити на херсонських верфях танкери, суховантажі, контейнеровози, криголами, бурові та арктичні постачальні судна.. Ось і новий рефрижератор обслуговуватиме бурові платформи на морському шельфі. У його трюмах буде створено температурний режим, що коливатиметься від плюсової до мінусової температури — залежно від потреб. Унікальність його в тому, що вантажі можуть обробилятися за різнотемпературних режимів. Воно постачатиме нафтовикам будівельні матеріали, питну воду, паливо, інші вантажі. Унікальність судна полягає в його можливості виконувати операції під час руху нафтової платформи. Це вже друге судно, замовлене херсонським суднобудівникам норвезькою компанією, — торік на воду було спущено рефрижератор, який став початком переходу суднобудівного підприємства до спорудження повнокомплектних суден...

— Василю Вікторовичу, на сайті заводу постійно «висять» оголошення про прийом на роботу. Як вирішуєте кадрове питання?

— Звісно, люди переважно поїхали за кордон, бо там зарплата більша. Але ж кордони не закриєш, треба тут шукати шляхи. У нас уже середня зарплата на рівні 1700 грн. Будемо готувати кадри у ліцеї, колишньому ПТУ, який підпадає тепер під егіду служби зайнятості.

А ще Василь Федін вірить в допомогу журналістів.

— Раніше я не міг повірити, що про суднозавод ніхто нічого не знає. Дивувався: як, ми підписали важливий контракт, а люди в місті нічого не чули, не знають. Тепер навпаки, стрічають, вітають, кажуть: чули, читали, бачили по телевізору, знаємо про ваші успіхи.

Портфель замовлень Херсонського суднобудівного заповнений до кінця року. За п'ятирічку тут планують виготовляти щорічно по 10—12 повнокомплектних суден. Запорука тому — традиційно висока якість і надійність суден під час їх експлуатації.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Фото автора.

На знімку: новому судну — сім футів під кілем...

ФАКТ І КОМЕНТАР * ФАКТ І КОМЕНТАР * ФАКТ І КОМЕНТАР * ФАКТ І КОМЕНТАР * ФАКТ І КОМЕНТАР *

Донецька тепломережа зібрала рекордний «врожай».

За підсумками березня рівень платежів мешканців Донецька за опалення та гаряче водопостачання становив 96 відсотків. Керівництво комунального підприємства «Донецькміськтепломережа» наголошує, що це — найвищий показник оплати за весь опалювальний сезон. А мешканці Київського району обласного центру навіть перерахували 101 відсоток місячної суми. На 100 відсотків розплатився центральний — Ворошиловський район. Трохи нижчі показники на околицях — у Петровському, Будьонівському та Пролетарському районах.

«У березні ми всіма доступними інформаційними методами намагалися попередити боржників про невідворотність покарання за неоплату. Частково нам це вдалося, і я вдячний усім, хто із розумінням поставився до наших закликів. Тим, хто не «вняв», тепер варто очікувати на візит судового виконавця», — відзначив перший заступник директора комунального підприємства Олександр Семченко. Минулого місяця тепломережа подала більш як 1500 позовів стосовно своїх боржників. У більшості випадків суди винесли рішення на користь комунальників.

Що стосується «всіх доступних інформаційних методів», то варто нагадати про шокуючі бігборди та телевізійні ролики зі Сталіним, що з'явилися саме в березні на замовлення «Донецькміськтепломережі».

Телефони корпунктів: Херсон — (0552) 26-36-32; Сімферополь — (0652) 22-33-23; Донецьк — (062) 338-50-09

Привіт, Гамлете! Здоров будь, Драйзере!..

■ НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Так вітаються між собою соціоніки. Історично склалося, що ці соціотипи переважають у місті Лева.

Не треба ілюзій, матусю і татусю! Ось ви дивитеся на свого первісточка із замилуванням і думаєте, що перед вами — чистий аркуш. Однак матінка-природа уже зробила свій «запис» — заклала основи характеру...

Олексій Пивоваренко, президент Соціонічної академії, біолог і психолог за фахом, проконсультував тисячі львів’ян — політиків, бізнесменів, керівників трудових колективів, конфліктні сім’ї, молодь, що обирає професії. Вони з його допомогою залюбки опановують мистецтво жити і спілкуватися, щоб уникати конфліктів, непорозумінь.

Мій співрозмовник уважно подивився на мене й сказав :

— Ви — Драйзер.

Він одразу докладно змалював мої риси характеру, здібності, можливості. Сказав, що люблю, а що — ні. Соціоніка, пояснив співрозмовник, поділяє людей за особливостями поведінки і світовідчуття на 16 основних соціотипів, які ще мають підтипи. Їхній спосіб мислення та поведінку можна досить точно прогнозувати. Літературні чи історичні «псевдо» придумані для асоціацій із тими постатями, які найбільш яскраво репрезентують той чи той соціотип.

Отже, автор цих рядків — Драйзер, соціальна роль — «борець зі злом» або «етико-сенсорний інтроверт раціональний». Моя 18-річна донька — тип Гекслі, соціальна роль — «комунікатор», або «інтуїтивно-етичний екстраверт ірраціональний». Олексій Андрійович, аналізуючи наші взаємини, розказав про проблеми, порадив, як їх вирішити. Досвідченому соціоніку для резюме достатньо було кількох хвилин спілкування. До слова, вгадав такі нюанси, які хіба в шпаринку можна було б підгледіти. До прикладу:

— Ваша донька не любить мити посуд. А коли ви нагадуєте, каже, що зробила б домашню роботу, якби їй не вказували. Моя друга дружина — теж Гекслі. У нас — дуальні стосунки. А посуд... Ось я прийду зараз додому і помию його...

— І вас це не дратує? — не йму віри.

— Анітрохи. Бо я — Жан Габен, соціальна роль — майстер. Я люблю господарювати — це закладено в моїй природі. А дружина і ваша донька — творчі люди. Такі не люблять рутинної роботи.

Олексій Пивоваренко під час консультацій, лекцій, тренінгів у навчальних закладах чи установах міста не приховує прикладів із свого життя. До вивчення соціоніки — молодої науки, що поєднала в собі психологію, соціологію, фізіогноміку, його свого часу спонукали власні житейські проблеми.

— Мої батьки — гарні люди, але жити разом не могли. У домі постійно були суперечки. Це питання, чому хороші люди не можуть бути разом, хвилює багатьох. А соціоніка пояснює причини психологічної несумісності. Знаючи їх, значно легше обрати собі професію, супутника життя, партнерів. З першою дружиною життя не склалося, і це — закономірно. Вона була моїм «ревізором». Ми обидва зрозуміли це, коли почали вивчати соціоніку.

Олексій Пивоваренко переглянув мої альбоми зі знімками родичів, друзів, колег і дав їм точні характеристики. Сказав, з ким комфортно або ні, з ким не варто мати справ. Точність потрапляння «в яблучко» вражала.

— Ось ця жінка скрізь любить наводити порядок, — зауважив про мою колегу Аллу.

Справді, пригадую, тільки-но вона з’явилася в редакції — покликала столяра, щоб підігнав двері. Чоловік, з котрим за порадою соціоніка не варто мати справ, втомлює мене хронічною непунктуальністю. Озброєність соціонікою, пояснював співрозмовник, дає можливість з достатньо точним ступенем ймовірності визначити: наскільки щира у спілкуванні та чи інша людина, чи нам буде добре разом працювати і жити. Олексій Пивоваренко щедро ділиться знаннями, вчить мистецтву соціоніки всіх охочих. Його колега — експерт-соціонік Ігор Костик має дві вищі освіти: інженерну та економічну (менеджер персоналу). Соціонікою займається 12 років. При зустрічі він також визначив за фотознімками психологічні характеристики моїх друзів і знайомих. Вони сповна збігаються із моїми знаннями про цих людей. Цей факт переконав мене: соціоніка — хоч і не математика, та все ж — доволі точна наука. До Ігоря Костика, як і до його колеги, часто звертаються по психологічну допомогу за обставин «SOS».

— Дуже важливо знати соціоніку при виборі професії, — каже Ігор Богданович. — До мене прийшов радитися з приводу конфлікту з донькою один чоловік. Як особа авторитарна він наполягав, щоб донька вступала у Львівську політехніку, тобто йшла його вивіреним шляхом. А в тої душа не лежала до батькового вибору. Я побачив, що у дівчини — інші вроджені нахили. За моєю порадою вступила на журналістику і нині навчається успішно і з задоволенням.

...Зізнаюсь, віднедавна, після знайомства із соціоніками, я змінила «стилістику» домашніх доручень. Дипломатично цікавлюся, чи є у доньки натхнення, приміром, попрацювати із порохотягом. Вона робить це залюбки, а я мию посуд — з науковою установкою!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

P. S. Надалі ми розкажемо читачам, як працює у світі молода наука соціоніка, а саме: як досягти політичного консенсусу, як поліпшити свій імідж, як використати свої здібності, як знайти сімейне щастя тощо. Соціоніка знає і вміє багато...

Фото автора.

На знімку: президент Соціонічної академії Олексій Пивоваренко (зліва) та соціонік-експерт Ігор Костик.

Брудні чутки про ВІЛ-тероризм

У Луганську активно поширюються чутки про те, що в місті орудує якась група ВІЧ-інфікованих, члени котрої з’являються в людних місцях і непомітно роблять уколи городянам. У шприцах нібито міститься їхня заражена кров. «Тепер ти один з нас», —повідомляють вони в записці, підкинутій у кишеню. Кажуть, що у такий спосіб хворі на СНІД мстять суспільству за презирливе до них ставлення. Наш кореспондент спробувала розібратися, чи підтверджуються ці чутки.

Такі розмови дещо напружують... Скажімо, їдеш у транспорті або штовхаєшся на ринку, і раптом у бік тобі голку загнали... Звісно, можна припустити, що це зробив хтось несерйозний, просто бешкетуючи, але чомусь завжди думаєш про погане. Тим більше, коли бачиш офіційну статистику: відвідуваність нічних молодіжних клубів і дискотек Луганська протягом останнього місяця знизилася на 30—40 відсотків. Отже, молоді є чого боятися? І якщо це правда, то скільки осіб було інфіковано у такий варварський спосіб?

Лікар-епідеміолог Луганського обласного Центру профілактики і боротьби зі СНІДом Зоя Івоніна заспокоює:

— У поточному році до нас звернулося лише дві людини з підозрою, що їх інфікували за допомогою такого уколу. Зокрема, жінка вважає, що її укололи в січні, коли вона їхала в маршрутці. Обстеження не підтвердило її підозр. Негативний результат отримано і в другому випадку. Ще п’ять осіб наткнулися на шприци, коли з поштової скриньки діставали пресу. Якщо в першому випадку про зараження можна тільки припускати, то обстеження п’яти знайдених шприців переконало у повній відсутності страшного вірусу. Напевно, скориставшись з чуток, хтось із дітвори вирішив «пожартувати» над своїми однолітками. Офіційно випадків зараження через укол у людних місцях ні наша служба, ні, наскільки мені відомо, органи внутрішніх справ не зареєстрували...

Тема ВІЛ-тероризму для Луганська нова, тому має такий широкий резонанс. У великих промислових центрах України, таких як Харків, Дніпропетровськ, Київ, кажуть, хвиля паніки вже схлинула, а до нас тільки докотилася. Однак, за прогнозами фахівців, чутки проживуть ще місяць-півтора і зникнуть. Тим паче, що ніякої терористичної групи, котра інфікує населення, у місті не виявлено.

Микола Губін, який займається піар-технологіями в шоу-бізнесі, вважає, що поширення таких чуток — просто модна молодіжна «фішка».

— Якщо розібратися, то зараження гепатитом А — не менш серйозне, ніж зараження СНІДом. Статистика засвідчує, що від гепатиту вмирає значно більше людей. Але для молоді якийсь гепатит — це нецікаво, непрестижно, бо молодше покоління має про нього дуже обмежену інформацію. Натомість про СНІД відомо усім. Чутки про те, що в нічних молодіжних клубах орудують маніяки зі шприцами з зараженою кров’ю, — чистої води вигадки. У кожному такому закладі Луганська налагоджено систему спостереження. Камера бачить усе. І якщо оператор не помітив якогось підозрілого руху під час проведення дискотеки, касету із записом можна вивчити пізніше. Перевіряючи чутки, ми вивчали записи і нічого такого, що викликало б у нас підозру, не побачили. В інших містах, наскільки я знаю, такі чутки породила конкуренція серед власників приватних нічних клубів і всіляких інших розважальних установ. Мовляв, туди не ходіть, бо вас можуть заразити СНІДом, а в нас усе чисто, перевірено, спокійно. Мені розповідали, що, наприклад, у Дніпропетровську такий нечесний прийом застосували таксисти. Нібито вони поширили плітки про те, що в маршрутках у години пік їздять молоді люди зі шприцами й інфікують пасажирів. Тому людям пропонувалося користуватися таксі. Кажуть, що в ситуації підвищеної паніки ця чутка спрацювала. Я вважаю, що причиною появи чуток у Луганську стала аж ніяк не конкуренція у середовищі розважального бізнесу, а це — такий собі своєрідний модний жарт.

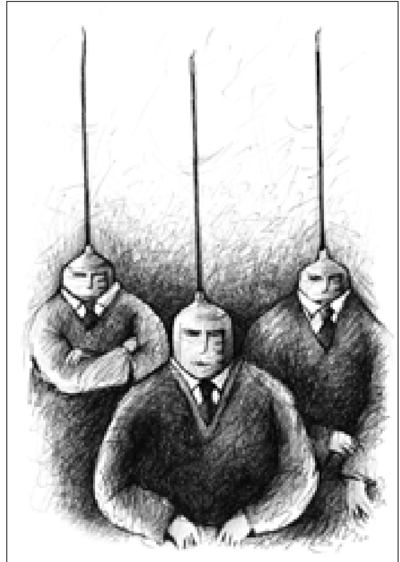
Жорстокий жарт, треба сказати. Який, за несвідомого активного сприяння самої молоді, має великий резонанс. У розважальних закладах для старшого віку, наприклад, чутки про уколи поширюються дуже мляво, а серед молоді, яка має дуже широкий діапазон контактів, — із завидною швидкістю. Можливо, на цьому і можна зіграти, грубо кажучи, підклавши молоді потрібну інформацію, яка піде на благо.

До речі, Микола поділився одним цікавим спостереженням. Коли людина відвідує шкірно-венерологічний диспансер, як правило, намагається не братися за ручку дверей, а відкрити її ногами. Боїться заразитися. Коли йдеться про СНІД, інстинкт самозбереження так чітко не спрацьовує.

І останнє, про що не можна не говорити. Поширювані чутки — великий психологічний удар для ВІЛ-хворих. Те, що їх зараховують до терористів, вони розцінюють, як розправу над собою. Але ж хіба хтось із нас думає про це?

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФАКТ І КОМЕНТАР * ФАКТ І КОМЕНТАР * ФАКТ І КОМЕНТАР * ФАКТ І КОМЕНТАР

Спасибі товаришу Сталіну?

Зображений на бігбордах вождь народів, який спостерігав за конфіскацією автомобіля та примусовим зрізанням батарей опалення, запевняв: «Товариші, це не кіно, це — життя!» Підпис під картинкою проголошував: «Хто не сплачує за тепло, той буде покараний». Не менш лякаючі ролики крутили по місцевих телеканалах, де кадри арешту автомобіля перемежувалися з похмурими обличчями та колючим дротом.

Автомобіль «Мерседес», який потрапив на бігборд, було конфісковано у мешканця Донецька в грудні минулого року. Боржник завинив комунальному підприємству «Донецькміськтепломережа» 1750 гривень. Конфіскація відбувалася в присутності теле- і фотокамер. Того самого дня боржник побіг до ощадної каси і заплатив усю суму, оплатив судові витрати, вартість роботи евакуатора та забрав авто.

Поява «сталінських» бігбордів викликала неоднозначну реакцію в мешканців та однозначно негативну — у «батьків» міста і області. Із критичними заявами виступили також громадські організації. «Вважаємо публічну появу зображення Сталіна на плакатах у Донецьку знущанням над історичною пам’яттю українців, над жертвами сталінських репресій, а також викликом моралі демократії, — йшлося в заяві, підписаній лідерами місцевих осередків Конгресу українських націоналістів та організацій «Правовий захист» і Всеукраїнського комітету захисту прав людини. — Цей факт сприймається як повернення до сталінських методів носіїв влади, які асоціюються з вихідцями з Донецька». Не менш емоційно висловилися активісти одного з неформальних молодіжних рухів, які влаштували пікети перед будівлею «Донецькміськтепломережі»: «Йосип Сталін керував першою радянською державою і ніколи не опуститься до того, щоб вибивати комунальні борги. Тим більше, що при ньому навіть не було такого поняття, і всі неплатники будувала комунізм у сибірській тайзі».

Ліна КУЦ.

P. S. «Сталінські» бігборди мали висіти до кінця березня, однак після критики «Донецькміськтепломережа» зняла їх на тиждень раніше.

■ ПИТАННЯ ДО МІНІСТРА ОБОРОНИ

Чи стане покинутий новопетрівський полігон новим Тарханкутом?

На схід від Бердянська аж до самісінької Новопетрівки вздовж моря простягся чималий масив покинутої землі, котрого, за мірками радянських часів, вистачило б для безбідного існування середнього колгоспу, а за нинішніми — для створення солідної рекреаційної зони. Місця тут мальовничі, а море — чисте й ласкаве, тож улітку всі прибережні піски перетворюються на дикі пляжі. Зважаючи на те, що сотка узбережжя на «чорному ринку» в Бердянську коштує від 15 до 18 тисяч доларів, підприємливі люди вже давно поглядають на цей ласий шматочок. Але бачить око, та зуб не бере — земля казенна, закріплена за Міністерством оборони.

Ще п'ять років тому тут лунко дріботіли зенітні артилерійські установки, а раніше — стартували й зенітні ракети, тепер же хіба що вітер вирвасвистує у хащах бур'янів та в проваллях напівзруйнованих будинків військового містечка. Немає вже ні відомої на весь Радянський Союз «учебки», ні знаменитого полігона. Воно й правильно — місця курортні, а наші військові так уміють дошкуляти населенню своїми невдалими стрільбами, що краще від них триматися подалі. Але ж «роззброєння» проведене в стилі середньовіччя, коли після запеклого штурму завойоване місто віддавалося на поталу переможцям. З тією тільки різницею, що це діється на своїй землі і не три дні, а довгі роки...

Хоча територію ліквідованого гарнізону охороняє відділення солдатів, це аж ніяк не допомогло зберегти його майно. Полігон зяє вирвами там, де пролягали сталеві труби й мідні електричні кабелі. І це зрозуміло, а от коли під самісіньким носом у вартових у покинутих офіцерських оселях знімають двері чи трощать начинку систем водяного опалення, мимоволі замислюєшся. Утім, що з воза впало, те пропало. Неприємно, звичайно, дивитися на таку безгосподарність, але не це примусило місцеву владу проявляти активність у нерівній боротьбі за кращу долю занедбаного військового об'єкта. Річ у тім, що Міністерство оборони вже заборгувало 2,3 мільйона гривень земельного податку, а недоїмка постійно включається в доходну частину районного бюджету. З оборонним відомством ось уже кілька років судиться податкова інспекція, та віз і нині там, а від отого безладу потерпає територіальна громада.

І, що особливо прикро, покинута напризволяще територія полігона аж ніяк не є пустелею. У структурі його угідь, зокрема, налічується 1037 гектарів орних земель, 1581 гектар сінокосів і пасовищ, є чималий масив полезахисних лісосмуг і навіть ставок. Якби не було під боком моря, можливо, військові безболісно передали б їх у власність територіальної громади, і на тому сумна історія закінчилася б. Нехай це й не полтавські чорноземи, але новопетрівці уміють отримувати високі врожаї і в принципі справедливо претендують на їх оренду. Адже колись ті землі належали їхнім прадідам-козакам. Та хоч демілітаризовані поля за селом, однак і досі далекі та недосяжні.

Першими спробували обробити ці угіддя механізатори риболовецького підприємства «Бриз» після того, як колишній голова райдержадміністрації Анатолій Бабаріка розпорядився прийняти їх у власність територіальної громади. Але військові оскаржили в Господарському суді його рішення, і новоявлені хлібороби залишилися біля розбитого корита. У жовтні минулого року райдержадміністрація знову видала розпорядження, в якому обґрунтувала свої претензії на територію полігона, і почалися інтенсивні переговори з Міністерством оборони про його передачу. Було вироблене рішення, котре влаштовує усіх. Залишаючи за собою 500 гектарів узбережжя та невеликий майданчик у глибині полігона, військові погодилися решту угідь повернути територіальній громаді. Частину азовського узбережжя вони хочуть зарезервувати для створення рекреаційної зони, а на крутому березі збудувати вітрову електростанцію потужністю 200 мегават. На зразок тієї, що діє в Тарханкуті, тільки значно більшу. А чом би й не збудувати такий об'єкт — він аж ніяк не зайвий для нашої економіки!

Про серйозність намірів посадовців Міноборони свідчило те, що взимку на полігон було завезене спеціальне обладнання для вимірювання та обрахування сили вітрової енергії. Але днями в телефонній розмові з власним кореспондентом «Голосу України» виконувач обов'язків голови Бердянської райдержадміністрації Сергій Кеда зазначив, що остаточне рішення про подальше облаштування території полігона й досі не прийнято. Вочевидь, чиновникам у погонах згадати про цей занедбаний об'єкт завадили столичні «розбірки». Між тим весна вже вступила у свої права, а поля, котрі могли б і нагодувати людей, і поповнити коштами бюджет, знову не обробляються. Як це по-нашому: на словах — уболівати за народ, а на ділі — нічого не робити для його блага!

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Харцизький трубний завод виплатить акціонерам дивіденди на суму 373,5 млн. гривень

(Укрінформ)

Ще один крок на шляху боротьби з раковими захворюваннями

■ МЕДИЦИНА

Сенсаційне ноу-хау фахівців харківського заводу «Точмедприлад» може завдати відчутного удару по «чумі 21-го століття» — раку молочної залози. Сучасними розробками для різних галузей медицини найстаріше підприємство України доводить, що вітчизняна медична техніка може перевершувати знамениті світові бренди.

Харківський прилад для ранньої діагностики раку молочної залози настільки важливий і цікавий для медицини, що його вже готові купувати навіть закордонні клініки. Щоправда, про суму контрактів поки що говорити зарано, новинка лише проходить випробування. Але фахівці впевнені, що їхнє дітище — серйозний крок у справі боротьби з раковим захворюванням.

— Цей технічний пристрій дає змогу забезпечити діагностику раку молочної залози на ранніх стадіях виникнення злоякісних новоутворень, коли їх ще неможливо виявити шляхом промацування чи з допомогою УЗД і мамографії, — пояснює начальник науково-технічної лабораторії Іван Левшуков. — У ньому враховано пропозиції відомих харківських вчених і винахідників Сергія Сакала і Віталія Булгакова. Прилад виявляє температурні аномалії у внутрішніх тканинах людини, чим вказує на виникнення патології в них. Його чутливості достатньо для виявлення температурних аномалій, викликаних формуванням близько 100 тисяч ракових клітин, у той час коли під час виявлення пухлини за допомогою УЗД і мамографії їх кількість повинна бути не менш як мільйон.

Оскільки всі розробки заводу «Точмедприлад» здійснюються за рахунок самофінансування, то поки що зроблено тільки три такі прилади. Питання їх серійного виробництва пов'язане з пошуком необхідних для цього коштів. Вартість приладу буде значно нижчою за наявні ціни на мамографи та апарати для УЗД. Він простий в експлуатації і може використовуватися в будь-якій клініці навіть середнім медичним персоналом, що дає можливість «переозброїти» не тільки міські лікувальні установи, а й персонал фельдшерсько-акушерських пунктів сільської місцевості.

Прилади випускатимуться і у стаціонарному виконанні (з комп'ютером для обробки діагностичної інформації), і в переносному — з нагромаджувачем інформації для подальшої її обробки. У перспективі можлива модернізація приладу на діагностику раку всіх парних органів людини. Його також можна буде використовувати для контролю процесу лікування, зокрема, для контролю внутрішньої температури під час проведення гіпотермії. У київській клініці імені Шалімова, куди новинку збираються взяти на випробовування, виробникам підказали, що їхнє дітище може допомогти також у діагностиці захворювань периферичних судин рухового апарату, що виникають, приміром, у разі діабету. Це стало сюрпризом навіть для самих розроблювачів.

До проблем ракових захворювань харківський завод «Точмедприлад» має стосунок також завдяки мікротомам, які він традиційно випускає. Вони дають змогу одержувати дуже тонкі зрізи біологічних тканин, мікроскопічні дослідження яких забезпечують стовідсоткову вірогідність діагнозу майже всіх онкологічних захворювань. При цьому варто зазначити, що виробників мікротомів у світі — не більше чотирьох.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Один із пріоритетів — енергозберігаючі технології

■ РЕГІОНАЛЬНІ ПРОГРАМИ

Майже 88 тисяч тонн умовного палива на суму понад 41 млн. грн. зекономлено у Полтавській області в рамках заходів, передбачених цільовою програмою «Збережемо енергоресурси Полтавщини». Так, у рамках оснащення житлового фонду засобами обліку та регулювання споживання води і теплової енергії упродовж минулого року встановлено 437 лічильників холодної води, 191 — гарячої, 512 лічильників теплової енергії та регуляторів тепла, понад 50 тисяч газових лічильників.

За словами начальника головного управління житлово-комунального господарства облдержадміністрації Анатолія Бодника, значну роботу в цьому плані провели й підприємства житлово-комунального господарства на власних об'єктах: зокрема, модернізовано 40 котелень, майже на третині з них енергоємні котли застарілих конструкцій замінено на сучасні.

В аграрному секторі основним напрямом є заміна застарілої сільськогосподарської техніки на сучасну, а також впровадження енергозберігаючих технологій. Тільки торік за рахунок цього вдалося зекономити понад дев'ять тисяч тонн світлих нафтопродуктів. Нині великі сподівання аграрії покладають на застосування біопалива. Лише в сільськогосподарському товаристві «Нива» Лубенського району його виготовили минулого року 72 тонни, а нині в області завершується монтаж ще двох таких цехів з виробництва біодизеля.

Заслуговує на увагу й досвід заводу продтоварів «Нектар» у Хоролі, де відходи виробництва для опалення використовують у місцевій котельні, що дало можливість лише протягом року зекономити 10 тисяч куб. м природного газу та 100 тонн нафтопродуктів.

Робота з впровадження енергозберігаючих технологій на підприємствах, які є найбільш енергозатратними, повинна бути пріоритетною, зазначає голова облдержадміністрації Валерій Асадчев. Це, зокрема, стосується й підприємств комунальної сфери, діяльність яких саме в питаннях енергозбереження буде цього року під особливим контролем.

А загалом протягом 2007-го обласною програмою заплановано реалізувати близько 300 енергозберігаючих проектів, що дасть змогу зекономити майже 32 тисячі тонн умовного палива.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС * НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС * НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС *

Настоятель... внутрішніх військ

Перед старшим лейтенантом запасу Михайлом Богачовим, образно кажучи, струнко стоять генерали і навіть міністри — коли він у формі і під час виконання. Випускник Харківського вищого військового училища тилу (зараз — Академія внутрішніх військ МВС України) нині «курирує» армію в сані протоієрея, а в рідний вуз нерідко заходить у рясі, зі святою водою, хрестом і кадилом.

Панотець з армійським минулим має вигляд здорованя, який міг би й у свої 40 років на якому-небудь марш-кидку Батьківщині пригодитися. Колишній курсант свого часу здобув два перші розряди з гирьового двоєборства і подолання смуги перешкод.

1988 року випускника-лейтенанта зі спеціальністю «Організація експлуатації ракетно-артилерійського озброєння» було направлено для проходження служби в одну з військових частин, і того самого року він стає начальником служби артозброєнь. Але в 1992-му життя кар'єрного офіцера стрімко змінилося. Він звільняється з армії в зв'язку з її скороченням у званні старшого лейтенанта і приїжджає до рідного Харкова, щоб змінити погони на... рясу.

Змінивши ратну службу на церковну, Михайло Богачов знову перестав належати самому собі: місце служби священика, як і офіцера, не обговорюється. Почавши шлях до Бога з благословлення митрополита Харківського і Богодухівського Никодима з посади економа Харківського єпархіального управління, панотець Михайло паралельно служив іподияконом, потім — старшим іподияконом Благовіщенського кафедрального собору. Через рік був висвячений у сан диякона, а в 1995-му — у священики. Незабаром був призначений настоятелем Свято-Архангел-Михайлівського храму в селищі Козача Лопань, затим — Свято-Покровського храму в Богодухові. Щоб бути ближче до своїх парафіян, він переїжджає з Харкова в районний центр і за ревну працю на славу церкви удостоюється протоієрейства, грамоти і наперсного хреста.

У 2002 році панотця Михайла призначають настоятелем Свято-Казанського храму в Харкові і заступником глави єпархіального відділення у зв'язках з військовими установами і формуваннями. Сьогодні випускник військового вузу, Харківської і Київської духовних семінарій панотець Михайло — частий гість на присягах, бойових навчаннях, випусках офіцерів і зустрічах з командуванням, де освячує прапори частин і особовий склад. За вагомий внесок у розвиток навчально-матеріальної бази рідної альма-матер і патріотичне виховання курсантів священнослужитель Богачов отримав пам'ятну медаль від командувача ВВ МВС України, а також відзнаку за внесок у становлення Внутрішніх військ України і зміцнення їх авторитету.

На Великдень протоієрей Богачов помолився за рідну армію, як це робили багато років тому його попередники. У колишні часи за кожною військовою частиною закріплювали священика, що був духівником і наставником солдатів і офіцерів, благословляв їх на ратні подвиги й охороняв молитвами в боротьбі з ворогом.

Інна ТИХОНОВА.

Харків.

Телефони корпунктів: Запоріжжя — (0612) 39-04-90; Харків — (057) 705-18-44; Полтава — (0532) 56-50-58

■ **ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА**

Коли ж нарешті Полтавщина вшанує всіх своїх славетних земляків?

Недавно одна полтавська газета опублікувала сенсаційну інформацію: на місцевому залізничному вокзалі планують... встановити пам'ятник «провідниці» Вєрці Сердючці! В конкурсі на кращий проект, мовляв, візьме участь сам... Зураб Церетелі. Звичайно, важко уявити, що люди, які читають місцеву пресу, абсолютно позбавлені гумору. Можливо, дехто просто не звернув уваги, що публікація ця з'явилася напередодні 1 квітня, але навіть до полтавського корпункту «Голосу України» зателефонувала колишня учителька Марія Сергіївна П.: «Ні, ну ви бачите, що витворяють? У нас же ще не всім нормальним поставили пам'ятники, а вони пхнуть цю Сердючку!»

Та коли після тривалого тіпання від сміху щелепи у автора цих рядків зрештою зімкнулися, я подумав: жарти жартами, а люди у чомусь праві. Після того, як у Полтаві відкрили «пам'ятник» Галушці, у Комсомольську «соорудили» скульптурну композицію з бабусею, яка торгує соняшниковим насінням, то дивуватися таким «ідеям» не доводиться. Хоча після того «галушечного пам'ятника» в історичному центрі міста полтавська інтелігенція «старої закваски» ще довго обурювалася, але влада тоді жодним чином не відреагувала. Навіть після того, як на одній із прес-конференцій ветеран полтавської журналістики Ганна Антипович не втрималася, щоб не запитати тодішнього голову облдержадміністрації Степана Бульбу: «Ну, хіба в нас нікому більше ставити пам'ятники?»

Тоді, пригадується, теж хотілося розімкнути щелепи, аби засміятися, але... Чи й дійсно «всім нормальним» ми віддали данину шани, щоб споруджувати пам'ятники Яйцеві, Галушці, Голохвастову чи Паніковському? Гумор гумором, але перш ніж сміятися із старої вчительки, яку так обурив монумент землячці-Сердючці, давайте пройдемося тими полтавськими вулицями...

Туристів, безумовно, вражає тут цілий каскад пам'ятників, що увічнюють Полтавську битву: монумент Слави, пам'ятник коменданту Келіну і навіть пам'ятник на місці відпочинку Петра Першого... А кого ж увічнили зі своїх? Є пам'ятник Гоголю, пам'ятник Котляревському... Напроти Краєзнавчого музею «сидить» в задумі Тарас Григорович, але тут же, через дорогу, засунувши одну руку в кишеню, гордо стоїть з газеткою в іншій Володимир Ілліч... Є меморіал Солдатської Слави, пам'ятник генералу Зигіну... Є пам'ятник танку Т-34...

Ну, є ще пам'ятник керівнику полтавського підпілля Лялі Убийвовк та її товаришам. Є пам'ятники (насправді ж бюсти) Панасу Мирному, Володимиру Короленку, але «сховані» вони на території їхніх музеїв-садиб... Можна назвати пам'ятником і погруддя лікаря Скліфосовського, який тривалий час жив і працював у Полтаві.

Отже, що ми маємо: Микола Гоголь, Іван Котляревський, Ляля Убийвовк... От, власне, і всі полтавці, які «удостоїлися». Негусто... До того ж пам'ятник Котляревському поставили ще за царату, пам'ятник Гоголю скульптор Леонід Позен теж створив до революції, але встановили його уже в тридцяті роки минулого століття: до 17-го року «не встигли», а потім радянська влада все не наважувалася пошанувати Миколу Васильовича, бо деякий час вважала його «панським» письменником». Отож і виходить, що за радянської влади до 1991 року із земляків у Полтаві спромоглися увічнити лише Лялю Убийвовк.

А за роки незалежності? Звісно, це пам'ятник загиблим українським козакам (втім, яким саме — невідомо, адже через «геополітику» вони нерідко опинялися по різні боки барикад). Тому на тлі трьох «імперських» пам'ятників у місті, що увічнюють Полтавську битву, відсутність жодної скульптурної «згадки», наприклад, про гетьмана Мазепу — одного з найголовніших «фігурантів» баталії — виглядає щонайменше дивною.

Щоправда, кілька років тому на площі біля театру імені Гоголя поставили пам'ятник і легендарній Марусі Чурай, однак, зважаючи на певну міфологічність цієї особистості (навколо «реальної» Марусі Чурай досі не вщухають дискусії), автори скульптурної композиції все ж не ризикнули «підписати» монумент. Тому дехто з полтавців і називає його «пам'ятником невідомій дівчині».

З огляду на нові реалії та історичну справедливість могли б розраховувати на пошанування нащадками ще два видатні земляки — Степан Скрипник (більше відомий як Патріарх Мстислав) та його племінник Симон Петлюра. До речі, будинок, де народився і жив Скрипник, зберігся, але людині національно свідомій дивитися на нього без валідолу важкувато, хоч і називається він «громадським музеєм». Симону Петлюрі лише торік на честь 150-річчя від дня народження зрештою спромоглися відкрити меморіальну дошку на приміщенні аграрної академії (тут колись була духовна семінарія, де навчався майбутній голова Директорії).

Втім, нинішній голова облдержадміністрації Валерій Асадчев таки планує повернути «борг» Петлюрі й уже не раз заявляв про твердий намір спорудити-таки у місті пам'ятник видатному синові Полтави, хоч кожного разу у обласній раді одна лише згадка про Симона Івановича викликає неоднозначні дискусії, ініційовані зазвичай комуністами з їх радянськими поглядами на «націоналіста Петлюру».

— На жаль, у нас свого часу вшановували тих, хто в Полтаві не лише ніколи не був (починаючи від Леніна), а навіть і уявлення не мав про її існування (Карл Лібкнехт, Клара Цеткін, Роза Люксембург), — свідчить Валерій Асадчев. — Більше того — ми продовжуємо пошановувати людей, яких навіть на їхній батьківщині вже воліють не згадувати. Спробуйте-но в тій Німеччині знайти десь вулицю Карла Лібкнехта!

А у Полтаві є й вулиця Енгельса, й вулиця Лібкнехта. Центральні вулиці міста теж продовжують залишатися «революційними» — Леніна, Фрунзе, Жовтнева... Є вулиці Рози Люксембург і Клари Цеткін.

У перші роки незалежності процес перейменування вулиць пішов було доволі активно. У міськраді створили тоді навіть спеціальну комісію, до якої увійшли й місцеві історики та краєзнавці. Однак і сьогодні більшість пропозицій комісії так і залишилася на папері.

Уже кілька років, як померла у Полтаві видатна співачка Раїса Кириченко. Весь цей час не вщухають розмови про увічнення її пам'яті у Полтаві, створено оргкомітет, триває збір коштів... Але досі відкрито лише меморіальну дошку народній артистці на будинку, де вона жила. А от проти назви вулиці «збунтувалися»... місцеві комуністи. Ні, вони не проти Раїси Кириченко, вони проти того, щоб перейменувати для цього вулицю милої їхньому серцю... Рози Люксембург!

І це у Полтаві. А що вже тоді говорити про районні центри, про селища й села... Достатньо взяти довідник і ви довідаєтеся, що районні державні адміністрації (а це, звісно ж, приміщення, які повсюдно розташовані в центрі) мають здебільшого традиційну адресу — «вул. Леніна» або «вул. Жовтнева». І жодну з них не перейменували! В області за часів незалежності не демонтували жодного пам'ятника Леніну, яких нині загалом більше півсотні (є й унікальний пам'ятник Леніну та Крупській в с. Жовтневе Решетилівського району). Навіть якщо вважати, що це нормально й «списати» все на нашу традиційну «толерантність», то чого ж тоді забуваємо ми своїх?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

На знімку: пам'ятник українським загиблим козакам — чи не єдине масштабне творіння часів незалежності у Полтаві.

Фото Дмитра СКОБЕЛЬСЬКОГО.

■ **КОНСУЛЬТАЦІЇ**

Про визначення зарплати для обчислення пенсії

Чи включається до складу заробітної плати для обчислення пенсії одноразова грошова виплата (матеріальна допомога), яка видається працівникам при припиненні трудового договору в зв'язку з виходом на пенсію?

Людмила ГОНЧАРЕНКО. Запоріжжя.

На запитання читачки ми попросили відповісти начальника управління Пенсійного фонду України в Орджонікідзевському районі Запоріжжя Лілію БІРЮКОВУ.

Згідно з частиною 1 статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», до заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії враховуються суми виплат (доходу), отриманих застрахованою особою, з яких були фактично обчислені та сплачені страхові внески до Пенсійного фонду. Статтею 19 цього закону передбачено, що страхові внески до солідарної системи нараховуються на суми фактичних витрат на оплату праці працівників, котрі включають витрати на виплату основної і додаткової заробітної плати й інших заохочувальних та компенсаційних виплат (у тому числі в натуральній формі), що визначаються згідно з нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до Закону України «Про оплату праці», а також виплату винагород фізичним особам за виконання робіт (послуг) за угодами цивільно-правового характеру, які підлягають обкладенню податком на доходи фізичних осіб.

Відповідно до підпунктів 3.6 і 3.8 пункту 3 Інструкції зі статистики заробітної плати, затвердженої наказом Держкомстату України від 13.01.2004 р. № 5 і зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 27.01.2004 р. за № 114/8713, одноразова грошова виплата або матеріальна допомога працівникам, які виходять на пенсію при припиненні трудового договору, не належать до фонду оплати праці, а значить, страхові внески на них не нараховуються і у відомостях до системи персоніфікованого обліку не відображаються.

* ФІНАНСОВА РОЗВІДКА * ФІНАНСОВА РОЗВІДКА * ФІНАНСОВА РОЗВІДКА * ФІНАНСОВА РОЗВІДКА * ФІНАНСОВА РОЗВІДКА *

На кожного нечистого на руку ділка є свій «Юстас»

Такого висновку дійшли учасники навчального семінару з питань фінансового моніторингу у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму, що відбувся в Запоріжжі. У рамках цього заходу проведені засідання трьох «круглих столів», у яких, зокрема, взяли участь керівники органів виконавчої влади і місцевого самоврядування, правоохорони, представники банківських та небанківських фінансових установ, державні регулятори.

На прес-конференції, яку провів заступник голови Державного комітету фінансового моніторингу України Валерій Кірсанов, були висвітлені завдання та роль цього центрального органу виконавчої влади у національній системі боротьби із відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. За його словами, передумовою до створення такої системи стали дії Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням коштів (FATF), яка у вересні 2001 року внесла Україну до так званого чорного списку країн і територій, що не співпрацюють у цій сфері. Прийняття в листопаді 2002 року Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» та низки нормативних актів, створення підрозділу фінансової розвідки, тобто Держфінмоніторингу, а також вжиття інших заходів сприяли тому, що в лютому 2003 року FATF відмінила економічні санкції проти України, а через рік виключила її із свого «чорного списку», хоча до лютого 2006 року і здійснювала активний моніторинг нашої фінансової системи.

За цей час відбулася реорганізація фінансової розвідки із департаменту Мінфіну в самостійний державний комітет, який аналізує інформацію про сумнівні фінансові операції і передає її для подальшої розробки в правоохоронні органи. Про його впливовість свідчить те, що Держфінмоніторинг України підписав 32 меморандуми про взаєморозуміння і співпрацю із аналогічними зарубіжними спецслужбами, входить до керівного складу Егмонтської групи, яка об'єднує підрозділи фінансової розвідки 101 країни, є асоційованим членом Євразійської групи, що діє на теренах СНД. Тобто в поле зору пильного державного ока рано чи пізно потрапляє кожен нечистий на руку ділок.

Про це свідчить статистика. Станом на 1 березня 2007 року Держфінмоніторинг України передав до правоохоронних органів 1691 узагальнений матеріал (999 — первинних та 692 — додаткових) стосовно фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з відмиванням доходів, на загальну суму 113 мільярдів гривень. Причому 10 узагальнених матеріалів були пов'язані з підозрою у фінансуванні тероризму, але, на щастя, у ході розслідування не підтвердилися. За інформацією правоохоронних органів, унаслідок перевірки 389 узагальнених матеріалів порушено 96 кримінальних справ, а 293 матеріали використано у 258 кримінальних справах. Значну частину з них направлено до судів, по деяких уже винесено ухвали або прийнято інші рішення за нереабілітуючими обставинами. Щодо внеску запорізьких фінансових розвідників, то нині правоохоронці перевіряють 24 їхні узагальнені матеріали, дві кримінальні справи вже направили до судів та наклали арешт на доходи сумнівного походження в сумі близько 800 тисяч гривень.

Нині, коли боротьба із тероризмом значно загострилася, Україна має зробити ще один крок назустріч світовій спільноті, прийнявши закон, який би врахував нові міжнародні стандарти діяльності фінансової спецслужби. За словами Валерія Кірсанова, Держфінмоніторинг України вже подав на розгляд Верховної Ради відповідний законопроект, тому престиж держави нині залежить від злагодженої роботи народних депутатів.

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

СУСПІЛЬСТВО

П'ЯТНИЦЯ, 13 КВІТНЯ 2007 ■ № 65 (4065)

За результатами міжурядової українсько-литовської зустрічі підписано угоду про співпрацю в боротьбі зі злочинністю та міжнародним тероризмом *(Укрінформ)*

У ВАТ «Балцем» Харківської області розпочато реалізацію масштабного інвестиційного проекту вартістю 30 млн. доларів *(Укрінформ)*

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 52 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 52 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49—51, ст. 376) викласти в такій редакції:

«Стаття 52. Виплата недоотриманої пенсії у зв'язку зі смертю пенсіонера

1. Сума пенсії, що належала пенсіонерові і залишилася недоотриманою у зв'язку з його смертю, виплачується — по місяць смерті включно членам його сім'ї, які проживали разом з пенсіонером на день його смерті, у тому числі непрацездатним членам сім'ї, зазначеним у частині другій статті 36 цього Закону, які знаходилися на його утриманні, незалежно від того, проживали вони разом з померлим пенсіонером чи не проживали.

2. Члени сім'ї, зазначені в частині першій цієї статті, повинні звернутися за виплатою суми пенсії померлого пенсіонера протягом шести місяців з дня відкриття спадщини.

У разі звернення кількох членів сім'ї, які мають право на отримання суми пенсії, зазначеної у частині першій цієї статті, належна їм відповідно до цієї статті сума пенсії ділиться між ними порівну.

3. У разі відсутності членів сім'ї, зазначених у частині першій цієї статті, або у разі незвернення ними за виплатою вказаної суми в установлений частиною другою цієї статті строк сума пенсії, що належала пенсіонерові і залишилася недоотриманою у зв'язку з його смертю, входить до складу спадщини».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 22 березня 2007 року. № 827-V.

Сплати податки,

За результатами роботи минулого року Миколаївська податкова адміністрація посіла перше місце в Україні з 20 показників і її було відзначено Почесною грамотою Прем'єр-міністра України. У 2006 році до державного бюджету України область сплатила 965 мільйонів гривень, що майже на 30 відсотків вище рівня 2005 року. Якщо в Україні понад план мобілізовано в держбюджет усього 0,3 відсотка від планового завдання, то в Миколаївської області — 28,7 відсотка.

Стрункі рядки цифр і високі відсотки, безперечно, —вагомий показник діяльності податкової адміністрації. Але обмежитися виключно підрахунками і контролем — не в стилі роботи миколаївських податківців. Небезпідставно ставку в своїй роботі вони роблять на роз'яснення податкового законодавства, відкритість і прозорість у роботі і на переконання платників податків.

Опоненти фіскальної служби (а їх, до речі, останнім часом чимало) знаходять багато причин, щоб дорікнути обласній податковій за зайвий контроль і тиск. Хтось невдоволений чинним законодавством, хтось — методами, є й такі, кому просто не подобається начальник обласної податкової адміністрації. І їх зрозуміти можна. Саме прізвище чого варте — Страшний!

А. Страшного призначено в область півроку тому. Добре пам'ятаю реакцію преси, керівництва області й платників податків на його призначення. Мовляв, прийшли одесити — тримайсь! «Варягам», як відомо, ніде особливо не раді. Багато хто висловлював уголос сумніви, чи стануть одеські податківці охороняти інтереси області, потрібна їм узагалі область чи це проміжний пункт у кар'єрі? А глава облдержадміністрації, так той відверто сказав: у нас не бракує своїх гідних кандидатів на цю посаду.

У такій атмосфері неприйняття Анатолію Андрійовичу було нелегко. Але з перших днів своєї роботи він довів і свою принциповість, і наполегливість, і, що найважливіше, — професіоналізм.

Бурхлива діяльність Анатолія Андрійовича після його призначення подобалася не всім. На всю область прогриміли тоді гучні «справи», в яких податкова адміністрація виявила порушення законодавства.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Страшний Анатолій Андрійович народився 20 квітня 1957 року в с. Єреміївка Роздільнянського району Одеської області. Отримав освіту в Одеському інституті народного господарства та Одеській державній юридичній академії. Починав свою трудову діяльність з різнороба, працював майстром шляхоексплуатаційної дільниці, інженером, заступником директора і директором Одеського м'ясопереробного заводу, в органах внутрішніх справ УМВС Одеського міськвиконкому, заступником начальника податкової адміністрації в Одеській області —начальником спеціалізованої ДПІ м. Одеси. Обирався депутатом Одеської міської ради XXII і XXIII скликань. Нагороджений пам'ятним знаком Чорноморського православного фонду за вагомий внесок у справу відтворення одеського кафедрального Спасо-Преображенського собору. Одружений, виховує сина.

Трускавець: імена, «корочки» і...

Прогулянка курортом — із задоволенням і не без моралі. У супроводі господарів та мешканців міста

Що видно з-під крила літака і посади?

Серед міських голів Лев Грицак вирізняється умінням літати. Буквально! Вряди-годи його спортивний літак кружляє над Трускавцем і його околицями. З висоти видно те, що із звітів підпорядкованих служб не побачиш. Що ж саме?

— Бачу багато новобудов. Це вселяє добрі надії на те, що місто колись вийде на той рівень, який ми бачимо перед собою, — каже Лев Ярославович. — Бачу багато неприємних речей у санітарному стані. Цього року ми запланували великий обсяг робіт з благоустрою.

Це пов'язано із продажем землі — єдиним джерелом доходів. Бюджет розвитку — це продаж майна комунальної власності. Важко пояснити це депутатам, а тим паче — мешканцям, які з цього роблять проблему: мовляв, знову продали. Але це — єдиний вихід із ситуації...

Тут варто розвіяти ілюзії широкого загалу про золоті струмочки, які могли б поповнити міську казну. Вони, звісно, течуть — курорт є курорт. І масштабні новобудови засвідчують: тут якір бізнесу кидають люди, ладно кажучи, не бідні, з великими можливостями, а ще — потужними «корочками» (про це — трохи згодом). Та всі вони прибувають сюди з комерційними, а не гуманітарними проектами. Один із стратегічних проектів пов'язаний з найпекучішою проблемою: водопостачанням міста. Поки що в Трускавці воду подають лише вранці й увечері. До того ж нинішнє питне водосховище розташоване в міській зоні, поруч із об'єктами, які забруднюють воду. Нині, за висновками фахівців, єдиний вихід — прокладення водогону (23 км) від річки Стрий. Іншого джерела немає. Однак із цим проектом, за словами міського голови, інвестор має багато проблем, бо деякі сільські ради не дають відповідних дозволів. Проект передбачає повну заміну мереж, створення окремих резервуарів, щоб не було перепадів тиску. Уже цього року міська влада планує цілодобово забезпечити водою один житловий район. Королевою всіх місцевих джерел, як відомо, є Нафтуся. Інтенсивна багатоповерхова забудова (крім традиційних для Трускавця котеджів) у декого викликає тривогу. Мовляв, запаси Нафтусі — не безмежні. Лев Грицак оперує цифрами, які спростовують песимістичні прогнози.

— На сьогодні є напрацювання державних геологічних служб, які свідчать, що запасів Нафтусі вистачить на 35 тисяч ліжко-місць. Зараз на курорті — 16 тисяч. Але, крім Нафтусі, маємо як мінімум тринадцять інших лікувальних джерел. У Трускавці немає такого місця, де б пробурили свердловину і знайшли прісну воду, — тільки мінеральна ропа. Крім цього, в околицях є біла глина, яка ще не використовується, є озокеритне родовище в Бориславі...

Благоустрій — питання болюче. Ну ніяк він не встигає за темпами будівництва й реконструкцій. І зірочки на фасадах ще більше відтінюють, до прикладу, вибоїни на дорогах. Це тому, що Трускавець — не Париж. Звідти щойно повернувся міський голова і привіз цікаву інформацію для роздумів.

— Бюджет Парижа становить 5 мільярдів євро. Але жодного євро не тратять на ремонт прилеглих до підприємств територій. У нас по вулиці Суховоля (вона нині розрита, тут прокладають комунікації, у травні розпочнеться реконструкція. — **Авт.**) міститься близько 20 юридичних осіб. Але сьогодні ми не маємо законодавства, яким могли б зобов'язати суб'єкти господарювання вкласти кошти. Можемо знаходити лише побічні способи впливу. Домовилися про кошти із ЗАТ «Трускавецькурорт». А санаторій «Кришталевий палац» не збирається нічого вкладати. Спеціально створили благодійний фонд розвитку Трускавця. Звичайно, розраховувати на ці кошти було б оманливо. Зберемо 20—30 відсотків...

Чия лавочка? Чия лампочка?

Те, що Трускавець — не Париж, ми якось переживемо. Гірше те, що благоустрій, санітарний стан курорту, а надто його перлини — старовинного парку залежить не тільки від коштів і роботи відповідних служб. От, приміром, гори порожніх пляшок з-під горілки обабіч територій санаторіїв «Південного», військового — чия це проблема? Мені пояснили, що КП «Наше місто» було утворене на базі кількох комунальних підприємств із боргами — понад 13 мільйонів. Тепер там по три—чотири місяці не платять зарплати. Хіба можна вимагати від тих працівників якісних робіт? От і доводиться милуватися як не пляшками, то «кашею» під ногами взимку. Навіть біля бювету.

Парк останнім часом став предметом суперечок між владою міста і новим керівництвом ЗАТ «Трускавецькурорт». Міська рада не налаштована передавати парк у довгострокову оренду, бо має певні застереження. Акціонерне товариство проводить велику реконструкцію. Чи ж вистачатиме коштів на парк? І ще одне.

— Остаточно не визначено, в кого на балансі ті об'єкти, які є в парку, — каже міський голова. — Там і освітлення, і лавочки, і навіть туалети.

А що гостям курорту і мешканцям міста до тих балансів? Старожили з сумом згадують, як гарно було в парку «за Польщі», а гості або викидають пляшки з-під оковитої, або гидливо оминають їх. А ще — затуляють носа біля підозрілого струмка з запахом каналізації, наприклад, неподалік від санаторію «Дніпро» — одного з найбільших і, вважається, престижних. До слова, генеральним директором комплексу — санаторію та готелю «Бескид» — є депутат міської ради Олександр Чебаненко. Мабуть, він не ходить пішки і не бачить ані підозрілого струмка, ані сміття поруч із корпусом. Струмочок із запахом тече в ліс.

«Фемідо, зігнись, заплющ очі...»

Схоже, такі «заклинання» допомогли господині «білого дому», що розташувався по вулиці Річки, поруч із міським судом та прокуратурою, кинути цинічний виклик громаді, владі, здоровому глузду і т. ін.

Цей «білий дім» по вулиці Річки збудовано всупереч закону і моралі.

В чому секрет успіху миколаївських податківців?

поспілкуйся з начальником

Так, наприклад, податківці виявили, що підприємство, яке спеціалізується на виробництві молочних продуктів, експортує... жіночі брюки. До того ж шили їх в Одесі, а лейбли на одних були латвійські. Або ще одне «відкриття». На Чорноморському суднобудівному заводі заявляють до повернення 24 мільйони ПДВ. Власники, нібито, будують три траулери і сім(!) раз продають їх своєму ж підприємству, на Львівський автобусний завод. З відшкодування ПДВ ситуація в той час була більш ніж дивна. У жовтні відрахування до бюджету з ПДВ становили 307 мільйонів гривень, а відшкодовано податку вже було 374 мільйони. Тобто повертали ПДВ у більших розмірах, ніж збирали.

Сьогодні відносини між податковою адміністрацією, платниками податків і владою вирівнялися. Від докорів і загострень перейшли до конструктивного діалогу та обстоювання принципової позиції.

До речі, у начальника податкової адміністрації тільки прізвище Страшний. У спілкуванні з журналістами, колегами і платниками податків він — приємний співрозмовник, грамотний і мудрий керівник, що цілком володіє ситуацією в сфері, яку йому довірили. Щоб переконатися в цьому, пропонуємо читачам «Голосу України» ознайомитися з відповідями на запитання мешканців області, що вони задавали під час прямої телефонної лінії. Ми відібрали найцікавіші запитання. Отже, перший дзвоник.

Світлана Краєва: «Миколаївський глиноземний завод не є українським підприємством. У такому разі, яка від нього користь, якщо він платить тільки прибутковий податок? Чи є інші види оподаткування таких підприємств?»

Анатолій Андрійович: «Дійсно, власники НГЗ —громадяни Росії. Але всі види податків, що передбачені українським законодавством, глиноземний завод платить без зволікань».

Ольга Михайлівна: «Кажуть, що є досить велика група людей, які взагалі не платять прибуткового податку. До них належать депутати, працівники міліції та інші. Чи це справді так?»

Анатолій Андрійович: «Є визначені категорії громадян, що звільнені законом від сплати деяких видів податків. Але ні депутати, ні військові, ні працівники міліції цією пільгою не користуються. З їхніх зарплат так само, як і з усіх, стягуються визначені суми і йдуть до бюджету. Але якщо зарплата мала, то є таке поняття, як податкова соціальна пільга, на яку зменшується сума оподатковуваного доходу. У 2007 році розмір заробітної плати, до якої можна застосувати податкову пільгу, становить 740 гривень, а розмір соціальної пільги для будь-якого платника податків — 200 гривень.

Також є визначена категорія громадян, що користуються підвищеною соціальною пільгою (300 гривень). Це самотні матері або батько з дітьми до 18 років, батьки дітей-інвалідів, вдови і вдівці, особи, які потерпіли від Чорнобильської катастрофи, учні, студенти й аспіранти, інваліди І або ІІ групи. Найбільший розмір податкової соціальної пільги в 2007 році становить 400 гривень. На неї мають право Герої України, Герої Радянського Союзу, учасники бойових дій Другої світової війни. Крім того, громадяни, які мають земельні наділи менше двох гектарів, звільнені від сплати податків за одержання доходів з продукції, вирощеної на земельній ділянці».

Микола Загородюк, інвалід війни: «Чому здавання звітів у податкових інспекціях не організовано окремо для інвалідів війни і учасників бойових дій? І друге: які податкові пільги встановлені для цих категорій громадян? І які пільги існують для підприємств та організацій, що засновані громадськими організаціями інвалідів і де працюють інваліди?»

Анатолій Андрійович: «Питання про окремі віконця для прийому ветеранів ви порушуєте правильно. Ми обов'язково над цим подумаємо. Про пільги для ветеранів і інвалідів війни: вони не звільнені від сплати податку, але мають податкову соціальну пільгу в розмірі 400 гривень. А от на заробітну плату «афганців» та інших громадян, що брали участь у бойових діях на території інших держав, поширюється загальна податкова пільга — 200 гривень. Але знову-таки нагадую, що це стосується тих громадян, розмір зарплати яких не перевищує 740 гривень.

Про пільги для підприємств, де працюють інваліди. У відповідності з підпунктом 7.12.1 пункту 7.12 статті 7 Закону України «Про оподаткування доходу підприємств», від оподаткування звільняється дохід підприємств і організацій, що засновані громадськими організаціями інвалідів і є повною їхньою власністю, отриманою від продажу товарів, робіт, послуг, крім підакцизних товарів.

Зазначена норма закону поширюється на підприємства і організації, засновані громадськими організаціями інвалідів, на яких протягом попереднього звітного періоду кількість інвалідів, що мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків штатних працівників за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці. Це якщо коротко. Підприємства й організації інвалідів мають право застосувати пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який видає міжвідомча комісія з питань діяльності підприємств і організацій громадських організацій інвалідів».

Світлана: «Які зміни передбачені у законодавстві про оподаткування спадщини і подарунків?»

Анатолій Андрійович: «З 1 січня 2007 року змінилися ставки оподаткування доходів, отриманих громадянами як спадщина і подарунки. Так, під час одержання спадщини від членів родини першого ступеня спорідненння до всіх об'єктів спадщини застосовується нульова ставка податку. Під час одержання спадщини від інших членів родини застосовується ставка податку 5 відсотків. Під час одержання спадщини від нерезидентів ставка податку — 15 відсотків».

Василь Дмитрієв: «Я працюю на основній роботі і на півставки в іншому місці. Чи маю я право на пільги на іншій роботі?»

Анатолій Андрійович: «Вибрати місце застосування податкової соціальної пільги ви можете на свій розсуд. Але тільки в одному місці. Для цього необхідно подати відповідну заяву роботодавцеві».

Тамара Степаненко: «Останнім часом податкова служба активно пропонує подавати звітність в електронному вигляді. Як іде впровадження серед платників податків електронної звітності? Чи можна бути впевненим, що документи, відправлені до інспекції, не будуть змінені і їх приймуть вчасно?»

Анатолій Андрійович: «Спочатку бухгалтери дуже насторожено поставилися до подання звітності в електронному вигляді. Але нині 652 підприємства області уклали договори на надання звітності в електронному вигляді, а 141 підприємство вже звітує перед податковою, не виходячи з офісу. Що стосується надійності такого подання, то запевняю вас: документи добре захищені і навіть автоматично перевірятимуться (з точки зору логіки і арифметики). Програмне забезпечення безкоштовне для всіх платників податків. Для того щоб його одержати і передавати звітність в електронному вигляді, треба укласти договір з податковою інспекцією. У перспективі така практика може бути затверджена на законодавчому рівні. Тому сьогодні у платника податку є час розробити й удосконалити цей процес».

Андрій Кравченко: «Чи не планують зменшити прибутковий податок з доходів громадян?»

Анатолій Андрійович: «Ні. Але є і хороша новина: найближчим часом його принаймні не збільшать».

Записала Олена ІВАШКО.

Чорний і білий кольори відомого курорту

Пані Філіміна Вікторович збудувала біля свого будинку ще один.

— Вона не подавала на затвердження ніяких проектів, — каже головний архітектор Трускавця Олександр Грищенко. — Найняла бригаду і почала будувати практично на межі тротуару, порушуючи норми: санітарні, протипожежні, містобудівні. Навіть електропроводи, які опинилися над хатою, попідпирала різними предметами. Як тільки вона приступила до будівництва, архітектура вжила всіх заходів. Ми підготували рішення виконкому, інспектор Держбудконтролю підготував проект рішення про призупинення самовільних робіт. Ми звернулися до суду. Протягом року відповідачка не з'являлася. Продемонструвала зухвалість у ставленні до законів, до нашої землі. Ми просили судові інстанції вжити запобіжних заходів на період судового розгляду, але... Протягом року Філіміна Вікторович успішно збудувала садибу. Це було дуже для нас образливо. Міська рада виграла суд. Відповідачку зобов'язали розібрати самовільно збудований об'єкт. Але на наш великий подив Апеляційний суд Львівської області відхилив рішення місцевого «у зв'язку з незначними порушеннями». Тепер пані Вікторович здає кімнати з метою доходів.

Це — дуже болючі питання. Поки що законодавство України не має чіткої системи регулювання цих відносин. Зараз у місті — 56 об'єктів будівництва. Кожен пройшов експертизу, всі отримали дозволи. Але забудовники, інвестори з часом без перепогодження намагаються щось змінити — в бік збільшення. Або замість гарного вітража роблять глуху стіну, або — якісь внутрішні перепланування. Як правило, інвестор прагне збудувати на даній території вдвічі більше, ніж дозволяють масштабність, архітектурно-планувальні принципи, ландшафт. Зараз міська рада підготувала рішення для звернення до суду, але... З огляду на приклад Вікторович не вірю в результат... Під час прогулянки містом цікавлюся в Олександра Грищенка, чи милує око головного архітектора такий об'єкт, як «Мегамаркет». Велетенський торговий центр розташувався безпосередньо перед корпусами санаторіїв, його розбудова триває.. — Фактично земельна ділянка виділялася для санаторно- курортного комплексу з розгорнутою інфраструктурою. На мій погляд, питання про ринок, мегамаркет бути не може. Бо це — в безпосередній близькості до санітарної зони. А ще інвестор брав зобов'язання зробити сучасний гарний парк.

— Чому ж інвестор порушив закон?

— Я не можу сказати, що він порушив закон. Бо ще жоден орган не подав нам жодного сигналу. Стоїть питання, що коли об'єкт здаватимуть, усе буде гаразд.

Олександрові Грищенку болить те, що демократію підмінюють анархією. І це роблять люди поважні, титуловані, іменити.

— Таксі й машини їздять парком, по газонах, — продовжує Олександр Грищенко. — Я знаю тих людей. Серед них — і керівники санаторно-курортних закладів. Зупинив одного, а він: «Хіба не знаєте, хто я такий? Я -шеф-кухар санаторію!» Один поставив джип біля міської ради, на тротуарі. Я подзвонив у ДАІ. Приїхав інспектор, власник джипа показав свої посвідчення, даїшник віддав честь і... пішов. Тим усе й скінчилося.

...Під час прогулянки розритою вулицею Суховоля, де серед інших об'єктів — санаторний комплекс «Женева», Олександр Грищенко говорив про магічну силу «корочок». Головного архітектора не впустили на територію, де відбуваються порушення будівельних норм. Вийшов помічник народного депутата: «У вас якісь питання?»

Питання, звісно, є. І не лише в головного архітектора. У громади також. І в громадян України, яким невтямки: чому свого часу продали підлітковий санаторій новому власникові — під «Женеву»? Для облаштування відпочинку VIP-персон з «корочками», котрі, схоже, засвідчують зневагу до елементарних цивілізаційних норм.

Хто сказав, що мегамаркет сприяє здоров'ю?

І все-таки земля крутиться!

Я просила різних людей назвати п'ять імен, що є гордістю Трускавця. Передусім називали Героя України лікаря Володимира Козявкіна. Його Міжнародна клініка відновного лікування відома в світі. Саме тут вдається досягти успіхів у лікуванні дітей, хворих на ДЦП. Та у Трускавці мешкає й інший лікар — відомий за межами України і не визнаний земляками. Це — Мирон Бучацький, кандидат медичних наук, отоларинголог. Залежно від джерела інформації про нього можна почути всяке. Наприклад, його назвуть вічним бунтівником.

— Останні 12 років я — безробітний, незаконно звільнений з посади заввідділом охорони здоров'я міста Трускавця, — розповідає про себе Мирон Бучацький. — Я виграв суд, мене відновили на два роки на посаді, але процес тягнувся два роки, і я знов опинився в підвішеному стані, хоча ще не досяг пенсійного віку. Мало того! До якого б головного лікаря я не звертався, мене не приймали. Один признався: не ходи, нічого не вийде, бо кожного пристрашили звільненням. Чому так сталося? Я не давав утворювати акціонерне товариство «Трускавецькурорт». Казав, що це -початок великого дерибану... Можливо, якби не та боротьба, Мирон Бучацький як фахівець став би гордістю курорту. Послухаймо отоларинголога-винахідника:

— Відомо, що є дві гайморові, дві лобні пазухи, 14 штук решіток. А ще глибше — під самим гіпофізом, у центрі голови і під мозком -є спиноїдальна пазуха. До неї ніхто протягом існування отоларингології не міг надійно дістатися. Я запатентував прилад, який дає таку можливість. Захистив кандидатську дисертацію в Москві. Там сказали: «Подивіться, в Трускавці робиться те, чим могли б пишатися кращі клініки світу». Перший прилад я зробив сам своїми руками. Потім мені зробили на заводі ще 10 приладів, і я подарував їх колегам у Москві, Ленінграді, Києві, Львові. Тепер, коли буває складна ситуація, зі Львівського медуніверситету посилають пацієнтів до мене. Ось і недавно була хвора. Спиноїдальна пазуха часто дає психічні розлади. Я ту хвору прооперував, психічні розлади пропали. Але, прошу пані, нікому нічого не треба...

Далі я побачив, що маю в руках інструмент для нейрохірургів. Пропоную у Львові. Мені професор Шевага дав хворого і я за сім хвилин дійшов до гіпофіза. Зробив це через ніс, не ламаючи ніякої анатомічної структури. Потім пару ночей помізкував і зробив універсальний апарат для доступу до глибоких структур мозку з точністю потрапляння до міліметра — за знімками. Коли я з'явився в Києві, в Інституті нейрохірургії, мене спитали, хто мій співавтор. Я вже мав патент, свідоцтво і... в них не було інтересу. Я поїхав ні з чим. Лише колега з Німеччини, який проводив у Будапешті конференцію, допитувався в наших українських нейрохірургів, як зі мною сконтактувати. Вони — не знали...

Нині Мирон Бучацький зареєструвався як приватний підприємець. Він не втратив надії довести: наука все ж обертається! Певна річ, не завдяки самовдоволеним VIP-персонам з їхніми «корочками». Справді, цілющі води рідної землі мають дивовижну здатність прокладати собі дорогу й підказувати нам щиру правду про справжню гордість Трускавця: від титулованого Героя України — до скромного героя, що отримує від держави 405 гривень пенсії, проживає на восьмому поверсі комунального будинку і все ж продовжує творити і вірити...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Фото автора.

■ ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

Бібліотекар із собачкою

— Зі мною вона завжди й усюди, — каже Тамара Григорівна, впускаючи в приміщення чотириногого друга. — Дивлячись на її відданість — зігріваюся душею і тілом.

Як їй ведеться у зимову холоднечу в неопалюваній роками бібліотеці, знають не тільки в Михайлівці. «Її тепло від джерела знань», — жартують, співчуваючи, односільчани, маючи на увазі стелажі з книжками.

Їх тут більш як вісім тисяч. Читаних-перечитаних. Школярами, педагогами, селянами і робітниками. До слова, для учнів у сільському сховищі знань є все необхідне. Про це подбала Тамара Сиса **(на знімку)**, котра пропрацювала майже 40 (!) років в одній бібліотеці.

Вона не тільки зберегла фонд, а і правдами-неправдами намагається поповнити його. Завдяки наполегливості і старанням «дами із собачкою» бібліотека має періодичні видання для 90 місцевих школярів і 300 дорослих читачів; одержує літературу з району і продовжує життя старих, але безцінних видань.

У день знайомства з «аксакалом» бібліотечної справи вона переглядала нові надходження — художні й аж оду дитячу книжки. Радості не приховувала: одержувати б стільки хоча б раз на квартал.

Особливий трепет охоплює її, коли вона бере літературу, поезію, альбоми місцевих авторів, серед яких і односільчанин Михайло Дяченко.

— На віршах талановитих земляків учаться патріотизму діти не один десяток років, — зазначає Тамара Григорівна. — Вони беруть за живе і тим, що написані нашими про наше.

Послухайте:

Над моїм широкостепним краєм,
Над Дніпром, що в очі сріблом б'є,
ранок — кобза, сонце — пісню грає
і туман, як голос, розтає...

Хіба таке не зігріє наші змерзлі душі в епоху непроминальних змін?!

Іван ІЛЛЯШ.

Царичанський район
Дніпропетровської області.

Фото автора.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Платитимуть за рівень знань

Що таке «Школа майбутнього», про яку останнім часом розповідає головний педагог країни?

Ярослав СМІХ.

Бережани
Тернопільської області.

— Цього року в Ялті стартував пілотний проект «Школа майбутнього», — відповідає міністр Станіслав Ніколаєнко. — У другій школі оновлять навчальну базу, інформатизують навчальний процес, відкриють шкільну друкарню, телецентр, по-іншому будуватиметься виховна робота. Крім Ялти, «Школи майбутнього» з'являться в Києві, Донецьку, Тернополі, Кіровограді, Херсоні. В них створюватимуть умови для творчої праці вчителів. Зокрема, буде ліквідовано зрівнялівку в заробітній платі: платитимуть не за години, а за рівень знань, який отримали учні. У класах навчатиметься не більш як два десятки дітей, а в школі — 60 учнів. Тут працюватимуть не лише педагоги, а й вчені Академії педнаук, і навіть національної. У перспективі в країні буде створено близько тисячі таких шкіл.

На ялтинську, до речі, в бюджеті цього року закладено 10 мільйонів гривень. Крім того, залучатимуть кошти, які виділяє Світовий банк у рамках проекту «Рівний доступ до якісної освіти».

Кажемо гоп, не перескочивши

■ ДО УВАГИ МІНІСТРА

Міністерство освіти та науки запевняє, що всі школи забезпечені підручниками. Скажемо, це не так.

Більшість експертів вважають, що бюджетні кошти, які виділялися протягом останніх десяти років, недостатні.

Учителі шкіл скаржаться на перенасиченість навчальних програм та брак шкільної літератури. Розповідає один з працівників Фастівської загальноосвітньої школи № 9: «Сьогодні діти початкових класів забезпечені підручниками на 85 відсотків, частина з них за нової редакції, інша — за книжками 90-х років, які не відповідають сучасним освітнім програмам та нормам. У старшокласників ситуація набагато гірша. Ось, наприклад, підручників з англійської мови лише кілька десятків на три 10 класи. Проблеми виникають з хрестоматіями, посібниками та словниками — їх в бібліотеці майже немає».

Школярі скаржились, що через брак підручників доводиться їх купувати за власні кошти.

Максим, дев'ятикласник: «Багато незручностей виникає під час підготовки до уроку української літератури. Маємо сім книжок на клас (29 учнів)».

У районному відділі освіти повідомили, що головна проблема — невчасне надходження літератури. Скажімо, останній раз підручники за новою програмою отримали після нового року, а чекали торік до першого вересня.

Юлія МИХАЙЛЮК,
студентка факультету журналістики Міжнародного університету.

Київ.

А як у них?

В Україні на початок 2006 року видано 1,1 книжки, у Росії — 3,2, а в Німеччині — 12 книжок. У кожній країні моделі забезпечення підручниками різні, проте в основному вони базуються на двох принципах: закупівля за державний рахунок та вільний ринок. Учителі самостійно обирають методику та необхідну їм літературу. Школи мають державні кошти, які витрачаються і на закупівлю підручників. Наприклад, у Великій Британії є чітка система контролю за їх якістю. Цим переймається Департамент освіти. А в Іспанії для закупівлі підручників використовують кошти батьків, іноді місцевих бюджетів. Майже така система — у Польщі.

«Ще промінь від нового ладу на школу не впав»

■ УЧИТЕЛЬ ПРО НАБОЛІЛЕ: РЕЗОНАНС

Шановний ведучий і колега Вікторія Миловидова! Ви порушили найактуальнішу тему атестації вчителів. Але хочу висловитися не лише з цього приводу.

Про непідкупність, об'єктивність верхівки школи навіть смішно говорити. До старих її пороків додалися пристрасть вибивати кошти на євроремонти (подаються як дарунки бізнесменів-батьків), організовувати «столи» численним комісіям (за чий рахунок?), терміново пристроювати в теплі місця родичів та ін.

А ділити колектив на «своїх» і «чужих», про що повідала київська вчителька, по-моєму, ракова хвороба, яка охопила не тільки навчальні структури.

А ви помітили, як в адміністрації останніми роками змінилися жести, інтонація, лексикон? Як вона демонструє зневагу до працівників «нижчих шарів»?

Гадаю, не образяться на мене чесні й порядні, тактовні й людяні начальники. Знаю, є, є ще такі.

Тепер ближче до теми — про оцінювання праці вчителя. Ви, Вікторіє, бачите вихід у накопичувальній багатобальній системі. Може, для когось вона здасться більш об'єктивною, але, на мій погляд, це те саме, що і категорії.

Вважаю, праця педагога не піддається жодним математичним підрахункам.

Навчати (виховувати) і метушитися аж ніяк не одне і те саме. Провести захід (і отримати багато балів) — не означає досягти мети. А в багатьох випадках уже її і не ставлять. Постривбали, поулюлюкали — «галочка» стоїть. Це пристосовницький, вульгаризований процес, який нав'язують зверху. Хто не знайомий із ситуацією, коли з району надходить команда: терміново здати іграшки, вироби, картинки, в'язані чи вишиті речі (найчастіше зроблені дорослими) тощо. Десь там (!) організовують виставки без участі дітей, підбивають якісь підсумки... Чому це ТАК роблять, зрозуміти важко. Усі здобутки дітей передусім мають виставляти у своїй школі.

А скільки вимотуючої метушні навколо присвоєння звання! Так і хочеться вигукнути: «Ці б енергію і витрачений час та в педагогічних цілях». Система матеріального заохочення лише отруює творчу атмосферу педколективу. Справді, прикро: вчитель уподібнився собачці, яка чекає цукерку за гарне служіння.

Буває, ім'я педагога на слуху. У нього залізна дисципліна, красиві уроки і заходи. Він часто ораторствує, уміє ладити з начальством. Він — герой!

А інший буде розумно, інтелігентно будувати відносини з кожною дитиною, скромно її спрямовувати, вміло лікувати душу заблукавшого, рятувати «потопаючого», захищати недбайливого, і це тепле ставлення проявиться світлою стороною виховання на якомусь життєвому етапі. І це результат! Агов! Очки, бали, категорії, де ви?

Скільки вчителів, стільки систем, підходів, стилів, відносин. А по суті педагогіка — це злети і падіння, підйоми і провали, успіхи і помилки, пориви і спади, радість і розпач. Коротше, стихія, яку не можна ні оцінити, ні виміряти.

Досить напруження, коли йде черговий поділ навчальних годин. До речі. Доцільніше, на мою думку, законодавчо зменшити педагогу-початківцю навантаження, скажімо, до 12—14 годин для адаптації. Адже часто вписатися в систему складніше, ніж напрацювати методику. Останню він удосконалюватиме впродовж наступної практики. Нехай походить на уроки до колег, завуча, директора (!). А ті, у свою чергу, покажуть, як треба домагатися успіхів у навчальному процесі. І бажано, щоб це якось оплачувалося. Скажімо, п'ятдесят відсотків ставки.

Тепер про новаторство, рідкий дар. Пам'ятаю вчительські семінари на канікулах. Ми працювали в групах, отримували завдання, шукали розв'язання тієї чи іншої проблеми. Скільки було цікавих пропозицій! З яким ентузіазмом ми поверталися в дитячі колективи! Але життя диктувало своє, і засмоктувало болото рутинних шкільних справ.

А нині зникли радянські стрижні, навколо яких трималися інтереси дітей, а навзамін нічого не з'явилося.

Просто навчання — не та ланка, яка може забезпечити міцне зчеплення. А без цього і педагогіка не педагогіка.

Незрозуміло, куди нинішній міністр збирається «задвинути» повсякденну «господарську» роботу вчителя, якщо всі подадуться в новатори.

А ще. Новатори чого? З виховання молодого покоління «будівників капіталізму»? Так ще промінь від нового ладу на школу не впав, хіба що кривий і розмитий чи... лицемірний на кшталт «Україна — європейська країна».

Варто спочатку визначитися, що ми хочемо побудувати, чого чекати від школи, а вже потім, що має зробити для цього вчитель.

А то, як відомо, від передчасних пологів дитя виходить кволе.

Лариса ТКАЧЕНКО—АРИСТОВА.

Дружківка
Донецької області.

Слабкий алкоголь б'є сильно

■ МЕДПУНКТ

Дівчата поволі «цідили» пиво і про щось варнякали. Саме варнякали, бо зрозуміти їх тугo заплетену мову було неможливо. Їхні юні голови, затьмарочені слабоалкогольними напоями, навряд чи здатні осмислити, яка біда на них чекає завтра. Гіпократ ще казав, що вживання алкоголю та сп'яніння — це добровільне божевілля.

Медики давно б'ють на сполох: якщо не припинити рекламу «слабких» коктейлів і пива, через десятиліття матимемо покоління, яке зліку ватиметься від алкогольної залежності.

Державний інститут проблем сім'ї і молоді та Інститут соціальних досліджень провели опитування і з'ясували, що кількість споживачів «слабкого» алкоголю стрімко зростає майже щомісяця. Надто на вихідні й свята. Серед споживачів 76 відсотків становить молодь, з них 67 відсотків дівчат. Кожна п'ята опитана дівчина і кожен четвертий хлопець у віці 14—18 років вживають коктейлі щонайменше раз на тиждень. Особливо цим зловживають учні профтехучилищ, студенти.

Більшість вітчизняних компаній донедавна випускали напої міцністю 7-8 градусів, а тепер вона перевищує 12. До складу коктейлів, що хвилює найбільше, додають різноманітні барвники, підсолоджувачі та інші смакові домішки хімічного походження. Нині такі коктейлі 15 найменувань виробляють 13 вітчизняних підприємств. А скільки ще пива?!

Потужна рекламна кампанія впливає не тільки на психіку молоді — не кожен дорослий може встояти перед спокусою спробувати хімічної речовини в привабливих пляшках.

То що, заборонити їх випуск? Не спрацює, маємо досвід. Слід, вважаю, повести рішучий наступ на рекламодавців.

Наші сусіди доповнили закон про рекламу забороною популяризувати пиво та всілякі слабоалкогольні коктейлі з 7-ї до 22-ї. До того ж російська Держдума сказала «Ні!» розпиттю 12-градусних напоїв на вулицях, стадіонах, транспорті, парках тощо.

Хоча б що робити, аби діти. Заради здоров'я співвітчизників.

На знімку: п'ють на дитмайданчику. Чи не впали в дитинство?

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Звання і нагороди без фінансового підкріплення — банальний пафос

■ РЕЗОНАНС

Добрий день, шановна редакціє «Голосу України». Газету я передплачую вже другий рік і дуже нею задоволений, тож дякую щиро журналістам за всебічне висвітлення подій.

А написати до редакції мене спонукав лист ліквідатора аварії на Чорнобильській атомній електростанції Миколи Пилипенка. Надруковано його було 30 березня 2007 року в «Голосі України» № 56 на першій сторінці під назвою «Звання на хліб не намастиш». У ньому йдеться про присвоєння до 20-ї річниці ліквідації аварії на ЧАЕС чергових звань, які аж ніяк не впливають на збільшення пенсії.

До слів пана Миколи хочу додати, що, окрім військовослужбовців, згідно з Указом Президента України від 28 лютого 2006 року за №155/2006 та наказом тодішнього міністра внутрішніх справ України Ю. Луценка, всім працівникам міліції — пенсіонерам, які брали участь у ліквідації аварії на ЧАЕС, було також присвоєно чергове звання. Я також отримав звання «лейтенант міліції у відставці». Помітили слова «у відставці», отже, це каже про те, що жодної надбавки чи перерахунку пенсії не буде.

Пан Микола пише, що «керівники держави мають розуміти, що тут особливий випадок...» На мій погляд, керівники держави і наших відомств усе добре розуміють і рахують! А відповідно, й роблять на нас з вами політичний піар, не витрачаючи жодної копійки.

На доказ сказаного наведу ще один приклад: окрім звання працівники міліції — ліквідатори аварії на ЧАЕС були нагороджені й пам`ятною відзнакою МВС України «20 років Чорнобильської катастрофи». Та коли я поцікавився у працюючих нині ліквідаторів, співробітників міліції, чи отримали вони щось до річниці, то мені відповіли, що подяки і «хрести» (так ми прозвали відзнаку МВС «20 років Чорнобильської катастрофи», бо її справді виконано у формі хреста). Чергові звання працюючим міліціонерам не присвоювали!

Постає ще одне цікаве запитання: скільки ж коштів було витрачено на ці так звані хрести? Мабуть, ескізи, фарба, метал, папери для посвідчень теж немало коштують? А чи не краще було б ці кошти виплатити як одноразову фінансову допомогу? А якщо так уже дуже хотіли нагородити, то, на мою думку, є інші державні нагороди України.

У нагородному листі пишуть: «Ця подія є відзнакою Ваших заслуг перед Батьківщиною, відданості присязі, мужності і героїзму, самопожертви заради захисту людства від руйнівного впливу наслідків екологічної катастрофи». Як же пафосно й банально це все звучить...

Виходить, що в нашій країні ордени вручають декому лише за присутність на майдані, а ліквідаторам... Самі бачите що.

Ю. ІЛЬЯСОВ, *ліквідатор аварії на ЧАЕС, інвалід II групи, пенсіонер МВС.*

Михайлівка Саратського району Одеської області.

Найбільшу загрозу людству несуть ядерні арсенали

Мене дуже засмутила невдача із запуском ракети «Зеніт». Напевно, це немалі фінансові збитки для України і підірваний престиж космічного агентства. Але ще більше мене турбує інше. Якщо вибухають космічні ракети, запуск яких готується місяцями, то що можна сказати про сотні потужних і надпотужних ракет, які роками, а може, десятиріччями стоять у шахтах, на пускових установках. Адже вони містять надзвичайно потужні ядерні заряди. І що буде, якщо якийсь маніяк їх запустить? Від цього ж можуть постраждати зовсім не причетні до політичних конфліктів країни і навіть ті, хто спробує здійснити запуск.

Я вважаю, що засоби масової інформації мають бити на сполох і підняти все населення Землі на боротьбу за ліквідацію ядерних арсеналів. Насамперед на цю боротьбу мали б піднятися громадяни США, бо їхнє безбідне життя увесь час у небезпеці. А всілякі страхи перед глобальним потеплінням — ніщо, порівняно з ядерною загрозою. Це стосується і ситих французів, і благополучних англійців, і упевнених у своїй непереможності китайців, і самовпевнених росіян. Та чомусь уже затихли заклики про ядерне роззброєння. Занадто швидко забули про багаторазові вибухи складів з боєприпасами у Росії і в Україні, і нарешті про ЧАЕС. Там також була охорона і комплекс запобіжних заходів, але трагедії сталися. Про це варто пам'ятати. Люди повинні постійно усвідомлювати, що найбільшу загрозу для життя на Землі несуть ядерні арсенали.

Михайло ВАРЕНИЦЯ.

Сміла Черкаської області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Фото Михайла СВІТЛИЧНОГО.

Далекобійник

Старобельськ Луганської області.

■ ВУСТАМИ ДИТИНИ

Коли сміття гниє, ми дихаємо цим повітрям

Нині у Києві дуже багато сміття. І його викидають не у спеціальні контейнери, а просто на землю. По-перше, так ми забруднюємо ту територію, на якій живемо та по якій ходимо. А по-друге, коли сміття перегниває, ми дихаємо цим повітрям.

Діти і дорослі часто хворіють. Звичайно, причин цього може бути багато. Але ж головну роль відіграє саме наша екологія! Я переконаний, що якби ми дбали про нашу землю, повітря та воду, не забруднювали їх, то і проблем зі здоров'ям було б менше!

Ярослав МОЙСІЄНКО, *учень 5-го класу школи № 58.*

Київ.

Україна — це Росія?

Нещодавно в їдальні санаторію «Лаванда», що в Моршині на Львівщині, за мій столик сіли дві жіночки-курортниці. Познайомилися. Одна з них (Віка), читаючи меню, питає: «Сніданок», а что ето такоє — «Сніданок». Інша (Світлана) їй тлумачить: «Ето, Віка, так завтрак називається». Я й питаю: «Вибачте, а ви що, з Росії приїхали?». «Да» — відказує Віка. «А звідки, якщо не секрет?», — цікавлюся далі. — «С Донецка!»...

Я отетерів. Потім похопився й кажу: «А я завжди чомусь вважав, що місто Донецьк — це в Україні, а не в Росії. Навіть у школі мене цього колись навчали з географії». «А я считаю, что живу в Росії...» — відрізала Вікторія. Щоправда, Світлана чомусь, як мені здалося, трохи зніяковіло поглянула на свою подругу...

Олекса ВАЩЕНКО, *журналіст.*

Роботу бухгалтера і прибиральниці зрівняли пенсії

Отримую пенсію з 1992 року. Тоді мені нарахували максимальну. Прибиральниця нашого заводоуправління (при мінімальній зарплаті) отримала і мінімальну пенсію (майже удвічі меншу за мою). Але ми продовжували працювати до 2001 року. Після реформи, коли до пенсії додали за трудовий стаж, наші пенсії стали майже однакові.

Прибиральниця одинока, трудовий стаж — 51 рік, а пенсія — 410 гривень. Я ж виховала трьох дітей, маю вищу освіту, працювала на відповідальних посадах: бухгалтером, економістом, начальником планово-економічного відділу цукрового заводу, стаж — майже 46 років, а пенсія — 420 гривень, тобто на 10 гривень вище, ніж у прибиральниці. Отже, роботу порівняли. Чому?

Я подавала на перерахунок. Але нічого не змінилося. У Пенсійному фонді мені відповіли, що на одержання пенсії коефіцієнт — 0,576, а на перерахунок мені взяли — 0,306. Чому? Я працювала не місяць і не два. А майже вісім років, день у день, місяць у місяць, як і всі на заводі. Тоді чому мою роботу оцінено майже удвічі менше (коефіцієнт)?

А якщо розкласти на складові пенсію і роки, то маємо аж занадто сумну картину. Припустімо, за перші 20 років я одержала 370 грн. (як при мінімальній заробітній платі), то за останні 26 років — 50 грн. Тобто майже по 2 гривні за рік. Чи не жахливо це? Але воно так і є.

Можливо, це поодинокий, окремий випадок зі мною, адже скрізь пишуть, що, чим більший трудовий стаж і вища зарплата — тим більша пенсія, але...

Віра СКЛЯР.

Воронiж Шосткинського району Сумської області.

У сумці листоноші не лише газети, а й крупа, мило, консерви…

У наших поштових відділеннях практикується продаж товарів широкого вжитку за ціною трохи вищою, ніж у магазинах. Справа начебто й хороша, але товари, можна сказати, людям нав'язують. Коли листоноша розносить пенсію, то пенсіонер обов'язково повинен у неї щось купити. Воно нібито й добре — доставка додому, але ж вибір товарів невеликий, тож не завжди є саме те, що потрібно.

Виникає запитання, хто повинен розпоряджатися моєю пенсією? Невже не я сама? Це, з одного боку. А з другого — працівників пошти перевели на півставки, то хай вони і працюють відповідно. Село старішає, кількість пенсіонерів збільшується. От і несе нещасна листоноша до них в одній сумці газети та листи, в другій — гроші, а в третій — крупу, мило, пральний порошок, консерви і таке інше.

Люди добрі, це ж повернулася вже забута торгівля коробейників. Тільки ті зі своєї торгівлі мали якийсь зиск, а сучасні — догану за погану роботу. Кому вигідно залучати нещасних, обділених поштарів до торгівлі?! Хай би вони за оті півставки займалися своєю безпосередньою роботою. Такої думки всі пенсіонери села.

Марія МІЩЕНКО.

Богданівка Прилуцького району Чернігівської області.

■ Є ІДЕЯ!

Якщо депутати не можуть спільно працювати, їх треба поміняти

Події, що відбуваються довкола Верховної Ради України, не можуть залишити байдужим нікого. Суперечки про легітимність парламенту і Кабінету Міністрів та про необхідність позачергових виборів є просто приводом для чергової спроби Юлії Тимошенко посісти крісло прем'єра чи президента. Вона про це заявляє відверто. І за будь-яких результатів нових виборів, якщо вони будуть не на користь леді Ю., вибори назвуть «сфальсифікованими, проведеними з використанням адмінресурсу, під керівництвом сусідньої країни» тощо. І з цим боротися не можна, неможливо.

Але що робити? От у мене, приміром, є пропозиція.

Потрібно прийняти закон, згідно з яким у разі дострокових виборів, проведених на вимогу опозиції чи з інших причин, до нового складу Верховної Ради не можуть бути обрані нині діючі депутати. І це буде справедливо. Якщо цей склад депутатів не може разом працювати, не може домовлятися, не здатний до плідної спільної роботи — треба їх міняти. Усіх без винятку. Згадаймо «Музик» Глібова і скористаймося з його поради: «Хоч десять раз пересідайте, немає хисту — от і все...».

Гарі ГАМУЛЯ.

Харків.

■ СПОРТ

З англійським ухилом

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/4 фіналу. Матчі у відповідь. 11 квітня.

«Баварія» (Німеччина) — «Мілан» (Італія). 0:2. Мюнхен. «Арена». 66 000 глядачів. **Голи:** Зеєдорф, 27, Індзагі, 31. Перший матч — 2:2.

«Баварія»: Кан, Лусіо, ван Буйтен, Макай (Пісарро, 61), Подольський, ван Боммель, Саліхаміджич, Лам, Гаргрівз, Лелль (Герліц, 77), Оттль (Санта Крус, 46). **Тренер** — Оттмар Хітцфельд.

«Мілан»: Діда, Мальдіні, Гаттузо (Кафу, 86), Індзагі (Сержиньйо, 70), Зеєдорф (Гуркюфф, 80), Неста, Янкуловський, Пірло, Кака, Амброзіні, Оддо. **Тренер** — Карло Анчелотті.

Перспектива здобути підсумковий успіх після доволі вдалого матчу в Мілані перетворилася для «Баварії» на трагедію. Вдома мюнхенці мали вигляд приречених. А міланці, котрі у своєму складі мають чимало досвідчених майстрів, як бачимо, серйозно підготувалися до цієї «битви», ретельно проаналізувавши похибки, припущені в домашній зустрічі тиждень тому. І ще в першому таймі вирішили завдання, забивши два м'ячі.

«Ліверпуль» (Англія) — ПСВ (Нідерланди). 1:0. Ліверпуль. «Енсфілд». 41 447 глядачів. **Гол:** Крауч, 67. Перший матч — 3:0.

«Ліверпуль»: Рейна, Арбелоа, Гюппя, Аггер (Палетта, 79), Ріїсе, Хабі Алонсо (Гонсалес, 72), Крауч, Пеннант, Белламі (Фаулер, 17), Сіссоко, Зенден. **Тренер** — Рафаель Бенітес.

ПСВ: Гомес, Сімонс, Верінен, Коку, А. Коне (ван Ейден, 72), Куліна, Фарфан (Клюйверт, 63), Е. Аддо, Ч. Фехтер (Сун, 63), Сальсідо, Марселліс. **Тренер** — Рональд Куман.

Для ліверпульців після блискучого результату в Ейндховені добитися бажаного в домашньому поєдинку було справою техніки. Навіть у дещо послабленому складі. Рафаель Бенітес дав можливість відпочити своїм лідерам — оборонцеві Джеймі Каррагеру та хавбеку Стівену Джеррарду.

...Отже, у півфіналах (24/25 квітня — 1/2 травня) зійдуться: «Манчестер Юнайтед» — «Мілан», «Ліверпуль» — «Челсі».

Зіграємо і з узбеками

Футбол. Як відомо, 6 червня, через чотири дні після матчу відбіркового турніру з командою Франції у Парижі, збірна України проведе товариський матч з командою Нової Зеландії.

Наступним спаринг-партнером команди Олега Блохіна стане збірна Узбекистану, товариський матч з якою заплановано на 22 серпня. Обидві зустрічі українські футболісти планують зіграти в Києві, повідомляє офіційний сайт УЄФА.

Нове — то давно забуте старе

Талісманом олімпійської збірної України на Іграх у Пекіні 2008 року буде лелека. Так визначило журі конкурсу, ініційованого Національним олімпійським комітетом. На розгляд журі було подано 150 робіт. Переміг автор талісману Вадим Яковенко з Полтави, який зобразив пару лелек. Цікаво, що цей птах раніше уже був символом українських спортовців. За часів президентства у Федерації футболу України Валерія Павловича Пустовойтенка лелека, щоправда, вдягнений у синьо-жовті строї, був талісманом ФФУ і національної збірної.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Олімпійська ліцензія дівчини з Рівного

Інтерв'ю з «золотою рибкою»

19-річну Аню Хлістунову у традиційному конкурсі «Жінка року-2006» визнано кращою рівнянкою у номінації «Фізична культура та спорт». Вона — чемпіонка Європи та бронзова призерка чемпіонату світу з плавання в австралійському Мельбурні — в Україні отримала титул «Краща спортсменка березня» (її тренер Сергій Бондар — теж). Одразу після приїзду з Мельбурна її у Рівненській облдержадміністрації привітали квітами та подарунками, а міська влада пообіцяла виділити житло.

Як виростити-виховати з дитини чемпіона — це наш кореспондент з'ясовувала у розмові з мамою Ані Лілією Георгіївною, самою Анею та її тренером Сергієм Бондарем.

— Ми — спортивна сім`я, — каже Лілія Георгіївна. — І я, і чоловік закінчили інститут фізкультури. Аню ще в три роки навчили плавати на морі, тому серед ровесників у басейні дитсадка вона почувалася упевнено. Воно й не дивно, Аня — Риба за знаком Зодіаку. Тренер Світлана Володимирівна Волошина одразу розпізнала у неї здібності. Так Аня потрапила до спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву.

Дуже важко було, коли наша держава переживала перехідний період, — продовжує Лілія Григорівна. — Тоді на більш ніж скромну учительсько-тренерську зарплату сім`я бідувала, сиділа на макаронах. Але для Ані я завжди готувала калорійну їжу, бо тренування забирали у неї багато сил.

— Зараз так само балуєте доньку? — цікавлюся.

— Нині все у магазинах є. Тож тепер балую усю сім`ю, люблю куховарити, — сміється мама чемпіонки. — Але Аня рідко буває вдома — більше на спортивних зборах, тренуваннях. То коли на кілька днів приїжджає, я їй готую на замовлення.

— Чи вибаглива Аня у їжі?

— Ні, але любить домашнє частування: голубці, печене м`ясо, смажену картоплю. Та і сама вона непогана куховарка. Любить і нас потішити чимось смачненьким, якщо має час.

— А чи бере чемпіонка в руки ганчірку, коли потрібно?

— Аякже, — каже мама спортсменки. — Уміє робити всю хатню роботу. Але я помітила: кілька днів минає, і Аня починає сумувати за басейном, бо звикла до фізичних навантажень. Тоді й найбільше проявляється її хазяйновитість.

— Що для вас сім`я? — запитую в Ані, яка долучається до нашої розмови.

— Усе. У мене найкращі у світі батьки, — цілує маму Аня. — Я їх дуже люблю і за ними скучаю. Вони завжди мене підтримують по телефону. Ось і в Мельбурні я дуже хвилювалась, але мама мені сказала: «Тримайся, люба»...

— А що, у Мельбурні були якісь проблеми?

— Були, — замість дівчини відповів її тренер Сергій Бондар. — Збір організовувався через українську діаспору. А це переважно літні люди, далекі від спорту і від того, що для плавців потрібне спеціальне харчування і не така холодна вода у басейні. До того ж наша команда через непродуманий графік не мала можливості достатньо тренуватися. Кожен мусив самостійно шукати місце для тренування... Була дуже сильна конкуренція, яку становили чемпіонки та рекордсменки світу. Тому третє місце Ані на чемпіонаті світу як дебютантки можна назвати спортивним подвигом. Адже навіть у півфіналі їй довелося плипти з результатом, вищим від того, із яким виграла на чемпіонаті Європи у Будапешті, тобто Аня підтвердила, що та перемога — не випадкова. Вона здобула ліцензію на участь в Олімпійських іграх-2008 у Пекіні.

— Буваючи у різних країнах, чи отримуєте ще якісь враження, крім змагань? — звертаюся до Ані.

— Я там бачу дуже мало, бо маршрут, як правило, скрізь один: аеропорт-готель-басейн. Але у Мельбурні мені сподобалося те, що багато басейнів, молоді є де займатися плаванням. У нас в Україні басейни світового класу можна на пальцях перерахувати. Навіть у моєму рідному Рівному немає стандартного 50-метрового. А хотілося б, щоб у нашій державі були кращі умови для занять молоді плаванням та іншими видами спорту. Тоді б діти не тинялися підворіттями, їх не затягувала б вулиця сумнівними розвагами.

— Через таку відданість спорту та навчання у вузі ви щось втрачаєте?

— Воно справді так, бо на все інше бракує часу. Якщо випадає вільна хвилинка, хочеться просто відпочити. Щодо особистого життя, то тут у мене все гаразд. Є коханий хлопець.

— Вважаю, Аня втрачає менше, ніж отримує, — долучається до розмови Лілія Георгіївна. — А це — враження, популярність, моральна та фінансова винагорода, зрештою, становище у суспільстві. Іще одна деталь. Успіх та перемоги Ані Хлістунової не лише додали їй уболівальників, а й зробили модним плавання — рівненські діти потягнулись у басейни.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: бронзова призерка чемпіонату світу в Мельбурні (Австралія) на дистанції сто метрів брасом Аня Хлістунова з мамою Лілією Георгіївною.

Фото автора.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Автономної Республіки Крим (вул. Карла Маркс, 18, м. Сімферополь, АРК, 95000) від 27.02.2007 р. по справі №Б2-4/1315-2007 в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» дочірнє підприємство товариства з обмеженою відповідальністю компанії «Айрон-Трейд» - «Айрон-Пром» (98100, АР Крим, м. Феодосія, вул. Леніна, буд. 9, код ЄДРПОУ 31020085, розрахункові рахунки закрито) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тущенко Сергія Васильовича (а/с №644, м. Дніпропетровськ, 49000), ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АБ №176064 від 16.06.2005 р.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Актаремікс», код ЄДРПОУ 33947618, адреса: 03190, м. Київ, вул. Баумана, 20а, кв. 103; п/р 26007301432 у Філії АКБ «Меркурій» м. Києві, МФО 300755, повідомляє про прийняття загальними зборами учасників рішення про ліквідацію товариства. Ліквідатором призначено — Лузана Ігоря Петровича. Пред'явлення вимог кредиторами здійснюється протягом двох місяців з моменту публікації повідомлення за адресою: 03190, м. Київ, вул. Баумана, 20а, кв. 103.

Постановою Господарського суду Харківської області від 21.03.2007 р. у справі №Б-48/25-07 Приватне підприємство фірма «Небеса» (код 32236424) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Поштова адреса підприємства: Харківська область, Харківський р-н, смт. Покотилівка, вул. Інтернаціональна, 31, кв. 35.

Рахунок ППФ «Небеса» №26004820304421 відкрито в ХОФ АКБ СР "Укрсоцбанк».

Ліквідатор - Кокорев Едуард Олександрович.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 27.03.2007 р. по справі №Б40/324-06 Закрите акціонерне товариство «Южпромтехніка» (51400, Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Балашовська, 1/12, код ЄДРПОУ 24442820) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кириченко Євгена Олександровича (ліцензія АБ №116218, адреса: 49051, м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69061, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 20.03.2007 р. по справі №16/58/07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Приватного підприємства «ПЛІСС-ТОРГОВИЙ БУДИНОК» (код ЄДРПОУ 33471348, 69035, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 63, кв. 107, р/р 26004000513001 в ВАТ КБ «Надра», МФО 313968). Ліквідатором призначено Шестопалова Олега Володимировича, ліцензія АБ №271557 від 18.11.2005 р., 69118, м. Запоріжжя, вул. Гаврилова, 5, кв. 48, тел.: 8 (061) 220-75-58.

Господарський суд Запорізької області (69061, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 26.03.2007 р. по справі №19/67/07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХНОР» (код ЄДРПОУ 31425855, 69000, м. Запоріжжя, бул. Центральний, 1-б, к. 19, р/р відсутній). Ліквідатором призначено Шестопалова Олега Володимировича, ліцензія АБ №271557 від 18.11.2005 р., 69118, м. Запоріжжя, вул. Гаврилова, 5, кв. 48, тел.: 8 (061) 220-75-58.

Повідомлення

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Дніпропетровський апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддею безстроково Стрелець Тетяни Геннадіївни - судді Дніпропетровського апеляційного господарського суду, яка Указом Президента України від 06.02.2007 р. №82/2007 була призначена на посаду судді Дніпропетровського апеляційного господарського суду у межах п'ятирічного строку.

Дніпропетровський апеляційний господарський суд.

Повідомлення

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Дніпропетровський апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддею безстроково Мороза Валентина Федоровича - судді Дніпропетровського апеляційного господарського суду, який Указом Президента України від 13.08.2002 р. № 712/2002 був призначений на посаду судді господарського суду Дніпропетровської області строком на п'ять років.

Дніпропетровський апеляційний господарський суд.

Господарський суд Миколаївської (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 30.03.2007 року по справі 2/194/06 визнав банкрутом Дочірнє підприємство «Техсервіс» відкритого акціонерного товариства «Юженергобуд» (55000, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, промзона, а/с 42, код ЄДРПОУ 31259105, поточний рахунок № 26009282242001 в філії Дніпропетровського ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 326610, поточний рахунок № 2600530111 в філії Ощадбанку № 8664 м. Южноукраїнськ, МФО 386360) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Деребчинського Миколу Григоровича (ліцензія АВ № 307304 від 05.03.2007 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 55001, Миколаївська обл., м. Южноукраїнськ, вул. Комсомольська, 3, к. 321.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 15.03 2007 р. по справі № Б-19/40-07 Колективне підприємство «Будмеханізація» (ЄДРПОУ 24659399, м. Харків, вул. Плиткова, 12) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кузнєцову О. А. (ліц. АБ № 216971 від 26.04.2005 р., м. Харків, вул. Плиткова, 12). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 02квітня 2007 р. по справі № Б-24/46-07 селянське господарство «Україна» (ЄДРПОУ 21227860, Харківська обл., смт Кегичівка, вул. Фрунзе, 2-Г) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.2005 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 04.04.07 р. по справі № Б-39/37-07 ПП «Про-стройтехнолоджі» (ЄДРПОУ 34554854, м. Харків, пр. Московський, 94) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мороза С. В. (ліц. АВ № 081045 від 18.05.06 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 61070, м. Харків, а/с 10068.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 09.10.2006 р. по справі № Б-48/19-06 ТОВ «Альфа-8» (м. Харків, вул. Червоножовтнева, 5, ЄДРПОУ 30136944) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дармостука Андрія Леонідовича (ліц. АВ № 081185 від 10.08.06 р., м. Харків, вул. Петровського, 6/8, к. 15).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 27.03.2007 р. по справі № Б40/255-06 виробничо-комерційне приватне підприємство «Будсервіс» (51400, Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Нова, 75, код ЄДРПОУ 32581886) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кириченко Євгена Олександровича (ліцензія АБ № 116218, адреса: 49051, м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

ВАТ «Херсонські комбайни», м. Херсон, повідомляє про продаж за конкурсом належного йому на праві власності майна, який здійснюється відповідно до Ухвали Господарського суду Херсонської області від 26.09.2006 року по справі № 5/115-Б-05, в зв'язку з нагальною необхідністю погашення заборгованості перед працівниками боржника по заробітній платі, розрахунків з кредиторами першої та другої черг реєстру вимог кредиторів та іншим прирівняним платежам, на нижченаведених умовах:

ОБ'ЄКТ № 1

Назва об'єкта: Пожежне депо.
Адреса об'єкта: м. Херсон, Бериславське шосе, 2б.
Відомості про об'єкт: складається з наступних об'єктів: пожежне депо — корпус (літ. А), загальна площа 1818,9 кв. м, стіни — цегла, покрівля — сумісна; корпус (літ. Б, В, Г), загальна площа 382 кв. м, стіни -панелі, покрівля — сумісна.
Загальний технічний стан об'єктів: інженерні комунікації об'єкта (мережі електроосвітлення, водопроводу, каналізації, телефонні мережі) знаходяться у робочому стані.
Об'єкт розташовано на земельній ділянці площею 0,7 га.
Власник: ВАТ «Херсонські комбайни».
Початкова ціна продажу: 11 250 000 грн. у т. ч. ПДВ 20%.

ОБ'ЄКТ № 2

Назва об'єкта: Інженерний корпус.
Адреса об'єкта: м. Херсон, вул. Тираспільська, 1.
Відомості про об'єкт: п'ятиповерховий корпус (літ. Г), загальна площа 6124,1 кв. м, стіни — панелі, покрівля сумісна.
Загальний технічний стан об'єктів: інженерні комунікації об'єкта (мережі електроосвітлення, водопроводу, каналізації, телефонні мережі) знаходяться у робочому стані.
Власник: ВАТ «Херсонські комбайни».
Початкова ціна продажу: 13 500 000 грн. у т. ч. ПДВ 20%.

ОБ'ЄКТ № 3

Назва об'єкта: Прохідна — Столова — Кулінарія.
Адреса об'єкта: м. Херсон, вул.. Тираспольська, 1.
Відомості про об'єкт: вбудовані нежилі приміщення 1-го та 2-го поверху триповерхового корпусу (літ. В10): 1-й поверх — 843,7 кв. м, 2-й поверх — 1240,6 кв. м, стіни — залізобетонні панелі.
Власник: ВАТ «Херсонські комбайни».
Початкова ціна продажу: 5 850 000 грн. у т. ч. ПДВ 20%.

ОБ'ЄКТ № 4

Назва об'єкта: Дослідно-польова база .
Адреса об'єкта: м. Херсон, Бериславське шосе, 8-й км.
Відомості про об'єкт: складається з наступних об'єктів:
адмінбудівля (літ. А), загальна площа 57,1 кв. м, стіни — цегла; ремонтна майстерня (літ. В), загальна площа 300,4 кв. м, стіни — цегла; житловий будинок (літ. М), загальна площа 102,2 кв. м, стіни — цегла; незавершене будівництво (літ. Н), загальна площа 1081,7 кв. м, стіни — бетон моноліт (готовність 57%); незавершене будівництво (літ. Е), загальна площа 3466 кв. м, стіни — бетон-панелі (готовність 45%); склад (літ. Б), загальна площа 172,2 кв. м, стіни — цегла; склад (літ. Д), загальна площа 172,6 кв. м, стіни — цегла; склад (літ. Ж), загальна площа 118,8 кв. м, стіни — цегла; склад (літ. З), загальна площа 375,4 кв. м, стіни — металеві; сарай (літ. К), загальна площа 19,9 кв. м, стіни — цегла; сарай (літ. Л), загальна площа 14,9 кв. м, стіни -цегла; насосна (літ. Г), загальна площа 13,5 кв. м, стіни — цегла; огорожа №№ 1—7; трансформаторна підстанція № 8; водонапірна башта № 9; басейн № 10, бетон, загальна площа 494 кв. м.
Об'єкт розташовано на земельній ділянці площею 58 га.
Власник: ВАТ «Херсонські комбайни».
Початкова ціна продажу: 2 250 000 грн. у т. ч. ПДВ 20%.

Загальні (фіксовані) умови продажу об'єктів

Завдаток в розмірі 10% від початкової ціни продажу, що по об'єкту № 1 складає 1 125 000 грн., по об'єкту № 2 — 1 350 000 грн., по об'єкту № 3 складає 585 000 грн., по об'єкту № 4 — 225 000 грн., а також оплата за об'єкт продажу переможцем конкурсу вноситься на санаційний рахунок ВАТ «Херсонські комбайни» № 26006420 в Херсонській філії ВАТ «Мегабанк», МФО 352714, код ЄДРПОУ 05780362, одержувач -ВАТ «Херсонські комбайни».

Об'єкт продажу може бути відчужений в рамках конкурсу в разі виконання (прийняття зобов'язання виконання щодо тих зобов'язань, виконання яких можливе тільки після укладення договору) покупцем-учасником конкурсу наступного: забезпечення вимог екологічної безпеки, охорони навколишнього середовища та правил техніки безпеки згідно діючого законодавства при використанні об'єкта, його реконструкції тощо; утримання придбаного об'єкта у відповідності із законодавчо встановленими санітарними та архітектурними нормами з недопущенням погіршення зовнішнього виду та комунікацій споруд та будівель ніж існували на момент придбання; здійснення заходів по благоустрою прилеглої території в строк до 1 року, крім випадку наявності іншого розпорядження органів місцевого самоврядування в зв'язку з реконструкцією, добудовою об'єкта; 100% оплати вартості майна, що є об'єктом продажу на конкурсі переможцем конкурсу не пізніше ніж в день укладення договору купівлі-продажу відповідно до вимог, встановлених чинним законодавством, повної оплати витрат на оформлення договору купівлі-продажу (оплати послуг нотаріуса, сплати всіх встановлених платежів, необхідних при укладенні такого договору), тощо. Право власності на об'єкт продажу виникає у переможця конкурсу з моменту нотаріального посвідчення відповідного договору купівлі-продажу та його державної реєстрації, проте, в будь-якому випадку не раніше моменту повної оплати вартості майна за договором купівлі-продажу.

Внесений завдаток не повертається: в разі відмови переможця конкурсу від підписання протоколу розгляду конкурсних пропозицій або відмови переможця конкурсу від укладення договору купівлі-продажу. Сума завдатку, сплачена особою, яка виграла конкурс, у разі її відмови від підписання протоколу чи договору купівлі-продажу майна боржника, включається до складу майна боржника. Іншим учасникам конкурсу з продажу об'єкта сплачена сума завдатку повертається після проведення конкурсу. Гарантом повернення завдатку виступає ВАТ «Мегабанк». Сума завдатку сплачена учасником конкурсу підлягає поверненню на протязі семи днів з моменту одержання ВАТ «Мегабанк» відповідної письмової вимоги учасника конкурсу. Оплату послуг ВАТ «Мегабанк» за оформлення банківської гарантії здійснює ВАТ «Херсонські комбайни».

Ознайомитися з умовами гарантії банку ВАТ «Мегабанк» щодо забезпечення виконання зобов'язань ВАТ «Херсонські комбайни» по поверненню сплаченої учасником конкурсу суми завдатку за об'єкт продажу можна за адресою: 73026, м. Херсон, вул. Тираспільська, 1, ВАТ «Херсонські комбайни», тел. 8 (0552) 495465, 486427, щодня з 8.00 до 17.00, крім вихідних.

Кожен заявник, зареєстрований як учасник конкурсу, повинен не пізніше граничного терміну прийняття заявок ознайомитись з проектом договору купівлі-продажу. В разі відсутності вмотивованих письмових заперечень від учасників конкурсу відносно затвердженого конкурсною комісією проекту договору купівлі-продажу до дати проведення конкурсу, проект договору вважається погодженим з учасником конкурсу, а отже, пропущення учасником строку для подання заперечень щодо проекту договору позбавляє його права заявляти вимоги щодо зміни тексту, форми тощо договору в подальшому, якщо сторонами такого договору не буде встановлено інше.

Договір купівлі-продажу майна вважається не укладеним з вини переможця конкурсу, а конкурс таким, що не відбувся в разі, якщо покупцем (переможцем конкурсу) будуть порушені фіксовані умови конкурсу, що підлягали виконанню до укладення Договору, встановлені цим повідомленням та самим договором купівлі-продажу.

Прийняття заяв на участь у конкурсі припиняється о 17-00 год. чотирнадцятого календарного дня після першого опублікування даного оголошення в одному із друкованих засобів масової інформації: газеті «Урядовий кур'єр», газеті «Голос України». Одночасно із заявою подається конкурсна пропозиція в окремому непрозорому пакеті з назвою конкурсу та написом «Конкурсна пропозиція». Заяви та конкурсні пропозиції подаються за адресою Організатора конкурсу Білодід Галини Миколаївни, 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, 30-Б, офіс 100, з відміткою «Конкурсна документація ВАТ «Херсонські комбайни».

Заява про участь у конкурсі повинна містити: назву об'єкта; відомості про юридичну або фізичну особу, письмову гарантію (підтвердження), що заявник не перебуває у стані ліквідації або щодо нього не порушено справу про банкрутство (юридичні особи); письмову гарантію заявника щодо гарантування спроможності здійснити оплату запропонованої вартості об'єкта продажу у розмірі 100% на момент укладення договору купівлі-продажу; підтверджуючі документи щодо виконання фіксованих умов конкурсу, які підлягали виконанню до початку проведення конкурсу, в тому числі щодо внесення завдатку (платіжне доручення банку, посвідчене керівником та головним бухгалтером банку, з якого було здійснене перерахування суми завдатку та скріплене печаткою банку). Конкурсна пропозиція, яка подається одночасно з заявою, повинна містити: запропоновану ціну придбання об'єкта; зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу; документи, які підтверджують платоспроможність заявника (виписки з банківських рахунків, підтверджуючих залишок коштів на рахунку, тощо).

Порядок оформлення результатів конкурсу: за результатами конкурсу переможець конкурсу та керуючий санацією в день проведення конкурсу підписують протокол, в якому повинні міститися наступні дані: умови придбання, фіксовані умови конкурсу, конкурсні пропозиції учасників, обґрунтування вибору переможця, відомості про учасників, підписи всіх присутніх членів комісії. За результатами конкурсу та наданням відповідної згоди Комітету кредиторів ВАТ «Херсонські комбайни» між переможцем конкурсу та керуючим санацією ВАТ «Херсонські комбайни» укладається відповідний договір купівлі-продажу.

Порядок оформлення участі в конкурсі: відомості про учасників заносяться до книги реєстрації, яку веде керуючий санацією ВАТ «Херсонські комбайни». Керуючий санацією (організатор конкурсу) відповідальний за ведення протоколу продажу та за конфіденційний режим зберігання поданих документів. Організатор конкурсу зобов'язаний інформувати кожного учасника щодо його реєстрації в конкурсі продажу частини майна ВАТ «Херсонські комбайни» з уточненням відомостей щодо проведення конкурсу.

Ознайомитись з об'єктом продажу та одержати більш докладну інформацію можна за адресою: 73026, м. Херсон, вул. Тираспільська, 1, ВАТ «Херсонські комбайни», тел. 8 (0552) 495465, 486427, щодня з 8.00 до 17.00, крім вихідних.

Конкурс відбудеться за адресою: 73026, Херсонська область, м. Херсон, вул. Тираспільська, 1, на території ВАТ «Херсонські комбайни» не раніше ніж через двадцять календарних днів після першої дати опублікування даного оголошення в одному із друкованих засобів масової інформації: газеті «Урядовий кур'єр», газеті «Голос України». Про точну дату та час проведення конкурсу кожен зареєстрований учасник конкурсу буде повідомлений окремо.

Про дату та місце оголошення результатів конкурсу учасники конкурсу будуть повідомлені окремо.

Мета реалізації: погашення заборгованості перед працівниками боржника по заробітній платі, розрахунків з кредиторами першої та другої черг реєстру вимог кредиторів та іншим прирівняним платежам.

01.06.2007р. об 11-00, за адресою м. Львів, вул. Шевченка, 321 відбудуться Загальні збори акціонерів ЗАТ «Автонавантажувач»

Порядок денний:

1) Звіт Голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Автонавантажувач» у 2006 р.
2) Звіт Ревізійної комісії та Спостережної Ради за 2006 р.
3) Затвердження балансу підприємства.
4) Участь ЗАТ «Автонавантажувач» у господарських товариствах.
5) Переобрання членів Ревізійної комісії та Спостережної Ради.
6) Розподіл прибутків ЗАТ «Автонавантажувач» за 2006 р.
7) Розгляд та затвердження плану розвитку підприємства в 2007—2008 рр.
8) Про збільшення розміру статутного фонду ЗАТ «Автонавантажувач» шляхом додаткового випуску акцій існуючої номінальної вартості.
9) Внесення змін та доповнень до статуту ЗАТ «Автонавантажувач»
10) Різне.

Відповідно до ст. 40 Закону України «Про господарські товариства», щодо пункту 8порядку денного, який винесено на розгляд загальних зборів акціонерів Товариства, повідомляємо:

Мотив збільшення статутного фонду — поповнення обігових коштів для здійснення інноваційної діяльності, внести до порядку денного питання, щодо збільшення статутного фонду ЗАТ «Автонавантажувач». Статутний фонд збільшується шляхом додаткового випуску 10 000 (десять тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 500 (п'ятсот) гривень кожна, які реалізовуватимуться за ціною 500 (п'ятсот) гривень на загальну суму 5 000 000 (п'ять мільйонів) гривень. У результаті статутний фонд ЗАТ «Автонавантажувач» становитиме 30 000 000 (тридцять мільйонів) грн., поділений на 60 000 (шістдесят тисяч) штук простих іменних акцій.

Акції додаткового випуску реалізовуватимуться у два етапи.

На першому етапі акціонери мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статутному фонді ЗАТ «Автонавантажувач» на дату прийняття рішення про збільшення статутного фонду.

На другому етапі акції додаткового випуску акції можуть придбати існуючі акціонери без врахування пропорційної частки.

Дата початку та закінчення підписки на акції, що додатково випускаються:
Перший етап проводиться з 22.06.2007 р. по 22.03.2008 р.
Другий етап проводитиметься з 22.03.2008 р. по 22.05.2008 р.
У разі досягнення запланованого рівня емісії підписка на акції припиняється.
Збитків, пов'язаних зі зміною статутного фонду, не заплановано
Проект змін до статуту ЗАТ «Автонавантажувач», пов'язаних зі збільшенням статутного фонду:
Пп. 5.1.1. та 5.1.2. викласти в такій редакції:
«5.1.1. З метою забезпечення діяльності Товариства за рахунок внесків створено статутний фонд у розмірі 30 000 000 (тридцять мільйонів) гривень.
5.1.2. Статутний фонд товариства поділено на 60 000 (шістдесят тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 500 (п'ятсот) гривень кожна.»

Початок зборів об 11.00, реєстрація учасників з 9.30 до 10.30. Для участі у зборах акціонер повинен пред'явити паспорт. Представники (уповноваженні особи) повинні мати документ, який підтверджує їх повноваження на представництво, та документ, що засвідчує особу.

Правління.

Господарським судом Сумської області прийнята Ухвала про порушення провадження у справі про банкрутство ТОВ «Роменський завод «Проммаш», 42000, Сумська область, м. Ромни, бул. Жовтневої революції, 8, код ЄДРПОУ 32429929 Справа за № 8/84-07 від 05.03.2007 року.

Розпорядник майна - арбітражний керуючий Деркач М. Ю. (42010, Сумська область, м. Ромни, бул. Жовтневий рев., 5, к. 4). Ліцензія № 176181 від 04.08.2005 року, тел. (05448) 3-14-63.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 06.03.07 р. по справі № Б26/40/15/172/03 Дніпродзержинське колективне спеціалізоване підприємство № 1 «Укренергочермет» (адреса: 51900, м. Дніпродзержинськ, вул. Широка, 111, код ЄДРПОУ 05410990) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Барановського Олександра Миколайовича (ліцензія АБ № 216973 від 15.04.05 р.), адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1802, тел./факс 8 (056) 744-21-37, 770-22-92.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 03.04.2007 р. у справі № Б26/91-07 визнав товариство з обмеженою відповідальністю «Комерційно-виробнича фірма «ПРОМЕКО» (49000, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 115, рахунок № 26002024930I в ОДФ банку «Фінанси та кредит», МФО 307231, код за ЄДРПОУ 33565561) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у справі у порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено Вдовіна Максима Володимировича, ліцензія АВ № 307249 від 26.02.2007 р. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 49070, Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 83/61, довідки за тел. 8 (0562) 33-89-69.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) 1). 04.04.2007 р. по справі № Б 11/111-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Атон-Плюс» (07400, м. Бровари, вул. Металургів, 4, код ЄДРПОУ 33927518), 2). 13.06.2006 р. по справі № 168/2б-2006 Товариство з обмеженою відповідальністю «Добротвір» (07300, м. Вишгород, вул. Шолуденка, 1, код 31575688) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрутів призначено Кіцула С. Б., ліцензія серії АВ № 081007 від 26.04.2006 р.: 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, тел. моб. 8 067 295-08-03.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 24.02.2007 року порушено провадження у справі № Б26/71/07 про визнання банкрутом, відкритого акціонерного товариства «Славутич» 52551, Дніпропетровська обл., Синельниківський р-н, с. Грушувато-Криничне, вул. Котляревського, 36а, код ЄДРПОУ 19434936, р/р № 26007125203001 в КБ «ПриватБанк», МФО 305299). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гулу Олексія Миколайовича, ліцензія АБ № 116144 від 22.12.2004 р., адреса для кореспонденції: 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, а/с 122, тел. (0562) 35-24-59. Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (вул. Шевченка, 16, м. Івано-Франківськ, 76000) від 02.04.2007 р. у справі №Б-15/76 порушено провадження у справі про банкрутство і відкрито процедуру санації Товариства з обмеженою відповідальністю «Партнер» (вул. Коломийська, 72, с. Сопів Коломийського району Івано-Франківської області, 78217, код ЄДРПОУ 25068022, р/р 260016622 в ІФ ОД АППБ «Аваль», МФО 336462).

Керуючим санацією призначено керівника ТзОВ «Партнер» - Іваськів Ольгу Рішардівну, яка проживає: вул. Франка, 5б/12, м. Коломия, Івано-Франківська область, 78200).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гуменюка Віталія Віталійовича (ліцензія АА №779337 від 26.10.2004 р.), який проживає: вул. Привокзальна, 9/81, м. Івано-Франківськ, 76000).

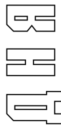
Господарський суд Львівської області постановою від 29.03.2007 року по справі № 6/242-8/210 постановив: колективне підприємство «Львівська експериментальна керамічно-скульптурна фабрика» (Код ЄДРПОУ 02913682, м. Львів, вул. Мучна, 32) визнати банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута КП «ЛЕКСФ» призначено арбітражного керуючого Колісника Андрія Олеговича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції серія АБ 116300 від 28.01.05 р., проживає: 79017, м. Львів, вул. Тарнавського, 104б, кв. 54, тел. 8 (067) 353-25-09.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 13 КВІТНЯ 2007 ▪ № 65 (4065)

14 квітня **в Україні хмарно з проясненнями. По всій території, крім західних областей, невеликий дощ. Вітер північно-західний, на заході південно-східний, 7—12 м/с. Температура вночі від 3° тепла до 2° морозу; вдень 8—13° тепла, у східних областях 5—10°.**

цього дня

13 КВІТНЯ

1722. Петро I створив для управління Україною Малоросійську колегію. 1892. Народився англійський інженер та винахідник Роберт Уатсон-Уатт. Винайшов радар. 1902. Не стало історика Олександра Лазаревського. Член Історичного товариства Нестора-літописця, один із засновників журналу «Киевская старина». 1907. Народився Федір Нірод, художник театру. 1937. Помер письменник Ілля Ільф, один з авторів «Дванадцяти стільців» і «Золотого теляти». Родом одесит. 1944. Визволено від гітлерівців Євпаторію і Сімферополь. 1945. Радянські війська ввійшли до Відня. 1963. Народився російський шахіст Гаррі Каспаров.

■ ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Як вибрати саджанці

* Що старіші саджанці, то важче вони приживаються. Адже після викопування для пересадження коренева система в них пошкоджується, а тому найкраще приживаються одно-дворічні. Хоча якщо багаторічні плодові рослини викопати з великою грудкою землі і посадити з непотривоженими коренями, то пересадка теж може бути вдалою.

* Коли купуєте саджанці, передусім зверніть увагу на стан кори: вона має бути гладкою і блискучою. Зморщена кора вказує на те, що саджанець пересушений і, швидше за все, не приживеться.

* Коренева система саджанця також має бути свіжою і розгалуженою. Якщо корінь не гнеться, а ламається — він сухий. А тому саджанець з таким коренем, якщо і приживеться, то розвиватиметься вкрай погано.

* Віддайте перевагу саджанцеві з недостатньо розвиненою кроною, але гарними коренями, ніж тому, в якого сильно розвинена наземна частина, а корені коротко обрізані.

* Якщо корені саджанця, що продається, були на відкритому повітрі, то вже через дві години його приживлюваність знижується на 10 відсотків. А тому коренева система має бути запакована хоча б у целофановий пакет.

* Купуючи саджанець, варто одразу обмотати його корені вологою ганчіркою чи папером, обгорнути плівкою та обв'язати шпагатом. Після доставки на садову ділянку саджанець потрібно одразу ж посадити або тимчасово прикопати його.

Сергій ПРИМАЧЕНКО,
садівник-аматор.

Житомир.

Насіння: скільки його треба?

Навесні в магазинах, на ринкових прилавках, і не тільки, пропонують величезну кількість насіння у барвистих упаковках. Іноді буває нелегко розібратися скільки і чого купувати. Мій дідусь — агроном зі стажем — розповідав, що на 10 кв. м посівної площі потрібно мати таку кількість насіння, але лише якісного:

— баклажанів, кольрабі — 0,6 г,
— кавунів, гарбузів, брукви — 3 г,
— кропу, шпинату — 40—70 г,
— квасолі — 80—140 г,
— часнику — до 80 зубків,
— буряків столових — 10—12 г,
— томатів, ревеню, кабачків — 2—3 г,
— капусти білокачанної — 12—15 г,
— цибулі ріпчастої і порею — 8—9 г;
— огірків, моркви, пастернаку, петрушки, редьки, щавлю — до 8 г.

Також потрібно знати, що через рік-два втрачають свою схожість ревінь, селера, петрушка, а от кабачки, огірки, гарбузи можуть проростати навіть через 6—8 років. Довго, протягом 3—4 років, будуть добре сходити цибуля, морква, шпинат, буряки. До п'яти років зберігає свою активність насіння капусти.

Під час покупки обов'язково уважно огляньте пакетик. Серйозний виробник обов'язково вказує рік врожаю насіння або термін, до якого вони зберігають схожість. Зверніть увагу, чи немає на пакетику надрукованих чорною фарбою смужок, так іноді знищують стару дату на простроченому насінні.

На вік насіння може вказувати і його колір: у свіжого він яскравий, а в старого — блідий.

Надія ГАЛКІНА.

Ніжин Чернігівської області.

На чому краще різати?

■ ДЕРЕВ'ЯНІ НЮАНСИ

З усіх кухонних дощечок для оброблення продуктів я віддаю перевагу дереву. Зазвичай їх роблять з берези, сосни, бука, гевеї, акації, бамбука і дуба.

* Вибираючи дерев'яну кухонну дощечку, пам'ятайте, що їх можуть виготовляти з цілої частини дерева, і склеювати з декількох шарів фанери (якщо подивитися на дошку збоку, то одразу видно, як її зроблено).

* Якщо ви купуєте дощечку суцільну, беріть ту, що тонша. Занадто широка довше висихатиме, що швидко призведе до її деформації.

* Дощечка з кількох шарів фанери — легка, не боїться води і сушіння, але знайте, що її верхній шар швидко стає непридатним. Тому такі дощечки частіше міняють.

* Важливо й те, як доглядати за дерев'яною дощечкою для обробки продуктів. Багато господарок сполоснуть її під струменем води і кидають у шафку. Але це зовсім негігієнічно! Адже дерево є джерелом розмноження бактерій (які живуть у тріщинках дошки). Тому після оброблення м'яса, риби або овочів обов'язково ретельно промийте дощечку під гарячим (!) струменем води.

* І ще. Якщо ви так само, як і я, віддаєте перевагу дерев'яним дощечкам, тоді їх має бути декілька: для хліба, овочів, фруктів, м'яса та риби......

Надіслала Софія МИКОЛАЄВА.

Дніпропетровськ.

■ СПРАВИ СІМЕЙНІ

Переїзд без втрат

Наша родина весь час кудись переїжджала: то з квартири на квартиру, то з дачі в село, а якось навіть — з однієї країни в іншу. І за весь цей час я навчилася без жодних втрат (як матеріальних, так і моральних), переїжджати. Можливо, мій досвід придасться читачам «Голосу України».

☛ Насамперед запам'ятайте: забрати із собою все — неможливо! У нову квартиру намагайтеся не брати старі речі. А в іншій країні багато які речі вам можуть не знадобитися. Тож проведіть ревізію і роздайте те, що вам не потрібне.

☛ Умовно розділіть свої речі на групи: меблі, посуд, одяг, книжки і т. д. Так вам буде легше зорієнтуватися що і куди складати.

☛ Запасіться коробками (для переїзду вони зручніші). Тарілки намагайтеся складати набік (так вони стійкіші до ударів). Порожній простір заповніть папером. А от чашки і склянки краще складайте в іншу коробку, попередньо обернувши кожен предмет.

☛ Не забувайте на коробках писати, приміром, «скло», «книжки». Вам це допоможе, коли вже остаточно переїдете.

☛ Пам'ятайте, книжки — дуже важкі. Щоб не надриватися, кладіть їх у невеликі сумки чи коробочки під самий верх.

☛ Картини слід перевозити у спеціальному упакуванні й дуже обережно. Так само, як і дзеркала.

☛ Побутову та іншу техніку також треба ретельно упаковувати. Але якщо її перевозять вантажники, обов'язково продемонструйте їм справність апаратури.

Надіслала
Тетяна ТКАЧЕНКО.

Чернівці.

Щоб переконати дочку...

Моя дочка-старшокласниця вважає себе «трохи повненькою». Я вже втомилася доводити їй зворотне. Але мене лякає те, що Олена почала обмежувати себе в їжі. Може три дні взагалі нічого не їсти, а на четвертий — з'їсти йогурт і банан. Порадьте, будь ласка, як мені її переконати?

Анастасія БАРХАЛЕНКО.

Київ.

Радить психолог Наталя КУЧЕРЕНКО:

— На жаль, ви не вказали вагу вашої дочки. Тому зараз важко сказати, хто з вас перебільшує. Можливо, ваша дочка закохана і їй хочеться бути чарівною. Тому, навіть 1—2 зайві кілограми для неї здаватимуться трагедією. У будь-якому разі вам необхідно поговорити з дитиною і з'ясувати причину її невдоволення своєю зовнішністю.

➤ Спробуйте відвідати дієтолога. Нехай фахівець пояснить, яка вага необхідна саме вашій дочці. Якщо є зайві кілограми, доктор порадить здорову дієту. А якщо з вагою все нормально, нехай вона почує це з уст професіонала.

➤ Розкажіть дочці, що важливо правильно підібрати стиль в одязі. Звичайно, якщо намагатися помістити себе в джинси чи сукню на два розміри менше, то будь-якій дівчині такий одяг тільки зіпсує фігуру, а не підкреслить її. До того ж у кожної з нас є багато достоїнств у зовнішності.

➤ Купіть разом із дочкою абонемент у спортзал. Поясніть їй, що тільки в здоровому тілі — здоровий дух. А діти, які виснажують організм, ще нікого не доводили до добра.

Довідатися все про себе

■ ПОСМІХНІТЬСЯ

✔ Якщо ви хочете довідатися про недоліки дівчини — похваліть її перед подругами.

✔ Якщо з першого разу у вас нічого не вийшло — парашутний спорт не для вас.

✔ Творіть про себе міфи. Боги починали саме так.

✔ Знайте, кілограм запчастин коштує вдвічі-тричі дорожче за кілограм автомобіля.

✔ Чистіть зуби так, щоб не було надто боляче посміхатися.

✔ Парасолька не полетить від пориву вітру, якщо до ручки завбачливо прив'язати гирю.

✔ Не пийте на морозі з металевих кружок, примерзла до губ кружка — не найкраща прикраса вашого іміджу.

✔ Якщо ви стомилися від голосної музики сусідів до третьої години ночі, подзвоніть їм о четвертій і детально розкажіть, як вам це сподобалося.

✔ Для того, щоб довідатися все про себе і свою родину, спробуйте виставити свою кандидатуру на виборах.

Надіслав Сергій ТОМІН.

Одеса.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера
Віктор НІКІПЄЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн»
м. Харків,
вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-32

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1288

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

